

POGLAVLJE IZ KNJIGE

Ivan Antić

**ISTORIJA GALAKSIJE,
ZEMLJE I LJUDSKOG RODA**

Autorska prava teksta su zaštićena

u Autorskoj agenciji za Srbiju.

Može se besplatno umnožavati za srpsko jezičko

područje samo za ličnu

nekomercijalnu i neprofitnu upotrebu

www.ivantic.info

ZLATNO DOBA

I VELIKI RESET U SAVREMENU ISTORIJU

Potrebno je ovde detaljnije razlučiti kako je nastao prelaz iz starog u novo doba, sa savremenom istorijom, jer to pitanje zbu-
njuje mnoge istraživače alternativne, odnos-
no prave istorije. Svakako da ne možemo
znati sve detalje, ali možemo prepoznati
osnovne obrasce tih davnih događaja. Za to
nam nisu potrebni nikakvi mistični izvori. Za
rekonstrukciju prelaska iz starog u novo
doba imamo sve materijalne dokaze i činje-
nice, u kamenu i predanju, ali razbacane kao
delove mozaika. Dugo je skrivana njihova
povezanost u jednu logičnu celinu. Ovde ih
samo slažemo u jasnu sliku.

ZLATNO DOBA

Mnogi mitovi govore o 'Zlatnom dobu'
ranog čovečanstva daleke prošlosti, u kome
su ljudi živeli u miru, blagostanju i sreći,
govorili jednim jezikom. Takvo doba je pos-
tojalo i trajalo je više desetina hiljada godina,
prostor na kome su ljudi živeli širio se od

Balkana i Zapadne Evrope sve do Dalekog Istoka i granice sa Kinom, od Sibira na severu do Egipta i severne Indije.

To su bili ljudi koji su prvi naselili planetu Zemlju i prilagodili joj se. Oni su imali znanja o svom kosmičkom, liranskom poreklu. Zemlju su naseljavali na više mesta odjednom, u dolini Inda, u Srednjoj Aziji, zapadno od pustinje Gobi, u predelu Kavkaza i današnje Ukrajine, na Balkanu i na Atlantidi. Ni oni nisu bili jedinstveni među sobom, ali nakon svih sukoba i patnji želeli su da na Zemlji stvore konačan mir i spokoj. Zato su razvijali civilizaciju bez velike upotrebe tehnologije, pretežno poljoprivrednu sa svim sredstvima dovoljnim za jednostavan život. To je trajalo hiljadama godina. Bili su visokog rasta, od 3 do 4 metra. Grobnice tih divova se i danas svuda u svetu otkrivaju i sistematski skrivaju. Oni su svuda u svetu gradili piramide i megalitske građevine. Razlog građenja piramida jeste da one svojim oblikom posluže kao mašine za privlačenje energije etra iz kosmosa i njeno upijanje u planetu Zemlju (vrh piramide je nemanifestovani eter a kvadrat u osnovi je element zemlja). Svesnim spajanjem fizike etra u materiju brže se razvija svest i evolucija, sav život. Fizika etra jeste

ono što se naziva kvantno polje. Sav život nastaje iz njega. Svest je čist prostor u kome sve to može da se odvija, svest odnosno prostor trenutno se manifestuje prvo kao svetlost a zatim kao „materijalna“ čestica, kao sve što postoji. Tako svesnom namerom nastaje sva materija i život. Piramidalni oblici pomažu u ubrzavanju tog procesa.

Živeći u miru i harmohniji tokom stotina hiljada godina ljudi Zlatnog doba upoznali su zakon evolucije na teži način. Naime u savršenom stanju nema evolucije, javlja se devolucija ako nema promena i preobražaja. Takođe se i svest degeneriše u statičnom stanju života, ma kako on bio savršen. ***Oni su razumeli da moraju da izvedu veliki reset jer njihovo doba je dovoljno dugo trajalo i ako bi se nastavilo samo bi propadalo.***¹ Zato su se

¹ Savršenstvo koje je dato ljudima spolja i stvoreno na osnovu nasleđenog znanja nije raj. Raj počinje u čoveku sa njegovom zrelošću i buđenjem. To dokazuje eksperiment "Universe 25" koji je sproveo američki naučnik John Calhoun između 1958. i 1962. Kolonija miševa postavljena je u idealnim uslovima za život, s obiljem hrane, vode i prostora, kako bi se proučavala društvena dinamika rastuće populacije. U početku je kolonija napredovala, ali nakon 317 dana rast populacije počeo je da stagnira. Nakon što je populacija dosegla 600 miševa, pojavili su se ozbiljni društveni

planski povukli sa planete Zemlje, ostavili su piramide da i dalje obavljaju svoj posao ali su svoje megalitske građevine porušili. I zaista, danas možemo da vidimo da je te ogromne kamene blokove neko razrušio, naizgled bez razloga, a tako velike blokove mogao je da razruši samo onaj ko ih je napravio. Tragovi su ostavljeni da mi danas možemo da ih prepoznamo, kada dođemo do određenog razvoja kada je moguće da ih prepoznamo i rekonstruišemo prošlost.

Zajedno sa uklanjanjem tragova drevne prošlosti oni su genetskim inženjeringom stvorili nas, savremene ljude. Naravno, stvorili su nas prema svom liku. Oni su živeli preko 800 godina a nama su skratili životni vek na približno 80. To je učinjeno radi ubzanja ljudske evolucije. Mi smo stvoreni sa

problemi: uspostavljene su hijerarhije, najjače jedinke počele su napadati druge, a pojavila su se agresivna i neprilagođena ponašanja, poput nasilja među ženkama i nedostatka reproduktivnog interesa kod mužjaka. Kako su pasivni, nereproduktivni (lepi miševi) mužjaci dominirali, stopa nataliteta je naglo pala, smrtnost mladih dosegla je 100%, a kolonija se urušila u kanibalizam i homoseksualnost. Eksperiment je ponovljen 25 puta, svaki put sa sličnim rezultatima.

zaboravom prave prošlosti ali i sa ciljem da učimo sve fizičke zakone od početka. To je svrha velikog reseta, inače bez toga ništa se novo ne bi dogodilo. ***Resetovanjem božanske svesti u nama, kretanjem od nesvesnosti do svesti, od besmisla do smisla, ona evoluirala u svom ispoljavanju.***

Takođe su radi ubrzanja evolucije svesti, i obogaćivanja iskustva, stvorene razne nestabilnosti, sunčev sistem koji izaziva sve moguće promene u ljudima i u prirodi, jednu ljudsku vrstu podelili su u više rasa i naroda sa različitim jezicima, što je izazvalo sve moguće sukobe ali i borbu za zajedničko razumevanje koje ubrzava evoluciju ispoljavanja božanske svesti, što je i bio cilj velikog reseta. Dakle svi sukobi koje ljudi doživljavaju na ovom svetu nisu ništa drugo nego sredstvo ubrzavanja osvešćenja jedne zajedničke božanske svesti, nesvesni ljudi moraju biti spolja naterani na takvu evoluciju.

Prelazak između Zlatnog u savremeno doba tekao je dugo. Najpre su postavljene tzv 'primitivne zajednice' u dobu poznatom kao neolit, na nekoliko mesta u svetu, na Balkanu, Dolini Inda, Sumeru, Kavkazu... oni su imali osnovna znanja o kosmologiji i radu. Vremenom su se umožavali. Mnogi su čuvali

sećanje na „bogove koji su došli sa neba i stvorili njih i njihovu kulturu“. Njihova zajednička postojbina bila je Velika Tartarija, domovina sloveno-arijaca, koja se prostirala na celoj Aziji sve do Srednje Evrope.² Njihovi potomci su današnji Sloveni i Evropljani. Taj drevni narod je u početku govorio jednim zajedničkim jezikom i živeo u miru i blagostanju, sve su bratski delili, deca su bila srećna kao u raj. Njihov izvorni naziv je bio Srbi u Evropi, Serbi u severnoj Aziji i Srbinde u južnoj Aziji. Oni su bili potomci prvobitnih ljudi na planeti Zemlji, a njihovi potomci su se nazivali Arijcima (po nazivu njihove zajednice Da'Arja). Njihova jezička osnova danas je poznata kao 'Indoiranska jezička osnova', iako je ona zapravo stara verzija srpskog jezika. Da bi se sakrilo pravo poreklo zajedničkog jezika i imena naroda, u šestom veku nove ere izmišljen je naziv Sloveni. Etimologija tog imena znači 'oni koji govore (slove) isto', koji se razumeju međusobno iako pripadaju različitim plemenima i imaju različite dijalekte,

² Prva izdanja Enciklopedije Britanike (Encyclopaedia Britannica) zato govore o Velikoj Tartariji. Međutim kada je Rokfeler postao vlasnik Enciklopedije Britanike početkom XX veka, izbrisano je sve o Velikoj Tartariji. Razlog će biti logičan nakon čitanja ove knjige.

zavisno od geografske pripadnosti po kojima su dobijali imena u novijoj istoriji (Tračani, Dalmati, Veneti, Rašani, Tribali, Kelti, Skiti, Goti, Iliri, Etrurci, Pelazgi, Anti, današnji Rusi ...) i nekada davno svi su se nazivali Srbima.

* * *

Najveći grčki historičar Laonikos Chalkokondyles iz 15 veka u svojoj Istoriji u deset knjiga koja je objavljena 1650 godine (Λαονικου Χαλκοκονδουλου Αθηναιου - Laonici Chalcocondylae Atheniensis Historiarum Libri decem) - koja se čuva u pariskoj Nacionalnoj Biblioteci, navodi da su „*Srbi... Tribali - narod najstariji i najveći od (svih) naroda, pouzdano znam*“ (“...Σερβλοι ... Τριβαλλοι, ο δε ευνοζ παλαιοτατον τε και μεγαιστον των ευνοων...“ U latinskom prevodu - "...Serblos Tryballos, autem gentem esse totius orbis antiquissimam et maximam, compertum habeo".)

* * *

Iako su znali za svoje kosmičko poreklo nisu se oslanjali na njega već su želeli da ovde žive u miru, nakon svih kosmičkih sukoba kroz koje su prošli. Živeli su u idealnom miru i harmoniji bez ikakvog nasilja i sukoba. Sećanje na to doba postoji kao sećanje na „Zlatno doba“.

Sećanje na svoje kosmičko poreklo održano je čak do danas u narodnim igrama kod današnjih Slovena. Kod Srba igra 'kolo' predstavlja kretanje planeta, izvorno zvano 'kolovrat', i svesno učešće duša da se inkarniraju na zemlji, da zaigraju u tom kolu. (Njihove narodne igre su izrazito duševne, odražavaju svest duše, i kao takve se jasno razlikuju od naroda jugoistočne Azije koji su bili pod uticajem reptiloida, a čiji plesovi odražavaju imitacije njihovih bogova, reptila, zmija, ili životinja i demona u Africi. Oni nemaju jasnu predstavu o duši.)

Da nije došlo do promene i danas bi tako živeli na ovom svetu, ali tada se ništa ne bi menjalo, ne bi došlo do evolucije svesti koju smo opisali u poglavlju o 'Stvaranju čoveka i početku istorije', da se sa čovekom pokrene zaokret u ispoljavanju božanske svesti, da osvešćenje u njemu započne od početka do konačne svesti o božanskom prisustvu. Da nije bilo promene i danas bismo znali, kao i onda, da smo 'deca svetlosti', 'sinovi božiji', ali bismo živeli u istim drvenim kućama i jahali konje. Živeli bismo samo u sećanju na svoje božansko poreklo i njega konzervativno održavali, ne bismo nikada napravili ključni zaokret ka samoj božanskoj

svesti kroz rad i razumevanje prirodnih zakona (nauku) tako da sami svesno možemo da stvaramo. Ne bismo imali svu moguću raznovrsnost iskustava svesti na ovom svestu.

Za taj zaokret bila je potrebna sila koja se protivi prirodnoj težnji ljudske duše da bude okrenuta samo svom božanskom izvoru, sila koju su ljudi zbog toga opažali kao negativnu silu - iako je i ona bila božanskog porekla jer ništa nije moguće izvan božanske celine koja omogućava sve.

Predstavnici te negativne sile oličene u reptiloidima izveli su suptilnu diverziju. Učinili su to u Vavilonu stvaranjem svojih hibrida među ljudima (o tome više u narednom poglavlju) i na Atlantidi, gde su se takođe pomešali sa ljudima preko svojih ljudsko-reptilskih hibrida, i gde su pokrenuli korišćenje tehnologije u pogrešne svrhe. Korišćenje visoke tehnologije sa svešću koja nije kompletna je pogubno. To je dovelo do sukoba Atlantidana ne samo sa reptiloidima koji su pre ljudi naselili zemlju na Lemuriji, već i sa sloveno-arijskom civilizacijom Da'Arje (kasnije nazvanom Velika Tartarija) koja je u Atlantidi prepoznala kvarenje ideje o idealnom životu i uticaje reptiloida. Rezultat

tih sukoba bile su velike geološke promene i kataklizme (pre oko 12.000 godina) koje su dovele do potapanja kontinenta Atlantide i Lemurije, do pobede Velike Tartarije, ali i do razumevanja da konzervativno istrajavanje na opstanku Zlatnog doba nije moguće. Tada je odlučeno da se ono ukine i da ***započne savremeno doba sa savremenim čovekom, koji će znanjem i osvešćenjem da krene od početka, koji će prisustvo božanske svesti u potpunosti da ostvari kroz sebe samoga i svoja dela.*** To nije bilo moguće samo kroz nasleđe i sećanje na svoju kosmičku prošlost i liransko poreklo.

Tada je započeo proces materijalizacije svesti ljudske duše, koji su vodile vanzemaljske sile ***koje ćemo ovde nazvati 'arhontskim silama'***, po ugledu na gnostičko iskustvo o njima (a koje nam je oživeo i u dobroj meri, iako ne potpuno, objasnio antropozof Rudolf Štajner, koje on naziva 'ahrimanskim silama').

To je početak savremene istorije.

Da bi se stara istorija sakrila, bilo je potrebno podmetnuti lažne tragove. To su sve one kosti „naših predaka“ kromanjonaca i neandertalaca. Savremeni ljudi nemaju njihovu genetiku. Neandertalci su bili veštački

stvoren i uništen samo da bi ostali kao lažan dokaz o ljudskoj istoriji. Oni koji su imali tehnologiju da sve to isplaniraju i izvedu skrivanje prave prošlosti, svakako su znali da je potrebno i podmetnuti lažne tragove.

Stara istorija je takođe skrivena usled velikih promena koje je planeta Zemlja pretrpela. Po svemu sudeći pre desetak hiljada godina, na kraju poslednjeg ledenog doba, došlo je do značajnog podizanja površine okeana, zbog čega su potopljeni mnogi primorski gradovi koji se tek nedavno otkrivaju. Te promene najverovatnije opisuju svi mitovi o velikom potopu, koji postoje na više mesta u svetu kod raznih naroda, ne samo u Bibliji. Velika je verovatnoća da je došlo do pomeranja polova, da su oblasti koje su danas polovi i nalaze se pod ledom, nekada bile tople oblasti. To dokazuje i mit o Hiperboreji, drevnom središtu stare civilizacije prvobitnih ljudi koji su naselili Zemlju, a za koju se u novijoj istoriji tvrdi da se nalazila daleko na severu. Svi kosmološki podaci o tome ukazuju na sazvežđa koja su vidljiva samo sa severnog pola. Po svemu sudeći Grenland skriva mnoge tajne pod svojim ledom.

Mnogi tragovi stare prošlosti su obri-
sani ili skriveni u mitove i legende. Ali oni
postoje i danas. To su sve one građevine iz
daleke prošlosti koje se ni današnjom teh-
nologijom ne mogu izgraditi, koje svojom
konstrukcijom pokazuju znanje o kosmičkim
konstantama koje je moguće imati samo sa
visoko razvijenom tehnologijom.

Prvobitni ljudi iz Velike Tartari takođe
su gradili megalitske hramove i razvijali
život na celoj planeti. Oni su bili tvorci Starog
Egipta. To po predanju znaju čak i današnji
Kopti.

O tome najbolje svedoči papirus iz Sta-
roga Egipta, „Torinska lista kraljeva“. U njoj
su u 11. kolona navedeni svi kraljevi u tri
faze. Poslednja faza „sinova božijih“ potiče od
pre 5.100 godina sa kraljem Memnonom. Pre
toga bila je faza polubogova, svaki je vladao
nekoliko stotina godina. Prva, najstarija faza,
započeta pre 36.620 godina, jeste faza bogova
za koje se kaže da su došli sa neba, osnova-
li egipatsku civilizaciju i izgradili prve pira-
mide i svaki je vladao najmanje po hiljadu
godina. Kako su oni izgledali vidimo po sta-
tuama iz Abu Simbela koje se lažno pripisuju
Ramzesu II. To je bila bela rasa divova. Lice
„Ramzesovo“ je urađeno savršeno simetri-

čno, što je moguće samo sa laserskom tehnologijom. Unutar „Keopsove“ piramide nađeni su sol i školjke. To dokazuje da je ona mnogo starija od 12.000. godina kada su se dogodile poplave tog područja (koje su geološki dokazane). Možemo pretpostaviti da su ti divovi iz Zlatnog doba graditelji hramova u Osirionu i Khafri, koji jasno pokazuju da ne pripadaju „staroegipatskoj civilizaciji“ kakva nam je danas poznata, a izgrađeni su tehnologijom koja ni danas nije dostupna.

Stari Egipat koji danas poznajemo je samo kasni, degenerisani ostatak drevnog carstva, daleko višeg nivoa znanja i moći, koje je izgradilo sve hramove i piramide.

Možemo pretpostaviti da su ti prvobitni ljudi bili višeg rasta nego savremeni ljudi, ili je među njima bilo divova, visine 3-4 metra. To dokazuju hramovi u Egiptu koji su građeni za ljude znatno višeg rasta, mitovi o divovima postoje u celom svetu, kao i njihovi skeleti, najviše na Balkanu, u današnjoj Srbiji. Oni su otkriveni u velikim kamenim sarkofazima bez oznaka. Redovno bi odmah nakon njihovog otkrića dolazila vojska i odnosila ih na nepoznata mesta. Prvi vladari Sumera i Vavilona su takođe prikazivani kao divovi.

Mnoge građevine drevne prošlosti postoje i danas svuda oko nas ali se lažno predstavljaju kao da su ih sagradile neke druge civilizacije, mnogo novijeg doba, na primer da pripadaju grčkom ili rimskom carstvu. Svi akvadukti po celoj Evropi mnogo su stariji od rimskog carstva. Velike arene, kao što je Koloseum u Rimu, i na drugim mestima, bile su zapravo generatori radijantne energije koja se koristila u Zlatnom dobu. Prenosila se bežično i preko tla. Nikola Tesla ju je ponovo otkrio u našem dobu. Od tih građevina ostale su ruševine koje su za vreme rimske vladavine pretvorene u gladijatorske arene. Hramovi sa mozaicima, na kojima se vide lepe žene i muškarci koji plešu, najlepši motivi iz prirode, najbolji su dokaz da to nisu ostaci grčkih niti rimskih građevina već mnogo starijih. Rim i Grčka su bile robovlasničke tiranije i stoga su im takvi mozaici neprikladni. Oni takođe sadrže jasne simbole sloveno-arijske civilizacije, a to su pre svega simboli svastike u svim njenim varijantama, kao i simbol 'cveta života'. ***Svuda gde se ti simboli nalaze u svetu dokazuju da je tu bila sloveno-arijska civilizacija.*** Svastika je univerzalni simbol kosmičkih ciklusa, od kretanja galaksije do smene godišnjih doba, ukrštanja četiri ele-

menata (zemlja, voda, vatra i vazduh) koje simbolizuju sve dimenzije kosmosa. Cvet života simbol je ljudske duše.

Simboli su univerzalan jezik naše drevne prošlosti i svuda u svetu su isti.

Svastika - univerzalni simbol kosmičkih dimenzija i ciklusa kod sloveno-arijaca

Najstarije svastike na svetu,

iz doba neolita, nalaze se u Srbiji

Da bi se ovaj veliki plan ostvario prvobitni ljudski rod se povukao sa scene, većina

je napustila planetu a neki su se integrisali sa novim čovekom i delovali su kao njegovi učitelji. Jedan od njih je bio i Isus Hrist, on je poticao iz tog drevnog roda. Neki su bili drevni kraljevi koji su živeli više vekova. Oni su postavili temelje ove naše, nove civilizacije.

Oni se nisu potpuno povukli i odselili sa ove planete. Elita je ostala skrivena do danas u podzemnim bazama na Tibetu i na Balkanu, odakle deluju na razvoj ovoga sveta.

Da bi nova ljudska civilizacija bila kompletna u svojoj nameni, na Zemlji je došlo do intervencija drugih vanzemaljskih grupa i tada su stvorene druge rase. To je učinjeno da bi i mlade duše mogle lakše da se inkarniraju na Zemlji i da ona postane kompletna škola i poligon za maksimalno iskušavanje svih mogućnosti postojanja. To je doprinelo bogatstvu Zemlje, ali je donelo i mnogo nemira.

Pored ove intervencije, učinjena je još jedna: stvoren je Mesec. U Zlatnom dobu nije postojao Mesec. On je doveden iz drugog kraja sunčevog sistema, veštački je obrađen i postavljen kao Zemljin satelit. Razlog je da njegova gravitacija reguliše prirodne procese i cikluse godišnjih doba na nov način, da se poveća bogatstvo i raznolikost uslova života

na Zemlji. Samo na geografskim širinama gde je potpuno izražena smena četiri godišnja doba uspešno su se razvijale civilizacije novog doba. Ljudi su tu morali da grade trajne kuće, da planiraju svoj rad, setvu i žetvu godinu dana unapred, da razvijaju alate. U tropskim oblasitma gde hrane u prirodi uvek ima dovoljno do danas su ostale primitivne ljudske zajednice. Takođe Mesec stvara zaštitni štitić prema širem kosmosu i na taj način više materijalizuje svest duše u ljudima. Ukratko, ubrzava evoluciju svesti u ljudima, pruža joj dinamiku koju ona sama ne bi mogla da stvori.³

Tri ostavštine Zlatnog doba za budućnost

Nije bilo neophodno samo da se sakriju tragovi drevne prošlosti kada se stvarala nova istorija sa novim, današnjim čovekom. Bilo je takođe potrebno da se obezbede i ostave glavne smernice razvoja savremenog čoveka.

³ O Mesecu kao veštačkoj tvorevini i razlozima njegovog postavljanja od strane naših predaka (koje mi danas doživljavamo kao vanzemaljce) videti u mojoj knjizi „Mesec - Magnet za dušu“.

Povlačenje prvobitnih ljudi trajalo je vekovima. Dok su se povlačili oni su ostavili smernice za duhovni i materijalni razvoj u budućnosti.

To su učinili na

1. Balkanu,
2. Indijskom potkontinentu, i
3. Kini.

1. Na Balkanu (Hum-u, ili Helmu) osnovali su antičku kulturu koja je poslužila kao osnova za naučni i materijalni razvoj savremenog sveta.

Pravi tvorci antičke kulture bili su staroslovenski (stari srpski) narodi koji su se nazivali Pelazgi (tačnije Pelasti što je deformisani grčki naziv od Peraši ili Perunaši, jer su obožavali vrhovnog boga Peruna). Na Apeninskom poluostrvu to su bili Etrurci, stari Srbi koji su sebe nazivali Rašanima ili Rasenima (Raška oblast i danas postoji u Srbiji). Prema Herodotu Etrurci vode poreklo od Pelazga. Pismo Etruraca je skoro potpuno identično pismu koje su koristili stari Srbi u Vinčanskoj civilizaciji. Lažna historiografija i dalje tvrdi da je pismo Etruraca jedinstveno i nepoznato iako je već na prvi pogled jasno da

je ono identično pismu pronađenom u Vinči, od kojeg je nastalo ćirilično pismo koje Srbi i danas koriste, od kojeg je nastalo grčko i latinično pismo. Etrursko pismo je pronađeno u Srbiji, na arheološkom nalazištu Žrnov, na planini Avala kod Beograda. To je sve potpuno uništeno 1934 godine i sakriveno od javnosti.

Grčki i latinski jezik su veštački stvoreni da bi se odvojili od zajedničkog staroslovenskog jezika. Najveći grčki filolog i poznavalac starogrčkog jezika, Konstantínos Oicónómos (1780-1857) svedoči u svojim delima da grčki jezik vodi poreklo od staroslovenskog, odnosno starosrpskog. Sva velika dela antičke književnosti i filozofije (dela filozofa i naučnika) prevedena su sa starog srpskog ćiriličnog pisma, koje potiče iz Vinčanske kulture, i usmenog predanja, na grčki jezik od petog do prvog veka pre nove ere; originali nisu dostupni. „Grčki mitovi“ su tada izmišljeni, grčki bogovi su iskrivljeni prikazi staroslovenskih (starih srpskih) bogova.⁴ Savremeni Grci su se tu doselili iz

⁴ Najstariji srpski bog je Sorbej, prvi čovek koji je postao bog. Prema istoričaru Diodoru Sicilijanskom Sorbej je bio sin Tračanskog (srpskog) kralja Raga i unuk kralja Taropa, koga je bog Bak posvetio u svoje učenje

Male Azije, gde su nasilnom asimilacijom potisnuli Pelazge, i oni nemaju ničeg zajedničkog sa tvorcima antičke kulture. Sve to skrivaju arhontske sile koje vladaju savremenim svetom. Te sile vladaju pomoću laži, pre svega lažnom istorijom. Ali sve se to događalo prema planu ostavštine Zlatnog doba. Danas je grčki i latinski jezik osnova univerzalnog jezika nauke u celom svetu. Svi ključni termini u nauci imaju tu istu osnovu tako da su razumljivi na svim jezicima sveta.

Pored osnove za materijalni i naučni razvoj u antičkoj kulturi ostavljeno je i znanje o ljudskoj duši, u delu Hermesa Trismegistosa. Otuda je nastala ezoterična duhovna nauka opšte poznata kao hermetizam. Među-

(Bak je srpska reč za bika, odnosi se na eon odnosno precesiju astrološkog sazvežđa Bika, do 14-tog veka pre nove ere, Bak je takođe bio feničanski Baal). Sorbej je na keramici slikovno prikazivan u nošnji koja nema nikakve elemente sa grčkom nošnjom, ali zato ima sa starom srpskom nošnjom. Stari srpski bog Sorbej postao je grčki Orfej. On je po predanju čovečanstvu dao nauku, pesništvo, zakone i religijske kultove vezane za vremenske cikluse i godišnja doba.

“Grčka boginja” pravde je zapravo srpska, Dika je staro srpsko žensko ime i označava pravednost. Srpska reč „dičiti“ znači biti ponosan na ispravnost i časnost.

tim, izvori ovog dela nisu nam dostupni a prevodi su sumnjivi. To delo je bilo potrebno zato što je krajni cilj naučnog i materijalnog razvoja razumevanje svesti duše. Nauka služi da se svest duše savršeno ispravno ispolji na ovom svetu. Kompletan naučni razvoj ide ka cilju koji je predstavljen u hermetizmu.

Nakon pada Rimskog carstva na Apeninskom poluostrvu ponovo su se uzdigli stari Srbi, Etrurci, i počeli da obnavljaju svest o svojoj prošlosti koja je poznata kao Helen-ska i Antička civilizacija, posebno u umetnosti i nauci. Tako je nastala Renesansa u severnoj Italiji, zatim pokret prosvetiteljstva i savremena Evropska kultura i nauka. Nakon što su osnovali snažnu vlast u Veneciji proširili su svoju vlast na ostalim delovima Evrope osnivanjem aristokratskih dinastija. Na taj način se ostavština iz Zlatnog doba, pohranjena na Balkanu, proširila u savremenom dobu.

2. U Indiji su ostavili duhovnu baštinu u obliku Veda i Upanišada, istinu o čovekovoju duši i njenom probuđenju.

Sever Indije i danas ima veliki procenat ljudi plave kose i očiju. Unuka indijskog

pesnika Rabindranta Tagore, Alokánanda Miter, objavila je knjigu o jeziku Arijca (sanskritu) i zaključila da je to starosrpski jezik i da su na njemu napisane Vede („Some similarities between serbocroat and bengali vocabulay“, 1980, Calcuta, India). Otkrila je u sanskritu 30 procenata današnjih srpskih reči. Isto otkrivaju i drugi istraživači. Takođe, samo srpski jezik ima istu sintaksu kao sanskrit.

Međutim, ako znamo da je savremeni srpski jezik pretrpeo dve reforme, najpre od strane Pravoslavne crkve koja je uvela Srbima strano rusko pismo i izgovore, a zatim reforma Vuka Karadžića koji je još više potisnuo stari srpski jezik i približio ga latiniziranom zapadnom izgovoru i pismu, tako da današnji Srbi uopšte ne razumeju srednjovekovne srpske spise, logično je pretpostaviti da je broj srpskih reči u sanskritu bio mnogo veći. Štaviše, sanskrit je verovatno najbliži originalnom srpskom jeziku, s tim da je i on pretrpeo izmene na stranoj teritoriji.

Sanskrit u Indiji nikada nije bio narodni jezik hindusa već strani jezik koji je koristila obrazovana elita (Arijci) koji nisu bili hindusi, dok i kod hindusa nije nestao i ostao samo u drevnim spisima.

Na osnovu istraživanja DNK smatra se da danas u Indiji živi sto miliona potomaka Srba (Slovena). Na vedskim univerzitetima u Indiji i danas se uči da su oni Vede primili od „belih ljudi sa severa“. Severno od Indije nekada je bila samo Velika Tartarija.⁵ Stara srpska reč za znanje glasi Veda. Ona je u osnovi srpske reči „propo-*veda*-nje“ koja se odnosi na znanje koje se prenosi usmenim putem. Tako su se prenosile Vede. Najstarija i najviša je Rg veda. U starom srpskom jeziku *rg* (ili *rig*) označava najivši planinski vrh koji dominira u nekom kraju.

Isto važi i za pali jezik, na kome je zapisano budino učenje i kojim je govorio Buda. On je veoma sličan sanskritu (kao italijanski i latinski). Ima istu osnovu kao srpski i sanskrit. Uostalom, Budino ime je srpsko, znači onaj ko je budan.

Stoga istoriografiji i svetskoj javnosti konačno mora da bude jasno da celokupna baština zasnovana na sanskritu (Vede, Upanišade, Mahabharata, Yoga sutra, Ajurveda,

⁵ Bal Gangadhar Tilak u svome delu *Arktička prado-movina Veda* (The Arctic Home in the Vedas being also New Key to the Interpretation of Many Vedic Text and legends) detaljno dokazuje da su Vede poreklom sa dalekog severa.

naučna dela) i paliju ne pripada hindusima niti današnjoj Indiji već Arijcima koji su govorili i pisali tim jezikom.

Uostalom, da li bi oni koji su stvorili takva uzvišena dela mogli da liče na hinduse koji ni danas ne mogu da stvore ni javni ni privatni WC? U najstarijem očuvanom gradu Arijaca, Mohendžo-Daro, pre 7.000 godina bilo je kanalizacije, svaka kuća je imala vodu i kupatilo, sve kuće i ulice bile su planski građene od istovetnih opeka i pod pravim uglom. To zaista ne liči na Hinduse, ni drevne ni današnje. Realnost je da na ulicama Indije danas možemo videti najveći primitivizam. Originalni mentalitet Hindusa zasniva se na najmračnijem demonizmu na ovoj planeti. Narodne mase zapravo uopšte ne razlikuju demonizam od duhovnosti. Oni imaju preko 3.000 demona koje obožavaju kao da su bogovi. Postoji pokret u Indiji da se demonizam odvoji od istinske duhovnosti ali i taj pokret i istinska duhovnost postoje samo zahvaljujući uticajima Arijaca.

Međutim, i pored toga, savremeni Hidusi svetu predstavljaju drevna učenja zasnovana na sanskritu kao na svoja učenja (u nauci, književnosti, duhovnosti i yogi), i sva arheološka nalazišta predstavljaju kao da

pripadaju njihovoj prošlosti. To je falsifikovanje istorije. Od tuđe prošlosti oni su danas napravili hinduistički nacionalizam koji agresivno nameću svetu. Postoji veoma jasan nesklad između kulture Hindusa i duhovnosti u delima na sanskritu, zapravo među njima postoji potpuna suprotnost. Svakome je vidljivo i danas u celoj Indiji, da oni koji pokazuju najveći primitivizam (i demonizam) na planeti Zemlji ne mogu biti tvorci najveće duhovnosti na istoj planeti. Ovo su argumenti koje je neophodno uzeti u obzir kada izučavamo dela na sanskritu.

Nije moguće ignorisati pitanje šta se dogodilo sa narodom koji je isklesao Kailasanatha temple, Barabar pećine u državi Bihar,⁶

⁶ Reč 'barabar' je srpska i označava jednakost među ljudima i uopšte. Pećine Barabar su napravljene na način da ih je nemoguće ni danas napraviti, u granitu koji je uglačan kao staklena površina i čije dimenzije su savršeno simetrične. Reč 'barabar' je dokaz da su te pećine ostale od onih koji su još uvek nosili znanje iz Zlatnog doba i imali naprednu tehnologiju. Hindusi danas lažno pripisuju sebi i svojoj prošlosti i pećine i njihov naziv. Stari Srbi, koji su potomci naroda iz Zlatnog doba, ostavili su na Indijskom potkontinentu ostavštinu za budućnost, ne samo drevno znanje i te pećine koje su oni napravili, već i prvobitni naziv narodima koji tamo žive, hindusima, a to je 'bharat', koji

kada danas ne umeju da poštuju nijedan saobraćajni znak. (Britanska vladavina?) Mnogi drevni hramovi u indiji su sagrađeni tehnologijom koja je danas neobjašnjiva, takođe mnogi sadrže elemente koji su identični hramovima i megalitima u drugim delovima sveta (tzv „torbice bogova“). Sve su to dokazi da preci današnjih hindusa nisu graditelji drevnih hramova na tlu današnje Indije; to nije isti narod i istorija nije onakva kakva je danas zvanično predstavljena.

Pored „torbice bogova“ figura Pašupatija iz Mohendžo Daro civilizacije identična je prikazu keltskog božanstva Cernunnos. Oba predstavljaju božanstva koja su posrednici između ljudi i životinja. Ništa od toga nije hinduističko.

na srpskom znači 'brat'. Osnova *br* u rečima 'bharat' je ista kao u reči 'barabar' koja označava bratsku podelu imovine svima podjednako, simetrično. Tako je potekao najstariji naziv za Hinduse: *Bharatiya* što znači 'bratski narod'. Stari Srbi su im dali ime tako što su Hinduse nazvali bratskim narodom.

Božanstvo Pashupati iz
Mohenđžo Daro civilizacije

Božanstvo Cernunnos
iz keltske mitologije

3. U Kini su ostavili baštinu taoizma i najfinijeg razumevanja odnosa svesti i energije, tj. delovanja.

Prvi kineski car Ćin Ši Huang (Qín Shǐ huáng) koji je ujedinio kinu 221. p. n. e, spalio je sve istorijske knjige koje su govorile o vremenima pre njega i pobio 460 učenjaka.⁷ Verovatno je imao veliki razlog da to učini a to znači da su te knjige govorile o pravoj istoriji područja koje danas pokriva Kina.

Veliki kineski zid nisu izgradili Kinezi već sloveno-arijci koji su ratovali protiv Kineza 5.508 godine pre nove ere, i tada uspostavili mir. Od tada se računa stari srp-

⁷ U *Istorijskim zapisima* S'-ma Ćijena (Sīmǎ Qiān 145 - 86 pre n.e.), reč koja se u vezi sa ovim događajem koristi sa značenjem „pogubiti“ je kēng, 坑. Ona međutim ima i značenje: „žive sahraniti“.

ski kalendar koji je bio u upotrebi sve do devetnaestog veka. Nove delove zida izgradio je Mao Cedung u dvadesetom veku za pokazivanje turistima i da bi se sakrili stari delovi. Još postoje stari delovi zida koji se turistima ne pokazuju a koji imaju sasvim drugačiji način izgradnje, jednak onom koji imaju megaliti u ostalim delovima sveta, u Balbeku, Liban, u Maču Pikču, Peru, u temeljima Zapadnog zida u Jerusalimu itd. a to je gradnja bez maltera, sa savršeno uklopljenim velikim kamenim blokovima, između kojih ne može ni nož da se provuče - to je karakteristika gradnje predaka sloveno-arijaca u Zlatnom dobu. Ulaz za vojsku bio je sa severozapadne strane, a ne sa jugoistočne kao danas. Piramide u Kini su zabranjene za javnost jer sadrže jasne tragove svojih tvoraca koji nisu Kinezi već ljudi bele rase. Da nije tako Kinezi ih ne bi skrivali već bi ih sa ponosom pokazivali kao dokaz svoje istorije. U Kini u oblasti Shensi postoji piramida visoka preko 300 metara, skoro dvostruko veća od Keopsove. Pored nje ima 250 manjih piramida u kojima su pronađene tablice sa hijeroglifima. Kineski arheolog koji je to izučavao i objavio rezultate u Japanu 1967 godine, po povratku u Kinu doživotno je zatvoren u bolnici za psihi-

jatrijske bolesti. Najstariji počeci kineskog društva stari su 5.000 godina, Kina kao država postoji 2.300 godina, a on je rekao da su te piramide stare 12.000 godina. Država ne dozvoljava nikakva arheološka istraživanja.

Simbol jina i janga (Alfa i Omega) takođe nije kineski, najstariji je nađen na Balkanu u Vinčanskoj kulturi. ***Taoistička filozofija je data Kinezima na čuvanje.*** Tao Te Ćing je najlepša i napreciznija dokumentacija o odnosu ljudske i božanske svesti. Lao Ce je po predanju bio zapadnjak koji je tekst Tao Te Ćing ostavio čuvaru granice kineskog carstva ***kada se vraćao na Zapad***, a zapadno od Kine je u to doba bila sloveno-arijska teritorija. Svi drugi velikani kineske istorije imaju dobro poznatu biografiju, a o njemu se ne zna ništa, ime Lao Ce samo znači „stari mudrac“. Najstariji arheološki nalazi u Kini pokazuju ostatke ljudi bele rase, plave i riđe kose, sa genetikom Starih Slovena (haplogrupa I2) i sa ocilima, tradicionalnim srpskim grbom. To se sve skriva. Međutim, ezoterični redovi koji vladaju Kinom (Beli lotos, Zeleni zmaj, Crveni tong) danas znaju ove činjenice i verovatno zato pokazuju posebno poštovanje prema Srbima.

Postoje činjenice koje nas navode da posumnjamo da je Ji Đing izvorno kineski. To je pre svega njegova starost koja nadmašuje sve što se u istoriji javlja kao kinesko, i sam njegov koncept. On služi za komunikaciju uma sa transcendentalnom svešću duše. Takva predstava duše nikada nije postojala u staroj Kini, još manje u novijoj. Kinezi principe delovanja duše čovekove nikada nisu prepoznali u svakodnevnom životu i izražavanju duševnosti. Zato je njihova kultura neduševna, ritualna, potčinjena hijerarhiji i imitaciji. Cela taoistička filozofija i religija pojam Tao identifikuje sa apstraktnim pojmom „nebo“, nikada sa svešću duše. Iako je i pojam „nebo“ tačan za razumevanje ljudske duše, u smislu u kom je i pojam *brahman* i filozofiji *advaita vedante* tačan kada se tvrdi da je *atman* (ljudska suština) zapravo *brahman* (apsolut) i da su oni jedno isto - naša duša je u odnosu na naš um i telo isto kao što je nebo prema svemu na zemlji - Kinezi nikada i nigde nisu razvili pojam duše na takav način.

Nasuprot mentalitetu kineza, duševni izrazi Ji Đinga su univerzalni i večni. Najstariji, osnovni tekstovi presuda i linija, pokazuju takvo bogatstvo društvenih odnosa, ličnih iskustava i odnosa prema životu koji ne pri-

pada starim Kinezima. Tekstovi sadrže bogatstvo detalja i uvide koji su dostojni duševnosti jednog Getea, Šelunga ili Šekspira. Redosled heksagrama može se uporediti sa muzikom J. S. Baha, naročito s njegovim poslednjim delom "Umetnost fuge". Teško je naći vezu Ji Đinga sa starom Kinom. U vreme formiranja Ji Đinga Kina je bila veoma surovo autoritarno društvo što je takođe nespojivo sa duhom i sadržajem knjige. Njihovo društvo bilo je i ostalo potčinjeno strogoj hijerarhiji. Prefinjenost duha tolerancije i slobode koji zrači u Ji Đingu i Tao Te Đingu daleko je od društva koje surovo kažnjava svakoga ko se izdvaja od kolektiva, koje sahranjuje svu poslugu zajedno sa preminulim gospodarem (čuveni "Ratnici od terakote" u grobnici Ćin Š'huang-a, 260-210 pre n. e. prvog vladara ujedinjene Kine, nastali su samo zato jer vojnici nisu hteli sami sebe žive da sahrane; sahranili su svoje kipove). Takođe Ji Đing i Tao Te Đing nespojivi su sa društvom koje danas godišnje ubije preko tri hiljade zdrave novorođene dece samo zato jer su ženskog pola. To je običaj koji je široko prihvaćen u kineskom društvu, iako je zakonom zabranjen, Kinezi bacaju novorođenu a nepoželjnu decu u smrt jednostavno i ravno-

dušno kao kada bacaju smeće u kontejner (takav slučaj nedavno je snimljen nadzorom kamerom). Za njih deca nisu „anđeli na zemlji“, najvažnija bića, već samo investicija. Takođe su veoma surovi prema životinjama. Ovo se svakako ne odnosi na sve Kineze ali to je ono što se događa na terenu i jasno pokazuje mentalitet koji je preovladavao u prošlosti, svakako mnogo više nego danas, i koji je nepojiv sa duhom taoizma. Sve što od taoizma postoji kod Kineza jeste ritualna imitacija.

Noviji delovi Ji Đinga (komentari nazvani Deset krila) nastali su od strane konfučijanaca, i oni su najviše učinili da Ji Đing izgleda kineski, ali sa druge strane sam Ji Đing je morao da utiče na konfučijance da dobiju na razumevanju prirode svesti i ispravnosti delovanja. Na taj način možemo reći da je Ji Đing (zajedno sa taoizmom) veoma doprineo obogaćivanju kulture Kineza, da njihov odnos prema ljudima i životu bude humaniji nego što je bio.

Zapravo, da Ji Đing nije ostao sačuvan kod njih, najverovatnije bi nestao u moru religijskih fantazija zapadnjaka, i cenzure ckrve. Samo zahvaljujući Kinezima sačuvao je svoju izvornu praktičnu jednostavnost i čistotu.

Sve je to pohranjeno za budućnost, za današnje vreme kada će se otkriti da nauka ne može biti odvojena niti otuđena od čoveka, samoga života i svesti duše. I to je praktično pokazao potomak tog starog roda, Nikola Tesla.

Kada se ove tri pohranjene oblasti znanja iz prošlosti otkriju i ponovo spoje - znanje o čovekovoju suštini ili duši, energiji i fizičkom svetu kroz nauku - tada će ponovo započeti novo Zlatno doba.

Ceo ovaj proces, razvoj naše istorije i novog doba, nadgledaju i kontrolišu direktni potomci prvobitnih ljudi. Njihove letelice povremeno opažamo i nazivamo ih NLO i „vanzemaljcima“.

Stvaranje prvih zajednica savremenog doba

Savremeno doba je započeto primitivnim zajednicama na više mesta u svetu, pre svega na Balkanu. Balkan je reč koja označava planinu sa šumom i ustanovljena je tek u 19-tom veku, izvorni naziv je Hum, što znači uzvišenje, što je u drugim jezicima izmenjeno

u Hlm, Helm ili Holm.⁸ Neki gradovi zapadne Evrope imaju takvu završnicu u svom nazivu jer potiču od protosrba koji su naseljavali veći deo Evrope.

Nakon što je na Balkanu, u Lepenskom viru i Vinčanskoj civilizaciji nastala pre više od 10.000 godina, savremena civilizacija se razvila nekoliko hiljada godina kasnije na Bliskom Istoku u međurečju Tigra i Eufrata, u civilizaciji Sumera. Njihova zajednička osobina je da nemaju istorijski razvoj, pojavljuju se iznenada sa već prisutnim znanjem o astronomiji, matematici, zemljoradnji, rudarstvu i pismu. Kao da im je neko dao sva osnovna znanja za početak nove civilizacije. Odakle im ta znanja možda će nam biti jasnije ako se podsetimo činjenice da je najstariji bog kod starih Srba bio Dagon, koji je predstavljen kao riboliko biće u podunavskoj kulturi, današnjoj Srbiji, pre više od 7.000 g. pre n.e. Taj isti bog Dagon se u Mesopotamiji javlja par hiljada godina kasnije, 4.500 g. pre. n. e, takođe kao riboliko biće. Vavilonski kralj Hamurabi je Dagona nazivao svojim Tvorcem.

⁸ Ime Balkan smislio je nemački geograf Johann August Zeune 1808 godine.

Između ostalih, spomenimo samo par dokaza da je iza ovih civilizacija stajala neka veća sila sa superiornim znanjem i razvojem. Pismo rongorongo na Uskršnjim ostrvima je potpuno identično pismu u dolini Inda, a te dve tačke su tačno suprotne na zemaljskoj kugli. Ostaje nejasno da li su stanovnici Doline Inda zaista imali letelice (*Vimane*, detaljno opisane u drevnim spisima, *Vaimānika Shāstra*, *Vimāna-vāsin*, *Pushpaka Vimana*) ili su do Uskršnjih ostrva veslali u malim čamcima.

Figurine zaprega koje su nađene u dolini Inda veoma su slične figurinama zaprega koje su nađene u Vinčanskoj kulturi, današnjoj Srbiji, iste su starosti. Isto je sa figurinama majke sa detetom u naručju, iste su nađene u Vinči, dolini Inda i u Srednjoj Americi.

Malo je poznato da je u Vinči, današnja Srbija, pronađen najstariji kalendar, star najmanje 8.000 godina, ali još manje je poznato da je taj kalendar jedinstven u svetu jer sadrži i sinodičku rotaciju sunca. Srpski vinčanski sunčev kalendar je, verovatno, prvi u svetu pokrenuo pitanje promene brzine sinodičke rotacije Sunca. Na osnovu dosadašnjih merenja Sunce u toku jedne kalendar-

ske godine napravi 13 punih sinodičkih rotacija i do kraja kalendarske dodajemo 13,5 zemaljskih dana. Međutim, po Srpskom vinčanskom sunčevom kalendaru Sunce u toku jedne kalendarske godine napravi 13 punih rotacija i do kraja kalendarske godine Srbi su pre 8.000 godina dodavali 15 zemaljskih dana. Ovo saznanje ukazuje da se u periodu od 8.000 godina vreme rotacije Sunca ubrzalo za 1,5 zemaljskih dana. Praistorijski Srpski vinčanski sunčev kalendar je prvi pokrenuo pitanje promene brzine sinodičke rotacije Sunca, za koju se smatralo da je konstantna. Postoje naučni osnovi da je brzina sinodičke rotacije Sunca promenljiva veličina i da je Sunce nekada sporije rotiralo nego danas. U tom kalendaru je takođe urezan tačan dijagram elektromagnetskog zračenja sunca u toku jedne godine. To nije moguće znati bez napredne tehnologije.

Tako je započela savremena ljudska civilizacija koja još uvek traje. Od praistorijskog blata i izrade jednostavnih oruđa do kosmičke tehnologije, od trnja do zvezda. Nju vode negativne sile zato da bi je sprovele kroz proces materijalizacije svesti duše.

Pre toga, stari narodi su imali snažnu svest duše ali ona je bila vrlo statična i kon-

zervativna, u velikoj meri nezainteresovana za materijalni razvoj osim onog koji je dovoljan za život. Već smo rekli da je potrebna prinuda i prisila na čoveka da se privoli na materijalni razvoj, na učenje prirodnih zakona od početka do kraja, bez varanja, bez korišćenja stečenog znanja iz drevne prošlosti. Da bi se to sprovelo potrebni su vladari koji nemaju mnogo svesti duše a imaju veliko taktičko umeće. To su bili hibridi ljudskih i Drako bića poznati kao Iluminati (sebe nazivaju Kriptokratama).

Njihova vladavina, koja je danas izražena više nego ikada, u suštini se svodi na pritisak na svest duše da se što više kristališe i izrazi kroz materijalne procese. To se površno vidi kao rat neljudi protiv ljudi, rat zlih protiv dobrih, naglašavanje materijalnih vrednosti za račun duhovnih. To se u istorijskom kontekstu vidi kao sukob aristokratskih moćnika Evrope protiv slovenskih naroda, pre svega Srba koji su sačuvali u svojim genima, jeziku i tradiciji najviše osobina drevnih ljudi. Oni su uvek bili protiv nasilja, oslobađali su robove, delili sva dobra jednako među sobom. Njihova zajednička osobina je bila ravnopravnost, bratstvo među ljudima, društvena jednakost i nepostojanje ropstva.

To je osobina rodovske zajednice, slobodnih ljudi koji su jednaki i žive kao braća. Oni su svi živeli od svoga rada, nije bilo društvenog raslojavanja iako su imali višak vrednosti usled bogate poljoprivrede i trgovine.

Zato je razumljivo zašto su arhontske sile preko svojih medija satanizovale Srbe svim mogućim lažima, posebno od početka devetnaestog veka sve do kraja dvadesetog. ***Osnova lažiranja savremene istorije počiva na lažiranju srpske istorije.***

Istorijska prekretnica u borbi protiv duševnih ljudi stare rodovske zajednice bila je stvaranje Rima. Rim je osnovan na teritorijalnom vlasništvu i društvenom raslojavanju. Prema legendi Romul je ubio brata Rema⁹ jer je ovaj pogazio granicu njegovog

⁹ Rim je osnovan pre Romula i Rema, oni su legenda izmišljena u srednjem veku. Apeninsko poluostrvo većinom su naseljavala stara srpska plemena (negde nazivana Ilirskim). Rim su osnovala četiri srpska plemena i dali mu naziv Ruma. Ta reč na starom srpskom jeziku označava mesto pogodno za život, mesto u kome se živi. Postoji i drugi grad Ruma u današnjoj Srbiji, takođe i u Indiji gde su stari Srbi širili svoj uticaj. O tom uticaju svedoči i engleski jezik koji većinom potiče od starog srpskog jezika i zato se za sobu, mesto u kome se živi, kaže 'room'. U srpskom se i danas za

vlasništva. To je suština savremenog sveta i društvenog uređenja. Stara rodovska zajednica je zasnovana na ljubavi prema svim bićima i celoj prirodi, to je zajednica duševnih ljudi. Savremeni svet je zasnovan na vlasništvu pri čemu su i sami ljudi predmet tog vlasništva, tj. robovi. Vlada potpuna otuđenost među ljudima. To je bilo potrebno iz praktičnih razloga, zbog podele rada i odgovornosti, konkurencije kapitala, roba i usluga. Drugačije se ne može pokrenuti razvoj materijalne civilizacije. Poznato je koliko je teško navesti nezrelo dete, sklono bezbrižnoj igri, da radi precizno, planski i odgovorno. Potrebno je mnogo strpljenja i pedagoškog znanja. Isto je potrebno i savremenim narodima. Svakako da su naši preci u rodovskoj zajednici znali da rade planski, ali samo do određene mere, dok se ne postigne dovoljno za normalan život, i na tome bi se zaustavili. Razvoj ovoga sveta je predviđen za nešto mnogo više od toga.

Svest duševnih ljudi nije samo nezrela, ona sadrži vrhunsku kreativnost, ali duševnost je potrebno osvestiti i disciplinovati.

prostoriju ispod sobe kaže 'pod-rum' (ispod sobe). Osnivanjem carstva naziv Ruma pretvoren je u Roma.

Osobina duševnih ljudi je holistički pogled na svet, što je u skladu sa hologramskim univerzumom, danas je to poznato i kao „kvantni um“. Te osobine daju smisao za humor, praštanje svega, brutalnu iskrenost, sklonost da se inspiracija nalazi u najvećim suprotnostima. Humor i totalna iskrenost je kod Srba dominantna osobina, kao i prijateljski odnos prema svima. To brzo prepoznaju svi stranci.¹⁰

Treba znati da duševni ljudi nemaju nikakvu potrebu da se organizuju, da planiraju mnogo unapred. Zato izgledaju nemarni. Oni su opušteni i bezbrižni jer zbog svoje duševnosti u svemu vide delovanje božanske sile i svesti, namere, oni znaju da su već u Božanskom, imaju poverenja u višu silu. Budući da sve vide kao božansko, nemaju potrebu sami da menjaju stvari. Zato nikada ne osvajaju i ne otimaju tuđe. Oni dele sve što imaju, vole da pomažu i poklanjaju. Među-

¹⁰ Glumac Johnny Depp više puta je boravio u Srbiji a 19.10.2021. je izjavio: „Ljudi su ovde toliko topli, srdačni, ljudi su mi najbolji od svega što sam video u Srbiji. Obožavam vašu kulturu, obožavam ljude koje srećem ovde. Ne nalazim ništa osim istine, iskrenosti i lepote među vama, dobrodušni ste i fasciniran sam time.“

tim, zbog svega toga mogu da izgledaju naivni, pa čak i primitivni.

Sa druge strane, bezdušni nemaju takvu svest o božanskom prisustvu, oni smatraju da tek treba sami sve da stvore ili osvoje. Zato sebe smatraju „naprednim“. Oni se bore i otimaju, oni sa svime trguju. Zato oni planiraju i stvaraju organizacije. Samo su veliki osvajači (čitaj: lopovi) stvarali velike organizacije i hijerarhije moći. Oni razvijaju lukavost i primenu sile. Zato su lako osvajali nespremne i naivne duševne ljude.

Jedan od najboljih primera kako se istorija skriva je u Srbiji. Logično je da se tu ona najviše skriva jer je istorija srpskog naroda direktno povezana sa izvornom sloveno-arijskom civilizacijom Velike Tartarije. Danas se o tome ne zna ništa. U Srbiji se nalaze mnoga arheološka nalazišta. DNK iz tih arheoloških ostataka se poklapa sa savremenim srpskim DNK, ali i to se skriva. Od mlađih arheologa u Srbiji se skriva da su stariji arheolozi dokazali postojanje kontinuiteta u materijalnoj i duhovnoj kulturi srpskog naroda najmanje 8.000 godina na istim prostorima na kojima su danas. Danas se u srpskim školama uči laž da su se Srbi doselili na Balkan tek u sedmom veku nove ere i da su

pre toga bili divljaci. Najstariji tragovi tog pranaroda nalaze se u Srbiji, u Lepenskom Viru i Vinči. Oni su pre 8.000 godina imali prvo pismo u svetu, 27 znakova tog pisma nalazi se u današnjem srpskom pismu, ćirilici; od nje je mnogo kasnije nastala latinica i grčko pismo (degradaciju tog pisma nalazimo u runama na Zapadu); na Balkanu je otkriven prvi točak; tu su najstariji rudnici i obrada metala na svetu; prvi kalendar i zemljoradnja, prva upotreba pšenice;¹¹ tu je nađen i najstariji simbol jin-jang koji se danas lažno pripisuje kineskoj kulturi. Tu su otkrivene najstraije skulpture domaće mačke. I druge domaće životinje se tu po prvi put gaje.

Najstarije arheološko nalazište u Vinči gde se nalazilo veliko naselje iz praistorije sa kućama koje su imale i podno grejanje, danas je pretvoreno u veliku deponiju. Glavni

¹¹ U arheološkom nalazištu Blagotin, kod grada Trstenik, Srbija, u velikom planski građenom neolitskom naselju nađeno je preko 16.000 fragmenata od keramike, otkrivena je i najstarija upotreba žitarica, pšenice, i ručni mlinovi za proizvodnju brašna. Utvrđena je starost od 8.100 godina, a to je oko 3.000 godina starije nego što mejnstrim historiografija tvrdi da se obrada žitarica pojavila u Mesopotamiji pre oko 5.000 godina.

duhovni centar Vinčanske kulture, sa ogromnim zgradama na sprat, star više od 7.000 godina, otkriven je kod Beograda, na Banjici. Do 1956 godine bio je zaštićen kao arheološko nalazište, šest godina kasnije na tom mestu je izgrađena vojna bolnica (VMA) i stambeno naselje. To je sistematski uništavano i skrivano. Verovatno zato jer je način gradnje tih drevnih zgrada bio identičan načinu gradnje na Kritu, u minojskoj civilizaciji par hiljada godina kasnije. Neko se potrudio da to sakrije. Mnoga druga arheološka nalazišta su uništena gradnjom vladinih zgrada. Danas se skrivanje prave istorije Vinčanske kulture sprovodi na finiji način, preimenovanjem u „podunavsku kulturu“. To se radi da bi se ona udaljila od srpskih korena.

Vinčanska civilizacija je najstarija civilizacija savremenog čoveka, prostirala se po celom Balkanu. Ona predstavlja početak obnove ljudske kulture posle potopa i svih kataklizmi. Tu je započeta savremena istorija.¹²

¹² O tome ne znaju ništa savremeni Srbi, to tvrde vodeći svetski arheolozi, kao što su: Harald Haarmann: *Das Rätsel der Donauzivilisation. Die Entdeckung der ältesten Hochkultur Europas.* Munich: C.H. Beck; Joan Marler: *From the Realm of the Ancestors:*

Istorija pisma ima sledeći redosled: 1. Protopismo Lepenskog Vira (8000-6000 g. pre Hr.); 2. Vinčansko pismo (5500-3200 g. pre Hr.); 3. Sumersko u Mesopotamiji (3100. pre Hr-75 g. pre Hr); 4. Protoelamsko (3000-2000 g. pre Hr.); 5. Protoindijsko (oko 2200 g. pre Hr); 6. Kinesko (1300 g. pre Hr. i traje do danas); 7. Egipatsko (3000 g. pre Hr-400 g.); 8. Kritsko (2000-1200 g. pre Hr); 9. Hetitsko (166-777 g. pre Hr.) Dakle, stvaranje jezika i pisama kakva su nam danas poznata poklapa se sa okončanjem Zlatnog doba i stvaranjem novog, ovog našeg doba. O zajedničkom poreklu evropskih jezika videti u delu Mario Alinei: *Origini delle lingue d'Europa, Collezio-*

An Anthology in Honor of Marija Gimbutas, 1997 by Knowledge, Ideas & Trends; Marija Gimbutas: The Language of the Goddess: Unearthing the Hidden Symbols of Western Civilization, Thames & Hudson, 2001.; Marija Gimbutas: The Civilization of the Goddess: The World of Old Europe, 1991; Shan M.M. Winn: Pre Writing In Southeastern Europe: The Sign System Of The Vinca Culture Ca. 4000 B. C, Unknown Binding, 1981; Ian Wilson: Before the Flood - Dramatic New Evidence that the Biblical Flood Was a Real Event (ovde se dokazuje da je vinčansko pismo najstarije na svetu, starije od sumerskog, a to isto dokazuje i) Marco Merlini, Ph.D: La scrittura è nata in Europa (Avverbi Publishing Company, 2004).

ne di Testi e di Studi, I volume 1996, II volume 2000, editore Il Mulino.

Za otkriće vinčanskog pisma najzaslužniji je istraživač Radivoje Pešić koji ga je dokazao u knjizi „*Vinčansko pismo i drugi gramatološki ogledi*“, (Euroanales - Grande Enciclopedia Contemporanea, u izdanju Dugan-Milano, 1995). Njegovi kritičari ga osporavaju samo tvrdnjom da vinčanska civilizacija nema pismo već samo tzv „znake svojine“, razne oznake na predmetima koji su se obeležavali zbog vlasništva. Međutim, takvi „znaci“ mogu da postoje samo u malim zajednicama i da budu lokalnog karaktera, dok su Vinčanski „znaci“ identični na ogromnom području, na celom Balkanu, a pronađene su i pločice na kojima su ispisani tekstovi sa tim „znacima“ - preko stotinu samo na lokalitetu Banjica, kod Beograda. To se sistematski skriva od javnosti. Pored toga, nedostatak arheoloških dokaza postoji pre svega zato jer su za vreme Prvog i Drugog svetskog rata okupatori srpske zemlje kamionima i vagonima odnosili dokumentacije iz arhiva i muzeja. To im je bio prvi cilj u okupaciji. Dakle, arheološki dokazi su sakriveni.

	ĆIRILICA	LATINSKO	VINČANSKO	FENIČANSKO
1.				𐤀 ALEPH
2.	A	A	A	𐤁 BET
3.	B	V	B	𐤂 GIRNEL
4.	Г	G	1	𐤃 DALET
5.	Д	D	△	𐤄 HE
6.	E	E	⊖, E, W	𐤅 VAV
7.	Ж	Ž	X, #	𐤆 ZAYIN
8.	З	Z	3	𐤇 HET
9.	И, H, I'	I	I	𐤈 TET
10.	K	K	K	𐤉 YOD
11.	Л	L	Λ	𐤊 KAPH
12.	M	M	M	𐤋 LAMED
13.	O	O	O	𐤌 MEM
14.	P, P'	R	q, P'	𐤍 NUN
15.	C	S	G, D, >, Z	𐤎 SAMEKH
16.	T	T	t, ↑	𐤏 AYIN
17.	У	U	Y, Z, y	𐤐 PE
18.	Ф	F	Ф	𐤑 SADE
19.	X	H	X	𐤒 QOPH
20.	Ц	C	Ц	𐤓 RESH
21.	Ч	Č	Ч	𐤔 SHIN
22.	Ш	DŽ	Y, W	𐤕 TAV
		Š	Ш	

Arheološka istraživanja pokazuju da je Dunavska civilizacija (nosioci haplogrupe I2a) više hiljada godina živela bez rata i sukoba u savršenom skladu i bez socijalnih razlika. Pre oko 4.500 godina dogodila im se invazija tatarskih plemena (reptilskih hibrida iz Azije, nosioci haplogrupe R1b), koja su

ih desetkovala u genocidu.¹³ Bežeći od njih jedan deo se sa Balkana raselio po celom evropskom kontinentu i Aziji. Tako su bili naterani da se šire. Od njih potiču skoro svi današnji evropski narodi. Cela Evropa je pokrivena starim srpskim toponimima.

Na Kanarskim ostrvima su živeli Guanči. Bili su visoki, plave kose i plavih očiju, iako su živeli odmah pored Afrike kojom dominira crna rasa. Imali su genetiku identičnu stanovnicima Vinče (I2a haplogrupa). Gradili su piramide manjih dimenzija. Španski osvajači, najvrednije sluge Reptila, tu su ih otkrili u 15 veku i za stotinak godina sve su ih pobili genocidom. Nisu se uklapali u lažnu istoriju koja je i danas važeća. Previše su znali o pravoj istoriji.

Genocid nad Guančima je verovatno jedini genocid u svetskoj istoriji koji je kompletan, u kome je istrebljen ceo narod. Činjenica da o tome današnja svetska javnost ne zna ništa dokazuje moć katoličke crkve u skrivanju istorije i istine. Ako se neko zapita zašto i ovde mešamo katoličku crkvu treba

¹³ Neke figure iz Lepenskog Vira i Vinče pokazuju bića humanoidnog oblika sa glavama veoma nalik reptoidima i grejsima, kao da su hteli da nas upozore na nadolazeću opasnost od reptilskih hibrida.

da zna da su sveštenici katoličke crkve bili glavni ideolozi španskih osvajača, ništa nije rađeno bez njihove odluke.

Slično se razaranje dogodilo u Sumeru i u dolini Inda. Njihov uticaj se raširio dalje. ***Razaranje civilizacija često je bio način da se one nateraju na širenje i razvoj.*** To se dogodilo i Liranima.

Dokaz da se narod sa Balkana raselio po celoj Evropi i na Britanska ostrva su stari toponimi i identičan način gradnje kuća, hramova i grobova. Ovde ćemo napomenuti jedan novootkriveni detalj. U Srbiji kod grada Vršac nalaze se koncentrični krugovi iz neolita. Otkriveno je da imaju solarno značenje. Kada se iz centra tih krugova posmatra tačka zalaska sunca na dan letnjeg solsticija, i kada se od centra kruga povuče prava linija prema tački zalaska sunca, i produži još 1.832 km, linija će doći tačno u centar Stounhendža. Inače kružni kompleks Stounhedža i krug u Vršcu istog su prečnika. Takva povezanost i podudarnost jasno ukazuje da su oba sagrađila jedan isti narod kao i da su imali napredno znanje.¹⁴ Postoji više neolitskih građevi-

¹⁴ Otkriće povezanosti krugova u Vršcu sa Stounhendžom pripada istraživaču Saši Nađfeju. Matematičar i arheolog Bartel Leendert van der

na na Balkanu i u Zapadnoj Evropi koje su identične, što dokazuje da su ih gradili isti narodi. Na primer, simbol drevnih Tribala, koji su bili Srbi, u centralnom Balkanu, današnja Srbija, bila je trostruka spirala (triskelion).

Potpuno je identična spiralamama koje postoje u Irskoj u neolitskoj građevini Newgrange, staroj oko 3.200 g. pre n. e.¹⁵

Waerden tvrdi da su graditelji Stounhendža došli sa Balkana.

¹⁵ <https://en.wikipedia.org/wiki/Newgrange>

Levo je figura iz Vinče, Srbija, doba neolita, sa simbolom triskeliona, desno je triskelion iz Newgrange, Irska, iz istog doba. Ako znamo da je Irska naseljena sa istoka, i da nije Srbija naseljavana sa zapada, jasno je odakle triskelion potiče. Inače triskelion je simbol Tribala, koji su, prema antičkim istoričarima, sebe nazivali Srbima, živeli su na teritoriji današnje Srbije i preci su današnjih Srba.

Današnja lažna istorija uči da je triskelion Keltski simbol. Ona skriva da su Kelti poreklom sa Balkana, današnje Srbije. U neolitu, nakon povlačenja ledenog doba, oni su naselili severozapad Evrope. Kasnije su se vraćali u svoju prapostojbinu na Balkanu i tu zatekli svoje srodnike, Srbe koji se nisu selili. Postoji više hiljada istovetnih reči srpskog i keltskog jezika, mnogo toponima. (Videti radove prof. dr. Ranke Kuić: „Crveno i belo - Srpsko - Keltske paralele - Srodnost srpskog i

keltskog jezika“, *Red and White: Serbian - Celtic parallels*) Keltski jezik u današnjem obliku sačuvan je u Velsu. Stari Velšani su znali da su poreklom Srbi. Oni su ostatak najstarijeg naroda na britanskom ostrvu, Fomorana, (tačnije Pomorani jer su došli sa mora, oni su bili vinčanskog porekla, stari Srbi). U 5 i 6 veku su napadnuti i poraženi od strane plemena Angla i Sasa. Danas je znanje o njihovom pravom poreklu potisnuto iako su oni sačuvali svoju epsku poeziju koja je po svojoj strukturi identična Srpskoj.

Najstarije naselje Sorbiodunum (današnji Salisbury) staro preko 5.000 godina, imalo je prvobitni naziv Old Sarum. Najstariji skeleti u Skandinaviji, na Britanskim ostrvima i Irskoj (Skara Brae i Holm of Papa) pripadaju I2a i I2a1 haplogrupi, karakterističnoj za Srbe, njihova gradnja naselja, etnološki motivi, šare i ukrasi takođe su identični srpskoj. Prvi Hrišćani u Irskoj bili su pravoslavni hrišćani. Na balkansko poreklo prvobitnih stanovnika Britanskih ostrva skrenuo je pažnju profesor Gordon Childe (istraživač lokaliteta Skara Brae). i biolog prof. J.B.S. Holdane (za njega je nobelovac Peter Medawar rekao da je najpametniji čovek koga je upoznao, a Arthur Clark da je najsavršeniji promoter

nauke). Genetske analize skeleta Skara Brae i Vinče u Srbiji potvrdile su njihova mišljenja da se radi o istim ljudima.

Triskelion predstavlja preteču onoga što je u svim najstarijim duhovnim tradicijama predstavljano kao „sveto trojstvo“ ili zakon broja tri. Reč je o simboličnoj predstavi ne-hercijanskih frekvencija neispoljenog kvantnog vakuuma iz koga se ispoljava sav kosmos (hercijanske frekvencije trodimenzionalnog prostora i vremena) kroz tri dimenzije: fizički svet (crvena boja), astralni svet (plava boja) i najviši duhovni svet (bela boja).

Pored istine o triskelionu skriva se od javnosti i istina o starom srpskom kalenedaru. Stari srpski kalendar ili koledar je prvobitno prikazivan simbolom koji se danas pripisuje kineskoj tradiciji, kao taoistički simbol za *jin* i *jang*, Tai Či.

Kada se sagleda logika srpskog kalendara (Kolodara) praznici i način proslavljanja mogu se jednostavno prikazati na isti način kao što je prikazan simbol Tai Čia, čije poreklo se lažno pripisuje kineskoj taoističkoj tradiciji. Ona ga je samo preuzela od starih Srba kao i druge duhovne tekovine (sa povlačenjem Zlatnog doba to je planski učinjeno kao ostavština za budućnost). Najviša tačka u simbolu Tai Čia je tačka Peruna, to je crna tačka u gornjem delu kruga. Sa tom crnom tačkom se narušava beli solarni deo godine i postepeno se povećava htonski, crni deo godine, opadanje svetlosti. Na najnižoj tački srpskog Kolodara (kalendara) je Velesov maksimum (bela tačka u donjem delu kruga) i od tog dana počinje postepeno povećanje svetlosti i pobeda solarnog, odnosno belog polja u krugu. Sve vreme trajanja belog solarnog dela godine u srpskom narodu postoji trag htonskih zadušnih elemenata praznovanja. To je crna tačka u belom polju. Takođe usred htonskog, crnog perioda proslavlja se rođenje novog, mladog sunca. To je bela tačka u crnom polju, kao što se to vidi na znaku Tai Čia.¹⁶

¹⁶ Citat iz knjige *Aleksadar Šargić: Srpski pogled na svet:*

Sve zlo i nasilje došlo je prvobitnim ljudskim zajednicama spolja, od reptilskih hibrida. Zlo je ušlo među njih kao otrov i održava se do danas. Ipak do danas mnogi od njih nisu zaboravili svoju pravu ljudsku prirodu i svest duše, i danas se bore protiv zla.

Sve se to sistematski skriva i lažira. Da bi se sakrilo sloveno-arijsko poreklo ljudske vrste izmišljene su rimska i antička Grčka civilizacija i njima je pripisano sve što je pripadalo sloveno-arijcima. U starom Rimu se govorilo staroslovenskim jezikom, tako su se sporazumevali vojnici, legionari, koji su većinom poticali sa Balkana, od Srba koji su i onda živeli tu kao i danas. Tada su nazivani Ilirima, Tribalima, Dalmatima i Tračanima (to su sve bile različite plemenske i geografske odrednice jednog istog srpskog naroda). Sačuvani su spiskovi imena rimskih legionara. To su sve srpska imena i prezimena koja i danas postoje. Latinski jezik je veštački jezik elite iz samoga Rima koji je izmišljen da bi se potisnuo jezik kojim su govorili Srbi toga doba kao i Etrurci (Rašani).

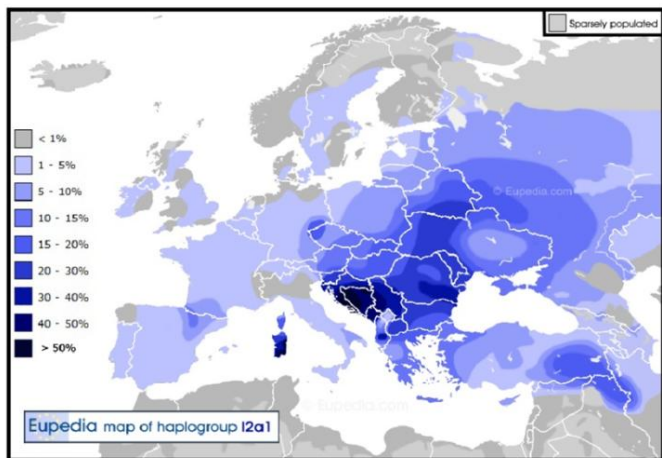
Da su Etrurci bili stari Sloveni dokazuje njihovo pismo koje je protumačeno kao staroslovensko slogovno pismo. Ono se nalazi takođe i na Kritu (Festoski disk sa Krita je preveden na isti način) kao i pismo nađeno u maloj Aziji u mestu Ksantu (grč. *Xantos*, engl. *Sard*), današnja Turska, a koje se po geografu Strabonu nazivalo *Srbica* odnosno *Sirbes*.¹⁷ Tu je na obelisku (Obelisk of Xanthus) uklesano isto pismo i ono je prevedeno istom metodom kao i Etrursko pismo. Etrurska umetnost, odeća i arhitektura su identični kao u Antičkoj Grčkoj, Kritu, i Maloj Aziji, stoga je i po tome jasno da se radi o istom narodu. To dokazuju i savremena genetska istraživanja.

Danas se sve više lažiraju sama genetska istraživanja kojima se ne može verovati. Samo su početna istraživanja genetike to potvrdila. Anatolij Aleksejevič Kljosov, profesor biologije, u svom naučnom radu izneo je tvrdnje da je srpski gen star 12.000. godina, u poređenju sa svim ostalim koji su stari između četiri i sedam hiljada godina. Svi narodi u Evropi, osim dva, imaju preko 40 odsto pra-

¹⁷ Strabonis rerum geographicarum libri septemdecem, Basileae, 1571, str 244. Centralna nacionalna biblioteka u Rimu.

srpskog gena (haplogrupa I2a). On analizom DNK dokazuje da su Srbi najstariji narod, da je Balkan pradomovina svih Slovena, pa i onih koji su otišli u Indiju, pokorili starosedeoce i postali poznati kao najviša kasta - bramani.¹⁸

¹⁸ Evropeidna rasa (ili lažno nazvana kavkazoidna rasa) autohtono je rasprostranjena u Evropi, severnoj Africi, severnoj Indiji i jugozapadnoj Aziji, a alohtono u Americi, Australiji i južnoj Africi. Drugi naziv za ovu rasu je bela rasa, ali to nije sasvim tačno. Nedavno genetičko istraživanje objavljeno u *European Journal of Human Genetics*, volume 27, pages 1885–1893 iz 2019. godine pokazalo je da su narodi u zapadnoj Aziji (Arapci), Evropljani, Severni Afrikanci, Južnoazijci (iz severne Indije) i neki narodi Centralne Azije usko povezani jedni sa drugima. Oni se genetski veoma razlikuju od podsaharskih Afrikanaca ili istočnoazijskih naroda.

Slika prikazuje širenje izvorne srpske genetike sa Balkana (Helma) na ostale delove sveta

Skandinavci su potomci naroda sa Helma, Balkana. Rune su kasni ostatak vinčanskog pisma. Mitologija nordijskih i skandinavskih naroda jeste kasni i deformisani oblik sloveno-arijske istorije pretvorene u mitologiju. Ona se na severu Evrope najduže održala zato jer je ta oblast najkasnije pokrštena od strane Vatikana i zato je brisanje istorije tu bilo najslabije.

Sve se to skriva iz razloga koje smo već objasnili: početak stvaranja novog doba sa raskidom veza iz prošlosti, bez oslanjanja na drevna znanja, početak rasta čoveka u znanju kroz rad i učenje, od početka do kraja. Zato je

nova istorija započeta stvaranjem lažne grčko-rimske istorije.

Antička Grčka – početak lažne istorije

Falsifikovanje zvanične istorije jasno je već na prvi pogled. Zna se da su Grci došli na Balkan u 8 veku pre n. e. a da je trojanski rat bio u 13 veku pre n. e. I pored toga danas ceo svet uči laž da je Ahil bio Grk i da su Grci pobedili Trojance.

Ilijada i Odiseja su prevedene sa srpskog (jezik Pelazga) na grčki jezik u 5 veku pre nove ere.¹⁹ Tada je tekst veoma izmenjen i učinjen teškim za čitanje i razumevanje. I danas je takav u prevodu na druge jezike. Izvorno je Ilijada bila epska pesma u desetercu, stihu od deset slogova, koji se lako pamtio i razumevao. Ovim stihom je ispevana skoro sva srpska epska narodna poezija i veći deo lirske poezije.²⁰ Grčki prevod je takođe falsifikovan ubacivanjem grčkih bogova u priču o

¹⁹ Najveći grčki filolog i poznavalac starogrčkog jezika Konstantínos Oiconómos (1780-1857) svedoči u svojim delima da stari grčki jezik vodi poreklo od srpskog.

²⁰ Slobodan Jarčević je prepevao Ilijadu na izvorni srpski deseterac. Takođe videti sve dokaze o srpskom poreklu Troje u radovima Slobodana Jarčevića.

trojanskom ratu. Grčka mitologija je nastala falsifikovanjem i degradiranjem slovenske (srpske) mitologije. Zapravo, svako objektivno rasuđivanje moralo bi da uoči teške naivnosti i banalnosti u grčkoj mitologiji. Bogovi se tu ponašaju kao razuzdani idioti koji svoje niske strasti zadovoljavaju tako što se, između ostalog, pretvaraju u životinje, kao u animiranim filmovima i siluju žene. To zaista ne liči na izvornu mitologiju koja bi morala da ima kosmički, božanski aspekt i sadržaj, kao i etiku. Toga nema u grčkoj mitologiji. To dokazuje da je ona izmišljena od strane neke interesne grupe. Savremeni tumači dive se činjenici da grčki bogovi pokazuju ljudske osobine. Nije im palo na um da te ljudske osobine imaju zato jer su ih ljudi sa takvim osobinama nevešto izmislili. Falsifikovanje tekstova Ilijade i Odiseje, tako što su u njih naknadno ubačeni likovi raznih božanstava, iskorišćeno je za stvaranje nove mitologije.

Homer ili Omer odnosno Oviros kako ga Grci zovu, nije ime već starogrčki naziv za slepog čoveka.

Homerovo izvorno delo je bilo pisano „pelazgijskim slovima“ starim srpskim fonetskim i azbučnim pismom. U vreme Platona Grci nisu razumeli jezik Ilijade i bio im

je potreban tumač. Da je zaista Homer stvorio svoja dela srpskim jezikom, indirektno nam govori i podatak, da je odmah po izlasku knjige „Srpski jezik Ilijade“ Gregora Dankovskog, Poljaka koji je u stvari želeo dokazati da je poljski jezik najstariji među Slovenima, Vatikan tu knjigu stavio na indeks zabranjenih dela (Vatikan zabranjuje samo dela koja otkrivaju istinu, a koja smetaju njihovim planovima). Takođe Gregor Dankovski, profesor grčkog jezika u svom delu „Grci kao plemenski srodnici Slovena“, iz 1828. godine, navodi da je „Homerovo delo pisano poznatim dijalektom praslovenskog jezika“.

Nemački pisci i filolozi Braća Grim su rekli da se „Ilijada jedino može porediti sa srpskim narodnim pesmama“. Francuski slavista Rober Siprijan tvrdi: „Mnoštvo grčkih mitova može se objasniti samo pomoću srpskih običaja, verovanja, predanja ...“ Tvrdi se da je Homer bio slepi pesnik i da je Ilijada najpre prenošena usmenim predanjem. Narodne pesme kod Srba su usmena predanja koja se prenose generacijama, najčešće govore o junačkim delima i istoriji. Jezik kojim je pisana Ilijada, metrika i sintaksa, uzvišenog tona i svečanog govora, identični su srpskim epskim pesmama. Svi narodni

običaji koji se u Ilijadi spominju identični su srpskim.

Trojanski rat je bio obračun srpskih plemena zbog pokušaja arhontskih sila da tu sprovedu hibridizaciju. Troja (Ilij) nalazila se u starom srpskom gradu Skadru (koji je pripao današnjoj Albaniji po odluci Mirovne konferencije u Versaju 1919 g.). To dokazuju detaljni geografski opisi toga kraja u Home-rovoj Ilijadi, oni u potpunosti odgovaraju Skadru i skadarskom jezeru. U njemu je veliko prisustvo jegulja (najveće u Evropi) kako je opisno u Ilijadi. Detaljno su opisane dve reke sa rukavcima (to su danas reke Bojana i Drim), zatim snažna zima sa snegom kojeg nema u Hisarliku u Turskoj. U Ilijadi se pominje reka Jadran koja je severno od Troje. Danas, severno od starog srpskog grada Skadra, postoji reka Jadar koja se do pre dvadesetak godina nazivala Jadran. Još jedna promena toponima (hidronima) da bi se sakrila prava istorija. Takođe se spominju „crne vode reke Esep“ - danas je tu reka Zeta kojoj je voda crna zbog velikog prisustva algi. U Ilijadi se spominju trojanske planine, one se nalaze u Srbiji, planine iznad Skadra zvale su se Trojanske planine do 1907 godine, kada je to ime izbrisano iz kartografskog društva

Evrope i upisano novo ime, Prokletije. To je učinio falsifikator srpske istorije, Jovan Cvijić, po naređenju Nemaca, oni su Troju premestili u Malu Aziju. Troja koju su tamo „pronašli“, u Hisarliku, ni po čemu ne odgovara geografskom opisu iz Ilijade. To je učinjeno da bi se sakrio dokaz o srpskom poreklu Ilijade odnosno Troje. Po svemu sudeći Troja nije bio samo grad, već oblast, država koja je imala taj grad za svoje središte.

U Ilijadi se govori da je Ahil bio plavokos, što je tipično za Srbe, Grci nisu plavokosi. Ahil je pevao uz gusle, tradicionalni instrument Srba. Ahil je u vreme početka rata čuvao stoku i mogao je preko planina da stigne do Troje. Ako je Ahil bio Grk a Troja u Turskoj, kako to danas predstavljaju, to ne bi bilo moguće, morao bi da putuje preko mora. Ahil se u svom šatoru moli „Zevsu pelazgijskom“ (Pelazgi su bili staro srpsko pleme na teritoriji današnje Grčke). Tvrdi se takođe da su Troju podigli Dardanci. Oni su živeli na južnom Balkanu. Zašto bi oni podigli grad Troju u današnjoj Turskoj? Takođe su im pomagali i Peoni, za koje se zna da su živeli u današnjoj Makedoniji. To potvrđuje opis u Ilijadi koja kaže da su oni došli peške do Troje, koja im je bila severozapadno (kao što Skadar

jeste). Da je Troja bila u Turskoj onda bi Peoni morali da idu na jugoistok i da preplove Egejsko more. Glavna vrata na Troji nazivala su se Dardanska vrata. Zašto bi se u Maloj Aziji vrata nazivala po plemenu sa Balkana? U Ilijadi se govori da su Trojancima u pomoć protiv Ahejaca stigla plemena koja žive isključivo na Balkanu (Tračani, Iliri, Pelazgi) i to na konjima. Da je Troja u Maloj Aziji to ne bi bilo moguće, morali bi doći brodovima. Enej, plemić Trojanaca, rođen je na reci sa srpskim imenom, Marici (granica današnje Makedonije, ranije Stare Srbije, i Bugarske), nije iz male Azije. On će posle propasti Troje otići na Apeninsko poluostrvo i osnovati Rim. Prema Vergiliju (Eneida) Trojanci ili Dardanci su sa Helma (Balkana) stigli na Apeninsko poluostrvo i tu zatekli srpska plemena, Etrurce.

Priča o ljubavnom sukobu i „trojanskom konju“ je skrivanje pravog motiva za trojanski rat. Iza ljubavnog sukoba stoji mešanje genetike a iza „trojanskog konja“ mešanje naroda, skriveno ubacivanje ljudi drugačije genetike koji treba iznutra da promene i razore izvornu ljudsku zajednicu.

Serbona je bila najveća boginja antičkog sveta, najšire je slavljena kod Srba, a kasnije kod Grka i Rimljana. Imala je više imena,

i svaki od ovih naroda je slavio pod posebnim svojim imenom. Njen muški božanski pandan je Bog Serbon kao jedan od vrhovnih bogova kod Srba i božanstvo zaštitnik vladarskog i ratničkog staleža. Ovaj božanski par predstavljao je glavna obeležja dana i noći, Serbon je predstavnik Sunca, a Serbona predstavnik Meseca. Glavna uloga boginje Serbone jeste zaštita života i plodnosti svega u prirodi. Narod je prizivao imenom majke, babice i dadilje. Obeležja boginje Serbone je krst s četiri „ocila“ što su u stvari četiri mlada Meseca. Taj njen znak je ostao kao glavno obeležje srpskog grba, sa kojim se Srbi identifikuju sve do danas. Taj simbol pripada ne samo Serboni, već i Ahilu (Ahilevus) sinu boginje Tetide, koji se vidi na grčkoj amfori, slikara Amazisa iz VI veka pre n.e (540. g. pre n.e); on stoji ispred boginje Athene, a donji delovi pesa oslikani su simbolima četiri ocila, polumeseca sa krstom. Dakle, Ahil nosi simbol sa srpskog grba i zastave. Ovu istinu su pokušavali da prikriju lažima da su Srbi preuzeli taj simbol. Istina je da su ga drugi preuzeli od Srba. To dokazuju najstariji arheološki dokazi na srpskom tlu. Takođe Ahil je uvek prikazivan kako nosi autentičnu srpsku obuću, opanak, i danas očuvan samo kod

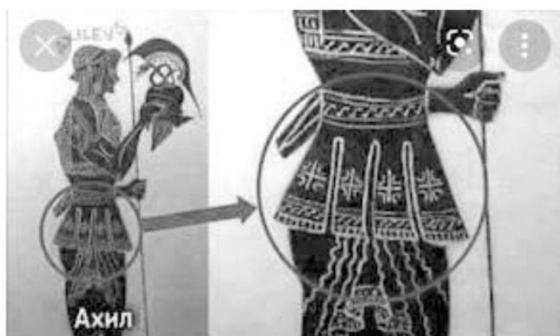
Srba. Često se kod Serbone pored ocila nalazi i simbol kretanja Sunca i godišnjih doba, sva- stika. Najstariji kip Serbone koji je dosad pronađen je u Podunavlju, današnja Srbija, i potiče iz sedmog milenijuma pre n.e.

Boginja Serbona sa Krita sa srpskim ocilima koju su Grci nazvali Artemida

Boginja Serbona iz Vinče podunavlje, centralna Srbija, 7 vek pre n.e.

Ahil sa starim srpskim grbom, ocili, krst sa četiri polumeseca

Arthur Evans je našao na Kritu kip Serbone sa dva lava, potiče iz drugog milenijuma pre n.e.

Najpoznatiji i najčuveniji hram Serbone bio je u Efesu u Maloj Aziji, koji su po predanju sagradile Amazonke. Hram u Efesu ubrajan je u jedno od sedam svetskih čuda. U Efesu obred Serbone je vršen po starom srpskom običaju, bez primesa grčkih obreda.

Boginja je imala nadimak Ma što znači majka, Velika Majka, zaštitnica plodnosti i rađanja. Pri hramu u Efesu kao i pri drugim njenim hramovima u Maloj Aziji imala je veliki broj sveštenica, monahinja. Po primeru svoje boginje one su imale poseban način života, nisu bile device, ali su imale strogo ograničeno zajedništvo s muškarcima. Svoj verski ritual izvodile su naoružane kao ratnici, što je zadivilo Grke pa su ih opisali kao žene ratnike, čuvene Amazonke. Zvale su se Ma-zonke, to jest sveštenice boginje Ma, a Grci su dodali prefiks 'A', kao što često čine srpskim nazivima.

Kada su Nemci za vreme drugog svet-skog rata došli na okupirani Balkan, sakupili su sva dokumenta o srpskoj istoriji u 42 vagona i preneli u Nemačku i Austriju i mnoge spalili i sakrili. Ipak nisu sve pronašli.

Najveća arhiva starih srpskih dokumenata ostala je u Budimpešti, i delom u Zadru, koji je bio pod Italijanskom okupacijom. Musolini je 1939. godine naredio da vojska uništi sve tragove pre latinskog jezika (srpskog) u Italiji, na svim arheološkim artefaktima. Nisu uspeli u tome.

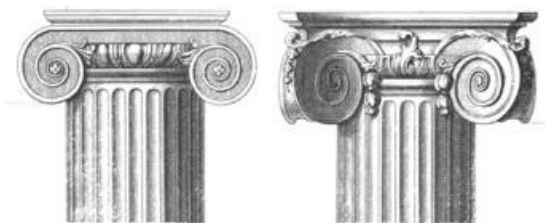
Jedno od glavnih plemena koja su napala Troju jesu Heleni. Danas nam istoriografija predstavlja Helene kao pretke Grka. Heleni su srpsko pleme koje je naselilo Krit. Na Kritu postoje brojni zapisi na starom srpskom jeziku. Oni su protumačeni na osnovu starosrpskog slogovnog pisma. Italijanski istoričar Giancarlo Tomacoli Titian je dešifrovao linearno A i B pismo sa Krita pomoću staroslovenskih jezika i time dokazao da je kritska civilizacija slovenska, tj. srpska, a ne grčka. Običaji sahranjivanja i drugi, koji su opisani u Ilijadi, jesu tipični srpski običaji koji su se održali do novijeg doba, dok ih hrišćanska crkva nije izmenila.

Priučeni nemački arheolog Hajnrih Šliman je „otkrio“ Troju u Turskoj po nalogu programa Bečko - Berlinske istorijske škole u 19 veku. Ta škola je u potpunosti nastala kao podrška nemačkim imperijalnim planovima prema slovenskim zemljama i narodima, kao

i za širenje uticaja Vatikana. Vatikanu i Germanima bilo je potrebno da proglase Slovene za nedržavotvorne narode, da ih predstavljaju kao plemena koja nisu imala pismenost niti ikakva civilizacijska dostignuća do devetog veka nove ere, kada su ih navodno opismenili Grci, Romani i Germani. Tome služi laž da su se Sloveni doselili u sedmom veku iz Azije na Balkansko poluostrvo. Time se Germanima i katoličkoj crkvi daje istorijsko pravo koje je bilo neophodno obezbediti pre osvajanja tuđih teritorija i naroda. Da bi se osvajanje opravdalo bilo je neophodno stvoriti dve laži, prvu, da plemena pod različitim nazivima, kao što su Tračani, Iliri, Dačani, Dalmati, Dardani, Ahejci, koja su naseljavala Balkan (Helm, Hum) nisu delovi jednog istog naroda, Srba, već da su posebni narodi, i drugu, da se Homerova Troja nije nalazila na Balkanu. Radi germansko-katoličkog osvajanja Evrope bilo je neophodno ukloniti Troju sa Balkana, a zajedno sa njom i istinu o narodu koji ga je naseljavao. Tako je falsifikovana osnova savremene istorije.

Stari Sloveni (Srbi) obožavali su prirodu, posebno drveće. Svako veće naselje imalo je po neko sveto drvo. Stubovi hramova dorskog i jonskog reda, predstavljaju stabla

drveća, završavaju se kapitelima koji imaju profilaciju kružnog oblika (ehinus), koji predstavljaju godove drveta. Danas ih vidimo na mnogim zgradama od javnog značaja, posebno na Zapadu, i pogrešno mislimo da su to tekovine grčke arhitekture. To su tekovine staroslovenske arhitekture.

Kada su došli na južni Balkan (Helm), Grci su uništavali skulpture koje su prikazivale ideale ljudske lepote. Skidali su im glave. Možda zato jer nisu sebe prepoznali u nji-

ma.²¹ Sve statue antičkih bogova jasno pokazuju genotip bele rase kakav su imali Stari sloveni, ne i Grci. Ni u antičko vreme kao ni danas Grci nisu imali ljude koji bi poslužili kao modeli za izradu kipova Apolona i Vene-
re (sa druge strane, na ulicama srpskih gradova takve modele možete sresti na svakih nekoliko minuta šetnje).

Grci nisu uništavali samo skulpture već i hramove. Sve stare hramove u antičkom svetu izgradili su stari Srbi, Pelazgi, Tra-

²¹ Najpoznatiji primer je skulptura Nike sa Samotrake (Nike of Samothrace). U hramu gde je nađena nalazi se puno starih srpskih simbola, kao što je svastika, ocili (krst sa četiri polumeseca). Inače hram je građen na isti način kao i drugi hramovi na celom Balkanu gde su stari Srbi živeli, sa velikim kamenim blokovima savršeno oblikovanim bez razmaka i bez vezivnog materijala. Sam naziv ostrva potiče od naziva srpskog plemena Tračani i to je bilo njihovo ostrvo. Savremeni Grci su ostrvo okupirali, hramove razorili a starose-
deoce pobili. Do nedavno hramovi su zvanično bili označeni kao hramovi “drevnih bogova” (pre Grčkih). Stanovnici ostrva i danas iskreno priznaju da ne znaju kome su hramovi bili posvećeni. Nedavno je EU uredila ta arheološka nalazišta i promenila im naziv u hramovi “velikih bogova”. Neki kameni blokovi na tim arheološkim nalazištima su oskrnavljeni nedavnim dopisivanjem tekstova grčkim pismom, da bi falsifikovanje istorije bilo više ubedljivo za turiste.

čani, Rašani (Etrurci) i Anti. Kada su u šestom veku pre n.e. iz Bliskog istoka i Anadolije došla semitska plemena koja danas znamo pod imenom Grci, oni su postepeno preuzimali društvenu i političku vlast, pomoću lukavstva ili nasiljem, preuzeli su sve tekovine nauke, kulture i filozofije, koje su mogli da preuzmu od Pelazga i do danas ih prikazuju kao svoje, a one koje nisu uništavali su. Tako su razorili sve hramove koji im nisu odgovarali, a neke su preuzeli za svoju modificovanu religiju koja se uglavnom sastojala od orgijanja i prinošenja žrtvi. Pelazgi su u svojoj religioznosti obožavali prirodu, bili su protiv ropstva i nasilja, oni su osnovali olimpijske igre,²² slike i mozaici iz njihovog doba prikazuju ideale lepote ljudi i prirode u harmoniji. Tu nije bilo oružja i borbe (zato su Grci i mogli lako da ih osvoje). Borba i nasilje nastaju tek sa okupacijom Grka, kao i degradacija u svakom pogledu. Predsokratovci

²² Olimpijske igre su bile suprotnost ratovima. Stari Srbi su ratovali nagi a tela su premazivali vlažnom glinom, tako su bili neuhvatljivi za neprijatelja. Zato su učesnici olimpijskih igara takođe bili nagi, kao ratnici koji se nadmeću u miru, da bi slavili mir, da bi takvim nadmetanjem zadovoljili „bogove rata“, da ne bi bilo pravog rata.

nisu bili Grci već Pelazgi. I sam Sokrat je učio znanje Pelazga o ljudskoj duši koje se nije uklapalo u primitivna verovanja Grka i zato su ga oni ubili. Od početka nove ere do danas nema više ničeg značajnog u Grčkoj. Stoga je opravdano pitanje da li je ijedan značajan mislilac iz antičke Grčke bio Grk. Uticaj saro-sedelaca Pelazga je potpuno zanemaren u historiografiji, bespogovorno se prihvata da su svi u antičkoj Grčkoj bili Grci i to samo zato jer tako tvrde sami Grci, Englezi, Jezuiti... oni koji su nam pisali udžbenike lažne istorije.

Međutim, moramo naglasiti da je celokupno pripisivanje nasleđa starih Pelazga lažnim Grcima deo plana povlačenja Zlatnog doba i stvaranja novog, savremenog.

Nikada nije bilo „demokratije“ u Grčkoj. „Demokratija“ u Atini bila je samo pravilo ponašanja koje se odnosilo na vladajuću elitu, da se ne bi previše tukli oko plena. Demokratija nikada nije pripadala narodu.

Logično razmišljanje ovde može pomoći boljem razumevanju istorije. Antički hramovi su rađeni često tehnologijom koja je i danas nepoznata i neizvodljiva, u njima je ugrađeno znanje o kosmosu koje nije moguće imati prostim posmatranjem sa Zemlje,

dakle veoma napredno znanje o suštinskom jedinstvu kosmosa i čoveka. Tu je takođe i učenje o savršenstvu ljudske duše i idealnom društvenom uređenju. ***Da li je moguće da isti ljudi koji su sve svoje aktivnosti i svetinje posvećivali jedinstvu čoveka i kosmosa mogu da budu robovlasnici kao što su bili antički Grci i Rimljani, i da se zabavljaju silovanjem dece, bacanjem ljudi lavovima ili gledanjem kako se robovi međusobno ubijaju? To je nespojivo. Svest koju je neophodno imati da bi se izgradili antički hramovi i razumela ljudska duša nespojiva je sa nehumanošću i nasiljem na kojima počiva Grčka i Rimska civilizacija.*** Slično je i sa Indijom i Kinom. Njihova surova nehumanost i primitivizam u prakričnom svakodnevnom životu nespojivi su sa uzvišenom duhovnošću taoizma, budizma i vedante. Oni su to dobili na čuvanje.

Srbin, prof. dr Smajo Serhatlić, doktorirao je kinesku tradicionalnu medicinu u Pekingu i tibetansku medicinu u Lasi. Ima zvanje lame. On je 2023 godine svedočio da su ga tibetanske lame tokom učenja vodili u podzemne tunele koji su dugački hiljadama kilometara, koji se protežu podzemljem ne samo Tibeta već i cele Azije, da su oni milionima godina stari. On svedoči da je čuo

mnoštvo nerazumljivih glasova u tom podzemlju, kao da je tu bilo još mnogo drugih bića, koja nije mogao da vidi. Ulazak u te tunele i kretanje njima strogo je kontrolisano. U jednoj takvoj podzemnoj prostoriji video je tri sarkofaga sa tri ljudska tela, muškarca, žene i deteta, od kojih je muškarac bio dug (visok) oko pet metara, telo žene malo manje a deteta još manje, oko tri metra. Ležali su u smeđoj tečnosti kao da su bili u hibernaciji jer su bili sasvim očuvani, kao da su živi. Lame tvrde da su oni tu stotinama hiljada godina. Takođe je video uređaj koji lame nazivaju „kosmičko ogledalo“, to je ogledalo koje pokazuje unutrašnjost tela osobe koja se nalazi pred njim, sve unutarnje organe u realnom vremenu. Tibetanske lame iskreno tvrde da su tu tehnologiju, drevno znanje i medicinu dobili od tih „bogova“ koji su došli iz kosmosa. I koji su još uvek tu, skriveni.

Međutim, kada su Kinezi okupirali Tibet, svo drevno znanje i medicinu, akupunkturu, proglasili su „kineskom tradicijom“ i naukom.

Sličan slučaj je u Latinskoj Americi; mi ne znamo ko su bili Maje, ni kako su se zapravo zvali, ni kada su živeli. Narodi koje nam danas lažno predstavljaju kao potomke Inka i

Maja su primitivna plemena nastala tek u novijem dobu i po svemu sudeći bila su nesposobna za razvoj civilizacije. Oni su svoje primitivne građevine gradili na temeljima mnogo starijih i savršenijih građevina, kao što je to vidljivo u Maču Pikču. Tu se jasno vidi da su najniži i najstariji slojevi sagrađeni naprednom tehnologijom koja je i danas nedostižna (savršeno oblikovano ogromno kamenje bez vezivnog materijala), a iznad njih su dozidavali slojeve daleko primitivnijim metodama gradnje. Oni su nasledili neke ostatke drevnog znanja, pre svega kalendar. Sve to se, zajedno sa piramidama, danas lažno predstavlja kao tekovina Maja i Inka da bi se sakrila prava istorija Zlatnog doba. Koliko je to besmisleno postaće nam jasnije ako samo pogledamo činjenicu da kalendar koji se pripisuje Majama sadrži podatke o galaksiji koje je nemoguće imati posmatranjem sa Zemlje. Pravi autori tog kalendara nestali su sa Zemlje davno pre pojave današnjih primitivnih plemena koja se lažno predstavljaju kao njihovi potomci. Uostalom, kada su konkvistadori došli do njih i pitali ih ko je gradio piramide, rekli su im da ne znaju.

* * *

Jedan od velikih slučaja skrivanja drevne istorije bio je i Aleksandar Makedonski. I on je bio srpskog (pelaškog) porekla, pravo ime mu je bilo Lesandar Veliki Karanović Srbljanin. Grci nisu mogli da izgovaraju suglasnike kao Srbi i zato su ispred svakog suglasnika u srpskim rečima dodavali 'A' (Alfa). Tako su učinili i njegovom imenu Lesandar, koje govori o *lesu*, a to je stara slovenska reč za šume. On je po rođenju bio posvećen bogu šuma. Preci su mu iz današnje centralne Srbije, koja se i danas naziva Šumadija. Potiče iz antičkoga bratstva koje je naseljavalo prostor Temnića, odnosno obale u gornjem toku reke Velike Morave (Srbija). Reč - *karan* - je sačuvana u sanskritu i znači - ruke, rukotvorci, narod srećne ruke. Stari naziv današnjeg grada Kraljeva u Srbiji je bio - Karanovac, a u Temniću i danas postoji selo - Karanovci. Po svoj prilici pleme Karana u praistoriji živelo je u predelu između reka Morave i Ibra (Karanovca).

Između juga današnje Srbije i grada Soluna u Grčkoj prostirala su se polja bogata biljkom mak (*Papaver rhoeas*). Taj prostor je po tome dobio ime Makedonia. Otac Aleksandrov bio je vladar te oblasti pod makom i zato je njegov sin dobio titulu "makedonski"

slično kao što neki plemići u Evropi u svom imenu imaju naziv kraja iz koga potiču. Nikada nije postojao poseban narod Makedonci, oni su bili jedno od starih srpskih plemena koja su se nazivala prema oblasti koju su naseljavali. Sve do početka dvadesetog veka oblast današnje Makedonije, sever Albanije i Grčke nazivala se „Stara Srbija“ i kao takva je oduvek bila poznata u narodu.

U nauci je dokazano da su toponimi i jezičko nasleđe vrlo pouzdani putokazi otkrivanja istine, često pouzdaniji od materijalnih dokaza. Aleksandar Veliki (356-323 p.n.e) bio je najveći osvajač i vojskovođa Staroga sveta. Da je on zaista slovenskog (pelaškog) porekla može se videti već kod Plutarha u delu „Slavni likovi antike“, (drugi deo, strana 101, izdanje 1990. Beograd), u poglavlju „Preci i roditelji Aleksandrovi“ Plutarh piše: „... da je Aleksandar po svome poreklu s očeve strane bio Heraklid od loze Karanove“. Znači, Aleksandar je poreklom iz loze najčuvenijeg junaka antičke mitologije - Herakla, koga su Rimljani kasnije prozvali - Herkules, a koji je bio stvarna istorijska ličnost. To nam potvrđuje i čuveni francuski istoričar Prico de Sent Mari u svom delu „Les Slave Meridionauh, Armand Le Shevalir“, Paris 1674.

godine. On ovde navodi mišljenja starih istoričara i pisaca koji tvrde da je Ilija ili Ilion osnivač Troje, bio u stvari sin Heraklov, odnosno sin „Boga Serbona“ (tj. srpskog boga), kako je Herakle prozvan od tadašnjeg sveta. Ovde se, dakle, ne radi o mitologiji. Iza imena Serbona stoji još jedna istorijska ličnost, Serbo Makeridov, veliki osvajač i vođa jednog drugog, ranijeg pohoda Arijsa u Aziju, oko 1330. godine pre Hrista. On, kao i Aleksandar Veliki, nisu osvajali tuđe narode, oni su samo išli tragom svojih srpskih predaka koji su se po okončanju ledenog doba širili sve do severne Indije. Oni su obnavljali a ne osvajali. Većina gradova u Persiji se mirno predavala Aleksandru jer su u njemu videli inkarnaciju predaka koji su osnovali Persiju (Vavilon).

Atinski besednik Isokrat (435-338) tvrdio je da Aleksandrov otac Filip nije bio Grk.

Ruski car Petar Veliki je 1711 godine nazvao Srbe potomcima Aleksandra Velikog kada im je slao podršku za ustanak protiv turske okupacije.

Aleksandar Veliki je sam o sebi rekao obraćajući se Demostenu da je "rođen i odrastao kod svojih Tribala i Ilira" – a to su dva

plemenska naziva za jedan isti srpski rod koji je naseljavao današnju Srbiju i ceo Balkan i govorio istim srpskim jezikom (sa više lokalnih dijalekata).

Aleksandar je rođen kao Srbin, u današnjoj južnoj Srbiji. Svoju vlast je utvrdio najpre tu, pa zatim na severu sve do reke Dunav, a zatim je krenuo da osvaja Grke. Dokaz da on nije Grk je to što je osvajao Grke na jugu, ubio je i jednog svog oficira samo zato što je govorio grčkim jezikom. Njegov otac, Filip, celog života je ratovao protiv Grka. Glavni grad njegovog carstva bio je Pelas, što takođe povezuje sa Pelazgima. Aleksandar je oslobađao robove u svim osvojenim teritorijama, da je bio Grk to ne bi radio jer Grci su oduvek bili robovlasnici.

Nakon osvajanja Persije krenuo je na osvajanje celog Srednjeg istoka, sve do Indije. Njegovu vojsku sačinjavali su većinom Srbi iz plemena Tribala i Ilira. U to vreme, kao i danas, to su najviši i najsnažniji ljudi. Zato su dobijali bitke protiv brojno nadmoćnijih neprijatelja. Imao je u svojoj vojsci i Grke (oko sedam hiljada) ali ih je držao u pozadini samo kao pomoćno osoblje i nikada im nije verovao. Poveo ih je sa sobom da mu ne budu pretnja u Makedoniji. Aleksandar nije bio

osvajač rušitelj već ujedinitelj. Sa svih svojih osvajanja sakupljao je ključna znanja i doneo ih na jedno mesto, u svoj grad Aleksandriju. Na taj način je (svesno ili nesvesno) učinio uslugu arhontskim silama da svo drevno znanje mogu da pokupe sa jednog mesta, iz aleksandrijske biblioteke, i da ga sakriju. To drevno znanje iz aleksandrijske biblioteke danas se nalazi u glavnoj biblioteci arhontskih sila, u Vatikanu. Grob Aleksandra Velikog Karanovića se zbog njegovih zasluga nalazi u Veneciji, u crkvi Svetog Marka. Grob Svetog Marka u Veneciji je zapravo grob Aleksandrov (Rimljani su mošti Svetog Marka spalili u Egiptu). Crkva ne dozvoljava analizu tih kostiju.

Akademski narativ danas uči potpuno lažnu sliku o Aleksandru Velikom Karanoviću. To su laži da je bio u sukobu sa lošim ocem (otac je bio dobar prema njemu i obučavao ga je da postane vojskovođa). Takođe je savremena laž da je bio homoseksualac, da mu je Hefestion bio ljubavnik. Slična laž je izgrađena i oko odnosa Ahila i Patrokla. Istina je da su u oba slučaja to bila prijateljstva iz detinjstva koja se u srpskom narodu smatraju jednaka bratskoj vezi. Srpska plemena (Pelazgi, Tračani, Iliri, Tribali, Dalmati ...) u

antičkom su Grci i Rimljani nazivali *barbari*, od srpske reči *barabar*, a to je reč koja znači 'svima podjednako', 'bratski', ima istu osnovu *br* kao u srpskoj reči 'brat'. Ta jezička osnova je sačuvana u celoj Evropi koju su nekada naseljavali stari Srbi (Sloveni) i tako su ostale reči sa istim značenjem u drugim novostvorenim jezicima u Evropi: eng. *brother*, nem. *bruder*, isl. *bróðir*, hol. *broer*, noršve. *bror*... . Laž o njihovom homoseksualizmu je bila potrebna da bi se i Ahil i Aleksandar lažno identifikovali kao Grci jer su Grci bili većinom homoseksualna kultura, ženili su se samo radi potomstva. Laž da je Aleksandar bio Grk jer je obožavao Ahila je takođe očigledna, jer Ahil nije bio Grk jer je živeo davno pre nego što su se Grci pojavili na istorijskoj sceni. Obožavao je Ahila upravo zato jer nije bio Grk.

Kako se te laži uspešno nameću javnosti razumećete ako proučite knjigu "*Metahistory: The Historical Imagination in Nineteenth-century Europe*" by Hayden White (1973). U njoj autor, ukratko rečeno, objašnjava da savremena historiografija nije nauka koja otkriva stvarnost događaja, već veština da se pomoću jezika proizvode efekti onakve stvarnosti kakva se želi proizvesti.

Ako bi se otkrila istina o Aleksandru i njegovom pravom poreklu, otkrila bi se istina o Srbima i srušila bi se celokupna lažna istorija na kojoj se zasniva vlast arhontskih sila danas.

Piramide – spomenici Zlatnog doba

Najveći svedoci drevne civilizacije sloveno-arijaca su pre svega piramide, koje su oni gradili po celom svetu u vreme Zlatnog doba. Piramide su bile jednostavan, arhaičan pokušaj da se aktuelizuje prisustvo božanske svesti. Naime, piramida je jedini geometrijski oblik koji hercijanske frekvencije pretvara u ne-hercijanske, i obratno, koji ih povezuje i usklađuje. Na vrhu svake piramide (često se nalazi veštački napravljen otvor) može se izmeriti uzdizanje vertikalnog stupa ne-hercijanskog zračenja ka nebu, od 28 kHz, u prečniku od nekoliko metara. U podnožju svake piramide nalazi se protok vode, on je potreban da se stvori orgonska energija, odnosno da se dogodi transformacija iz hercijanske u ne-hercijansku frekvenciju.²³

²³ O prirodi hercijanske i ne-hercijanske frekvencije videti u mojim knjigama „Fizika svesti“ i „Samadhi“. Ukratko hercijanske frekvencije su one koje sačinjava-

Piramide su stvorene da bi na planeti Zemlji aktuelizovale kvantnu svest, božansku svest. One su bile poruka božanskoj svesti da na Zemlji ne raste samo džungla spontanog prirodnog života, već da su tu prisutna i individualna svesna bića, ljudi, koji su svesni božanske svesti i znaju kako da je transformišu kroz piramidalni oblik. Naime, božanska svest je sveprisutna, ali potrebna je njena aktuelizacija zato što ona postoji na dvojak način, kao neispoljena i ispoljena, u skrivenom ili implicitnom, i u otkrivenom ili eksplicitnom poretku. Ključna uloga ljudske svesti jeste da u sebi spaja ta dva poretka, neispoljeni sa ispoljenim kosmosom. Zato je čovek svestan oba. Čovek je i stvoren samo

ju fizički univerzum koji opažamo čulima, nehercijanske frekvencije odgovaraju višim dimenzijama koje su iza fizičkog univerzuma, i odgovaraju energiji kvantnog polja ili etra. Nju predstavlja tačka na vrhu piramide, a kvadratna osnova je fizički svet u hercijanskim frekvencijama. Sa nehercijanskom energijom su radili Nikola Tesla, dr. Nikolaj Kozyrev i Dr. Wilhelm Reich koji ju je nazvao *orgon*. Poznata je takođe i kao *chi* i *prana*. Ta frekvencija deluje trenutno, nezavisno od prostora i vremena, daleko brže od brzine svetlosti. Ona je u osnovi života. Njeno postojanje se skriva i lažira u mejnstrim nauci koja se uči na univerzitetima.

zato da bi ih spojio i izrazio kao jedinstvenu božansku celinu, da neispoljenu božansku svest ispolji kroz sebe samoga i kroz svoja dela.

Stvaranje piramida imalo je svrhu da se hercijanske frekvencije Zemlje uzdignu na viši nivo, do ne-hercijanskog zračenja, do viših dimenzija i svesti, kako bi na Zemlji bili mogući kultura i kreativnost, a ne samo prirodan život. ***Piramide su inicijatori civilizacije na Zemlji. Upijajući na svome vrhu ne-hercijanske frekvencije iz kosmičkog prostora i transformišući ih u hercijanske na svome dnu, piramide spajaju neispoljeno biće (kvantni vakuum, etar) sa ispoljenim, fizičkim svetom. Na taj način se kroz piramide božanska svest snažnije izražava stvaranjem, između ostalog i kroz svesnog subjekta, ljudska bića. Piramide pojačavaju prisustvo svesti na Zemlji.*** Sva kreativnost potiče od viših dimenzija, iz božanske svesti, koja se manifestuje kroz ne-hercijanske frekvencije na fizičkom planu. Zato je uloga piramida da se frekvencije Zemlje povežu sa frekvencijama božanske svesti. Samo kroz tu povezanost ljudi mogu kreativno da deluju na ovoj planeti.

Takođe se može reći da piramide postoje kao mesta koja snažnije upijaju energiju

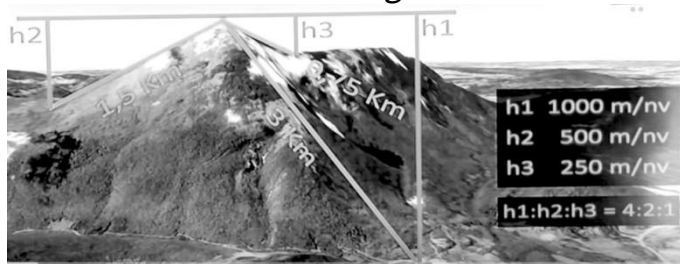
kosmičkog etra u Zemlju i tako podstiču ispoljavanje svesti kroz rad i kulturu. Na vrhu svake piramide postoji snažnije zračenje nehercijanske energije. Piramida koja ima naj-snažnije ne-hercijansko zračenje na vrhu jeste Rtanj, u Srbiji. Ona je stvorena kao trostrana radi većeg energetskeg delovanja i ima istu ulogu za Zemlju kao punjač za telefon: ona puni Zemlju energijom kosmičkog etra.

Pisac Artur Klark je smatrao da je Rtanj piramida i najstarija tvorevina na Zemlji, da je energetskei centar Zemlje, da je „pupak sveta“. Ako pupak razumemo kao mesto u kome energija ulazi u telo, onda ispravno možemo razumeti Klarkovu sugestiju da je Rtanj mesto kroz koje etarska energija čistog prostora kosmosa, odnosno kvantnog vakuuma, nehercijanska energija, ulazi u planetu Zemlju u najvećoj meri.

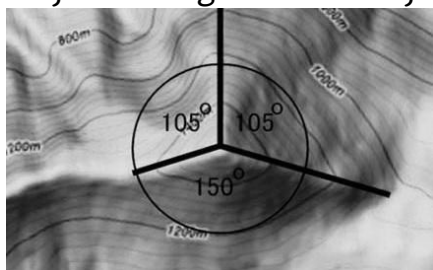
Prva i najstarija piramida na Zemlji jeste današnja planina Rtanj, u Srbiji. Stara je oko 580.000 godina. Zato što je prva ona je trostrana. Ona nije građena kao druge od veštačkog materijala, već je bila planina koja je veštački oblikovana u trostranu piramidu, sa podzemnim prolazima, vodotokom i pravim kanalom koji ide od vrha do dna, pod uglom do 30 stepeni, prečnika najmanje 1

metar, duži od kilometra (pored ovoga postoji sistem tunela). Priroda ne buši pravilno izrađene kanale od vrha do dna brda. To nije izvodljivo ni ljudima sa primitivnim alatima. I danas se jasno može videti da je taj otvor na vrhu veštački stvoren, iako je veoma star. Stena oko njega izvajana je u obliku levka, kao da je oblikovana da prihvata energiju. Mnogo puta je viđeno da na tom mestu ulaze narandžaste svetlosne kugle koje doleću s neba. Na njemu je izmereno snažno stacionarno ili ne-hercijansko zračenje.

Zakon broja tri ili trojstva jeste stvaranje, inicijacija, povezivanje svesti sa božanskom celinom (otuda „sveto trojstvo“ u hrišćanstvu). Trostrani piramidalni oblik ukazuje na energiju duha ili svesti, on spaja energiju, svest i materiju, pretvara jedno u drugo. Nisu se slučajno oko Rtnja sačuvali poslednji Srbi. Rtanj je bio jedna od prvih njihovih tvorevina iz Zlatnog doba.

Dužine tri kraka piramide su 0.75 km, 1.5 km i 3 km i oni stoje u odnosu 1:2:4. U potpuno istom odnosu 1:2:4 su i visine tih krakova mereni od vrha piramide (početak kraka od 3 km je od vrha niži 1.000 m, krak od 1.5 km je od vrha niži 500 m i krak od 0.75 km je niži 250 m nadmorske visine). Takva podudarnost dužina krakova i njihovih visina je nemoguća u prirodi. I površine njenih strana, kada se posmatraju sa visine, pokazuju istu srazmeru. Dakle, piramida je oblikovana prema zlatnom preseku što naglašava njenu energetska funkciju.

Pogled s vrha pokazuje pravilnu orijentaciju strana

Na toj planini postoje brojne energetske anomalije i dejstva, ona su izmerena i iz satelita. Ona deluje i danas iako su usled velike starosti delovi planine pretrpeli deformacije usled erozije. Takođe postoje brojna svedočenja o aktivnostima NLO i sus-

retima sa vanzemaljskim bićima. Vegetacija je jedinstvena na tom mestu.

Naziv planine Rtanj ukazuje na njenu energetska prirodu. Reč potiče od srpske reči 'vrtanj' što znači 'vrtlog' koji na engleskom glasi vortex. Pojam vortexa ukazuje na psiho-energetski princip koji na višim dimenzijama stvara obrasce koji oblikuju i usmeravaju energiju za ostvarenje na fizičkom planu. Zakon privlačenja deluje preko vortexa, na isti način na koji oblik planine Rtanj deluje na energiju okoline. Sasvim je moguće da je naziv planine izmenjen da bi se sakrilo njeno pravo značenje, jer Rtanj ne znači ništa (osim što osnova Rt označava najviši vrh u nekom kraju, što Rtanj i jeste u široj okolini) a Vrtanj ima jasno gore spomenuto značenje. Ima puno primera da se imena toponima menjaju da bi se sakrila istorija i pravo značenje.

Druga piramida po starosti je Kajlaš na Tibetu, takođe je bila prirodna planina veštački oblikovana. Ona je nepravilnog oblika danas jer je „ugašena“ na kraju Zlatnog doba.

Jedina pravilna četvorostrana piramida je Keopsova. Ona je veštački građena jer na tom području nema planina za oblikovanje. Takođe je precizno građena da posluži u druge svrhe, pored toga što je bila transfor-

mator energije, ona je bila i komunikaciono sredstvo sa drugim zvezdanim sistemima, mesto za duhovnu inicijaciju i isceljenje. U njoj se nalaze mnoge prostorije i čudno oblikovani prostori koji izgledaju potpuno besmisleno u odnosu na ogroman trud da se sagrade, osim ako se ne prihvati činjenica da su nekada služili za smeštaj nekih naprednih tehnoloških uređaja kojih sada tu nema. Ona je pravilno četvorostrana, jer zakon broja četiri je materijalizacija ili ostvarenje. Struktura piramide je sledeća: iz tačke na vrhu koja je Jedno (univerzalno kvantno polje, eter, božanska svest) preko stvaranja (trougao, trojstvo, energija) do materijalizacije ili ostvarenja (kvadrat u osnovi).

Razlog gašenja Zlatnog doba

Gradnja piramida je bio, može se reći, prvobitan pokušaj ljudi iz Zlatnog doba da ispune svoju svrhu na ovoj planeti, da aktuelizuju svest u materiji. To je bio vrlo dobar pokušaj ali ne i dovoljan. Tu aktuelizaciju je bilo potrebno sprovesti kroz čoveka, njegovu svesnost i delovanje, kroz kulturu i nauku, a ne samo kroz piramidalne građevine od kamena.

Zato je pomoću „negativnih“ arhontskih sila započeto novo doba savremene istorije. Ono je započeto i održava se skrivanjem prave istorije i programiranjem uma da zaborav ljudi bude kompletna (o tim metodama ćemo se upoznati u daljem tekstu ove knjige). Sakriveni su tragovi starog doba ali su ključna znanja ipak sačuvana za budućnost kada će se proces buđenja čoveka dovršiti. Stara znanja sačuvana su kao ezoterična nauka koja će ceo taj proces voditi u pravom smeru. To je drevno ezoterično znanje o kosmosu i čoveku koje nadilazi savremeno znanje, koje savremena nauka tek otkriva kao sebi nadmoćno znanje.²⁴ Ono je ostalo skriveno u nekim manastirima Srednjeg Istoka sve dok njegove delove nije otkrio i na Zapad doneo Georgij Ivanović Gurđijev (George Ivanovich Gurdjieff).

Drevna znanja o suštini postojanja i ljudske duše pohranjena su u narodima Indije i Kine da bi bila sačuvana za budućnost. Pohranjena su zato jer su izvorni ljudi morali da prođu kroz odiseju zaborava svoje suštine,

²⁴ O tome videti u knjizi Fritjof Capra: *The Tao of Physics, An Exploration of the Parallels between Modern Physics and Eastern Mysticism* (Fontana/Collins, 1976)

kroz savremenu istoriju, kroz veliki reset. Zato su sačuvana u narodima Indije i Kine jer oni imaju jači uticaj reptilskog dela mozga, i zato su konzervativni; do dvadesetog veka nisu se uopšte menjali.²⁵ Uostalom, dokaz da je to znanje dato tim narodima, jeste i to što se priroda tog znanja uopšte ne uklapa u prirodu i mentalitet samih tih naroda. Uzvišeno znanje Veda i Vedante potpuno je nespojivo sa razuzdanim mentalitetom Hindusa i njihovim demonizmom. Oni koji do dvadeset prvog veka nisu mogli da smisle nužnik, sigurno nisu mogli da osmisle Upanišade. Takođe ni kolektivni, materijalistički mentalitet Kineza, veoma nehuman, nije mogao da stvori uzvišenu filozofiju taoizma i Ji Đinga koja je veza uma sa dušom i božanskom svešću. Kinezi uopšte nemaju takve koncepte. Oni su mnogo naučili iz tog znanja i ono je oblikovalo njihovu kulturu na poziti-

²⁵ Reptilski deo mozga čovekovog (R-kompleks) zadužen je za svo instinktivno, nagonsko i nasilno delovanje, kao i za svo ritualno i mehanično ponašanje. Tačnije, od njega potiču: opsesivno-kompulzivno ponašanje, lični svakodnevni rituali i sujeverje, ropska potčinjenost starim načinima izvođenja aktivnosti, ceremonijalni činovi, slepo poštovanje procedura u pravnim, religioznim, kulturnim i drugim oblastima.

van način, ali oni nikako nisu mogli da stvo-
re to drevno znanje. Njihov mentalitet služi
zapravo samo kao kontrast u odnosu na koji
se jasnije može izraziti svest duše, koja se
ispoljava u Ji Đingu, Taoizmu i Vedanti.

Tako je sačuvano znanje za budućeg
čoveka, znanje koje se danas otkriva, za koje
će čovek biti zreo da ga u potpunosti ostvari
tek kada prođe ceo proces materijalizacije
duše, odnosno kada svest svoje duše potpuno
ostvari u materiji, kroz nauku i tehniku.
Kada se drevno znanje sa Istoka sjedini sa
savremenim dostignućima Zapada, sa nau-
kom. Ali i kroz samoga čoveka. Naime, pret-
varanje hercijanske frekvencije u ne-
hercijansku događa se u čoveku kroz praksu
joge ili meditacije.²⁶ Na tome se zapravo zas-
niva sva duhovnost i iskustvo tran-
scendencije kod ljudi. To je suština znanja
koje je pohranjeno u Istočnim kulturama.

Mora se ovde naglasiti i to da je drevno
znanje pohranjeno u Kini, i mnogo više u
Indiji, pomešano i iskrivljeno na mnoge
načine. Na primer, učenje o stvaranju sveta u
Vedama u Indiji prikazuje se kroz velike

²⁶ O energetskim aspektima meditacije videti u mojim
knjigama „Samadhi - jedinstvo svesti i postojanja“ i
„Meditacija - prvi i poslednji korak“.

cikluse vremena (*kalpe* i *juge*, *Bramin dan* i *Bramina godina* koje sadrže mnoge milijarde zemaljskih godina). Kosmos po njima navodno nastaje iz jedne tačke, semena (*bindu*), odakle se širi kao vreme i prostor i ponovo se sažima. I tako u ciklusima. Međutim, u izvornom učenju sloveno-arijskih Veda u stvarnosti ne postoji linearno vreme. Celokupno stvaranje kosmosa događa se trenutno, iz jedne tačke (ili 'božje čestice') trenutno nastaje sve ostalo, sav kosmos, i istovremeno se trenutno vraća u svoje prvobitno stanje. Svaki trenutak se sastoji iz tog trenutnog ciklusa. Sve što postoji, sve čestice, svi elementi su zapravo samo trenutne, bezvremene ali različite vibracije jedne jedine 'božje čestice', jedne tačke, samog božanskog Apsoluta. Nema *Braminih godina*, *juga*, *mahajuga*, ni *kalpi*. Ista prevara u vezi linearnog vremena izvedena je i na Zapadu u savremenom učenju o stvaranju kosmosa iz Velikog praska. Ta teorija je preuzeta iz indijskih Veda, a pre toga je kopirana u biblijskom mitu o stvaranju. Teorija o Velikom prasku je samo svetovna i 'naučna' verzija iste teološke priče iz Biblije. Svrha te prevare jeste da se um veže za materiju i linearno vreme. To je opravdana svrha

jer um drugačije ne bi mogao da funkcioniše u vremenu i prostoru.

Biće potrebno čišćenje tog drevnog znanja pre prave upotrebe. Ali izgleda da je i to iskrivljavanje znanja bilo predviđeno, da ne bi mogli da ga upotrebe nezreli ljudi već samo oni koji imaju pravu zrelost, što znači u pravo vreme. Samo prosvetljen um može da vidi tu jednu jedinu 'božju česticu' od koje smo svi mi sastavljeni. Za neprosvetljene to je samo još jedna teorija, i to nezamisliva.

Čovek treba da bude zreo da može, u sebi i u svetu oko sebe, iskustvom transcencije i ovladavanjem tehnike da spoji božansku svest sa svim mogućnostima božanskog ispoljavanja. To treba da učini čak i u ovom području koje je prividno najdalje od božanskog izvora, kao što je materijalni život na planeti Zemlji, u čoveku ograničenom fizičkim telom i umom. Čovek koji je svestan samo svoga tela i uma i ničega izvan toga, predstavlja krajnju tačku suprotnosti božanskog ispoljavanja, krajnju tačku zaborava (omega) božanske svesti (alfa). Od nje

(od omega) je moguć samo povratak u izvorno stanje (u alfa).²⁷

Kada božanska svest uspe da se ispolji i aktuelizuje u prividno najdaljem aspektu svog sopstvenog postojanja (u čovekovom umu/egu), onda je ona zaista potpuna, prisutna i ostvarena u celini. Božanska svest se tako ispoljava na planeti Zemlji. Istorija planete Zemlje pokazuje svu dramu iskušavanja tog preokreta.

U zaključku ovoga dela važno jer razumeti sledeće.

Bilo je neophodno dovesti ljudsku svest u zaborav svoje drevne, kosmičke prošlosti, sebe same, da bi se navela da svoju svest otkrije na ovom svetu iznova kroz razumevanje njene prave prirode, kroz svesno, kreativno delovanje od početka razvoja civilizacije.

Isto se dešava i u individualnom životu jednog čoveka. On se rađa na ovom svetu sa zaboravom svog prethodnog života, svesti duše, zato da ne bi varao u igri, da ne bi koristio gotova rešenja stečena iz prošlosti, već da bi sam razvijao kreativnost. Kroz takav raz-

²⁷ O svim duhovnim aspektima principa Alfa i Omega viditi u mojoj knjizi "Religioznost – Uputstvo za upotrebu."

voj kreativnosti kristališe se najviša božanska svest duše na ovom svetu - kroz čoveka.

Isto se događa i čovečanstvu, ono je zaboravilo svoje pravo poreklo zato da bi ga svesno prepoznalo u ovim uslovima krajnjeg zaborava, da bi ga iznova izgradilo na osnovi svesti duše i ničega drugog, bez sećanja na prošlost, samo na osnovu čiste svesti duše. To je cilj razvoja novog sveta, novog čoveka, savremene civilizacije u kojoj danas živimo, i koju još nismo do kraja usavršili. Daleko smo od toga. (Zato što smo daleko od tog cilja nama je sada teško da razumemo ceo ovaj proces. Naivno idealizujemo sadašnje stanje kao da je nadišlo „primitivnu prošlost“. Tek smo na početku tog nadilaženja.)

Takođe treba razumeti zašto je neophodna materijalizacija svesti duše. Naime, svest čovekove duše je božanskog porekla, ona je toliko velika i moćna da je za njeno ispoljavanje na ovom svetu neophodno savršeno znanje svih fizičkih zakona, razvoj nauke i tehnike, materijalne kulture. Bez toga je ispoljavanje svesti duše nesavršeno i nezrelo, čak i destruktivno. Zato je neophodna materijalna kultura.

Naivnima materijalni svet izgleda kao nešto negativno i protivno svesti duše. To i

jeste na prvi pogled, ali u suštini nema ničeg izvan božanske svesti, svesti naše duše, materija ne postoji kao realna sama po sebi, već je i ona samo najgrublji izraz božanske svesti, naše svesti.

Svi ovi procesi kreirali su istoriju kakvu poznajemo. Kako se ovde bavimo istorijom kakvu javnost ne poznaje dovoljno, moramo da naglasimo samo njenu suštinu, a to je odnos prvobitnih ljudskih zajednica sa vladarskom elitom, odnosno borba elite sa prvobitnom zajednicom.

Sušтина svega što se događa na ovoj planeti jeste odnos arhontskih sila prema ljudima koji izražavaju svest duše. Taj odnos je oblikovao celu ljudsku istoriju u poslednjih desetak hiljada godina. Taj odnos je kristalizovan u odnosu arhontskih sila prema staroslovenskim narodima, koji su se nazivali Srbi.

Njihov odnos je borba koja se i danas vodi. To je u suštini borba protiv inercije svesti duše i njeno prisiljavanje da se izrazi u materijalnom svetu kroz rad i stvaranje. Kada kažemo 'inercija svesti duše' to podrazumeva činjenicu da je svest duše najveća privlačna sila za čoveka dok je na ovom svetu, zato jer je ona izvor svesti u čoveku i njegova božanska suština. Čovek joj uvek teži na

sve načine, čak toliko da zanemaruje potrebe fizičkog života, uvek će sve žrtvovati za nju, čak i svoj život. Svest duše je toliko privlačna da je čovek sklon da celokupan fizički svet smatra preprekom za njeno ostvarenje. Zato je potrebna suprotna sila koja će čoveka naterati da se posveti životu i radu na ovom svetu kao da je to njegov jedini dom. Ta sila se zato služi iluzijama i lažima, ta prinuda za čoveka izgleda kao borba između dobra i zla, zemaljskog i nebeskog carstva. Ta borba je direktno oblikovala Evropski kontinent i kulturu, a odatle je delovala na ostali svet.

Na primer, kada su arhontske sile zavele Boljševičku revoluciju Rusima, i komunističku diktaturu, to je bio samo grubi način da se svest duše kod Rusa, koja je inače vrlo snažna, navede na proces materijalizacije. Neko će reći da je tu stradalo mnogo ljudi i da ta stradanja ne opravdavaju taj cilj. Međutim, veliki događaji kao što je taj, moraju se posmatrati iz više perspektive. Iz više perspektive posmatrano, iz svesti duše, individualni ljudski život u telu je samo san, veoma nisko stanje svesti. Za svest naše duše, božansku svest, smrt ne postoji. Zato tako lako umiru svi, bez razlike u starosti. Smrt postoji samo kada na život gledamo iz per-

spektive smrtnog tela. Mi umiremo na sve moguće načine samo dok smo na ovom svetu. Kada nam fizičko telo umre, mi se preporađamo u daleko višem i boljem stanju svesti, tada prepoznamo svoju besmrtnost.

Kao što usled nerazumevanja vanzemaljskih uticaja nije moguće razumeti istorijske događaje, takođe ih nije moguće razumeti bez razumevanja prave prirode ljudske duše. Duša je najveća kreativna sila i najveća privlačna snaga. Svi fizički događaji samo su grube posledice duševnih procesa. Tako je bez razumevanja prave prirode ljudske duše krajnje nerazumljiva tvrdnja da se njeno kultivisanje na ovom svetu sprovodi patnjom i ubijanjem kroz celu istoriju. Naime, kada bi nam bila poznata prava priroda ljudske duše, njena ogromna nadmoć nad ovim svetom, ovaj svet i sve što ljudsko telo doživljava jasno bismo videli kao san, kao pozorišnu predstavu u kojoj glumimo potpuno se identifikujući sa ulogom. Kada umre lik u predstavi ne umire i glumac. Ne kažemo da je svet samo san, on je realan kao i sve drugo što je realno u božanskom apsolutu, samo govorimo o poređenju. Kada uporedimo dušu sa fizičkim telom i njegovim životom na ovom svetu, možemo videti ogromnu nadmoć sve-

sti duše. Ali to možemo videti samo iz njene perspektive koju obično stičemo tek nakon smrti tela. Ne možemo je videti samo posmatrajući iz perspektive tela i fizičkog uma, ega. Međutim, duhovnom disciplinom meditacije (transcendencije tela i uma) to je moguće postići i za vreme života. Tako su nastali uvidi koje iznose mnoga velika duhovna dela, najpreciznije Bhagavad Gita, koja kaže da se, posmatrano iz perspektive duše, „niko ne rađa niti umire, niko ne ubija niti biva ubijen“, sve je samo božanska prisutnost u bezvremenoj sadašnjosti; sve je to igra uma u božanskoj svesti naših besmrtnih duša. Drugim rečima, ništa nije moguće izvan božanskog, sve je u njemu i sve je ono samo, i ono je naša suština. Zato je život koji se identifikuje sa telom po svemu nalik na san, a prestanak identifikacije, ili smrt, jeste veliko buđenje.

Zato se veliki istorijski procesi i događaji moraju posmatrati iz prave perspektive, iz više svesti duše, jer oni se radi nje i događaju. Ako ih posmatramo samo iz perspektive tela i fizičkog uma, onda vidimo samo seriju razaranja i patnji, kaos i besmisao. Sve što posmatramo iz nižeg uma izgleda negativno ili apsurdno; sve što posmatramo iz višeg

uma i svesti duše jasno se vidi kao pozitivno i kao deo sveopšteg sklada.

Tvorci savremene ljudske vrste su se povukli, porušili su svoje megalite (zato su svi megaliti u ruševinama, tako velike građevine mogli su da razruše samo oni koji su ih napravili), ostavili su novog čoveka u relativno primitivnom stanju da bi započeo novu civilizaciju od početka, ali i sa dovoljno znanja da je razvije od početka od kraja, sopstvenim snagama (otuda neobjašnjivo znanje o kosmičkim ciklusima i zakonima koje oni pokazuju u gradnji hramova i njihovih megalita koji su manji). Da bi sakrili tragove drevne prošlosti pred budućim istraživačima ostavili su takođe i neke primitivne čovekolike oblike (kromanjonci i neandertalci) koje su oni napravili. Savremene ljude su ostavili na Balkanu (Helmu), Sumeru, Kavkazu i Dolini Inda. Oni su se hiljadama godina mirno razvijali dok ih nisu razorile horde reptilskih hibrida sa Istoka. Ali to je pokrenulo njihove seobe i dalji razvoj, stvaranje novih kultura, jezika i naroda.

U biblijskom predanju je zabeležena ova prekretnica, kada je okončano staro Zlatno doba ljudske vrste na ovom svetu, u kome su ljudi imali drevno znanje o svom

kosmičkom i božanskom poreklu, i kada je započeto novo doba u znatno izmenjenim, primitivnim uslovima, u radu od početka razvoja. Tu se govori o tome da je Bog bio razočaran čovekom koji se odao grehu i odlučio je da uništi taj poredak velikim potopom i da stvori novi (Postanje, 6: 5-7). Tada je skratio ljudski vek do 120 godina. Razlog je bio taj što su se ljudi iskvarili na taj način što su želeli znanje i moć za koju nisu duhovno (karmički) zreli, želeli su da koriste drevne tehnologije koju nisu sami stvorili, da nastave sa starim životom, makar i kroz imitaciju. Korišćenje znanja i moći koje nisu sami stvorili svojom zrelošću i radom je negativno i destruktivno za ljude. Suočeni sa teškim uslovima života na zemlji, gde vlada strogi determinizam, ljudi u početku nisu bili spremni da prihvate logiku uzročnosti i rada na ovom svetu, razvijanje radne etike, i zato su tražili olakšice u vidu proricanja sudbine i magije, odnosno u drevnom znanju o kosmičkim zakonima svojih predaka. ***Stalno su gledali unazad.*** Zato je bio potreban veliki reset u vidu potopa i kataklizme. Bila je potrebna sila da se ljudi nateraju da ***gledaju napred, u razvoj i prihvatanje odgovornosti za razvoj.***

Čovek se približava božanskoj svesti samo sopstvenom zrelošću. Hrišćansko učenje o tome govori kao o „darovima Duha svetoga“. Koliko smo podobni Bogu toliko zadobijamo njegovu milost i prisustvo, uvek u skladu sa svojim delovanjem i zrelošću. To je ispravan stav ali vrlo naivno protumačen od strane crkve. Biti podoban Bogu ne znači biti ponizan crkvenom autoritetu i dogmi, i zato očekivati darove s neba u vidu Duha svetoga (to isto čine i magijaši), već raditi na ovom svetu u skladu sa svešću svoje duše. To praktično znači transformisati ovaj svet na naučno precizan način u skladu sa svešću duše i tako ga učiniti skladnim sa božanskom svešću koja je u osnovi svega. „Darovi Duha svetoga“ se zadobijaju putem tehnike i naučnog znanja koje se ispravno primenjuje, ljudskih prava i sloboda, harmonije čoveka sa prirodom koja nije primitivni „povratak prirodi“ već takvo savršeno ispoljavanje svesti duše da cela priroda može naći svoje utočište u čoveku kao dobrom domaćinu. Čovek zadobija „darove Duha svetoga“ onda kada svoje biće koristi kao alat u radu velikog graditelja kosmosa, kada sa naučnom preciznošću upozna prirodne zakone tako da može ispravno da ispolji božansku svest koja je u

osnovi prirodnih zakona, i u samom čoveku. Takvu nauku pokrenuo je Nikola Tesla.

To je pravi cilj radi kojega je čovek isteran iz raja, velikim potopom nateran da krene od početka učenja i rada na ovom svetu. Radom čovek stiče znanje o ovom svetu, ali to samo prividno izgleda kao proces materijalizacije ljudske duše, kao negativan proces. To je u suštini proces usavršavanja svesti ljudske duše da se ispravno ispolji na ovom svetu, da se uskladi sa svim dimenzijama stvorenog sveta toliko savršeno da se na kraju celokupno postojanje u svim aspektima prepozna kao božanska prisutnost.

Pre našeg doba, u Zlatnom dobu i ranije na drugim planetama ljudska vrsta je živela u mirnim periodima veoma dugo vremena. Mir je doneo destrukciju. Takva je priroda fizičke realnosti, sve što ostavite previše dugo u mirovanju, raspašće se. ***U savršenom stanju nema evolucije.*** Neophodna je promena i preobražaj, a ne insistiranje na jednom istom savršenom načinu života.

Krajem Zlatnog doba bilo je sukoba (između Da'Arje i Atlantide koja se nije slagala sa planom ukidanja Zlatnog doba, velikim resetom, i stvaranjem savremenih ljudi). Da bi izbegli grešku iz svoje prošlosti, kada su

stalno težili miru i harmoniji i tako vremenom dolazili do samodestrukcije, tvorci savremenih ljudi su obezbedili dovoljnu meru destrukcije i nesklada preko koje će ljudi doći do istinske ravnoteže i sklada. To su obezbedili stvaranjem više rasa na zemlji, koje su osnova za rađanje mladih i nezrelih duša, različite karmičke zrelosti, što će obezbediti stalne sukobe među ljudima sa različitim stanjem svesti i zrelosti. Sukobe i zaborav sprovode novi vladari, Arhonti, i njihovi radnici Iluminati, koji su postavljeni da upravljaju savremenim ljudima kroz prinudu i prisilu, porobljavanje i laž. Oni takođe obezbeđuju i razvoj ljudi kroz sukobe.

To je slika sveta u kome živimo i danas. Ratovi su sredstvo osvešćenja, metod učenja o miru. Pogrešno je posmatrati stalne sukobe i ratove samo kao negativnu pojavu. Oni su deo velikog plana. Oni obezbeđuju da ljudi žive u miru i skladu samo ukoliko to zaista zasluže svojom zrelošću. Ako bi ljudi živeli u miru bez prave svesti šta je to mir i sklad, takav njihov život bio bi stalna degeneracija, ali neprimetna za njih. Sukobi se automatski materijalizuju spolja ako mi sami nismo u skladu sa svešću svoje duše, sa božanskom svešću. Zato je velika greška

sukobe posmatrati samo kao spoljašnje pojave, kao spoljašnji problem. To je savršen metod učenja kroz prinudu i pritisak. Drugačije nije moguće zbog velike privlačne snage svesti duše.

Ljudi na planeti Zemlji su razapeti između dve sile. Snažne privlačnosti svesti duše, božanske svesti, i sile koja ih tera da tu istu božansku svest izraze na fizičkom planu kroz rad i radnu etiku, razvojem materijalne kulture i civilizacije. Da bi se na to naterali potrebna je sila i prinuda. Ona deluje kao negativna sila u odnosu na svest duše, ali to je samo prividno tako za jedno nezrelo posmatranje. Iako su metode negativne, cilj je, dugoročno gledano, pozitivan.

Objektivno posmatrano, živimo u nižoj razmeri, u svetu koji je daleko od božanskog izvora u kome vlada zakon jedinstva, u svetu koji po mnogo čemu izgleda kao da je suprotan božanskom i u kome vladaju mnogi zakoni. Razumljivo je da je u takvim uslovima velike uslovljenosti potrebno savladavanje suprotnosti da bi se došlo do svesti božanskog jedinstva.

Ko su bili Srbi

Tako su se nazivali oni koji su naselili ovu planetu i održavali doba koje ovde nazivamo Zlatno doba. Kada je Zlatno doba ukinuto i kada je postavljena genetski izmenjena ljudska vrsta (naša sadašnja) koja je započela naše novo doba, na Balkanu, u Vinči, zatim u dolini Inda i Mesopotamiji (sa zadatkom da započnu materijalan i kulturni razvoj od početka), oni su se takođe nazivali Srbima, jer su pamtili svoje poreklo. Kasnije, kada su intervencijama drugih vanzemaljskih vrsta na ljudsku genetiku nastale različite ljudske rase, taj naziv se izgubio, nastali su različiti narodi i jezici. Stoga Srbi su bili preci najstarije, evropeidne rase. Ono što znamo iz arheologije, etnologije i genetskih istraživanja, jeste da su Srbi, čiji potomci i danas žive na Balkanu, najstariji autohtoni narod na tlu Evrope. Iako ti dokazi postoje, oni se ne predstavljaju javnosti i nauci, istina se sistematski skriva i javnosti se predstavlja lažna istorija za koju nema dokaza.²⁸

²⁸ Na primer, uči se da je čovečanstvo nastalo na tlu Afrike, i kada su se proširili na sever koža im je pobelela zbog manjeg uticaja sunčeve svetlosti. Tako je po

Ni stari ni današnji Srbi nisu Sloveni. Oni su bili rod od kojeg su nastali Stari Sloveni mešanjem sa drugim genetikama. Sloveni genetski potiču sa Balkana (Huma, Helma) od starih Srba, ali vremenom su naselili ogromne prostore Azije i Evrope, sve do Portugalije, Irske, Islanda i Skandinavije, i severne Indije na istoku. Usled geografske odvojenosti formirala su se različita plemena čija su imena bila formirana uglavnom prema teritoriji koju su naseljavala (Poljaci su dobili naziv prema polju, ravnici, Crnogorci prema gorama tj. planinama i sl.). Zajednički jezik je takođe trpeo manje ili veće izmene. Njihov prvobitni zajednički naziv bio je Srbi (negde se izgovaralo Serbi, Serboni, Srbinde ...) i imali su zajedničku jezičku osnovu. Vremenom su od njih prirodnom i veštačkom podelom nastajali razni narodi Evrope i Azije.

„nauci“ nastala bela rasa. To nije naučni dokaz već priča za malu decu. Kada je James D. Watson, nobelovac koji je otkrio strukturu DNK, javno rekao da DNK kod različitih rasa nije ista, što znači da nemamo jednog istog pretka, on je optužen za rasizam. 'Woke bullshit' političari sude nobelovcima i ne dozvoljavaju iznošenje naučnih činjenica.

Reč *Srbi* označava zajednicu svih rodova, rod ili narod. Ima isto značenje sa latinskom reči "*gens*". Na sanskritu *Serim* označava narod iste krvi kao i slobodnog čoveka koji se uvek bori za opstanak i pravdu; to su svuda na svetu ratnici, junaci, iste krvi i jezika. Biti Srbin oduvek je značilo biti pravi čovek, ispravan u svakom pogledu. Osnova reči Srbin je 'sr'. **Sr**bin je onaj ko je **srčan** i **srdačan**, ko se bratski odnosi prema ljudima. Za onoga ko ume u najvećoj meri da koristi intuiciju, odnosno svest višeg uma i duše, govorilo se sve do nedavno da je „pravi Srbin“. Svakog stranca sa takvim osobinama prihvatili su i doživljavali kao brata.

Iako Srbi imaju svju izvornu genetiku (haplogrupa I2a1 i I2a2) možemo reći da se Srbin ne rađa, Srbin se postaje.

Zapravo Srbi sebe nikada i nisu doživljavali kao narod ili naciju koja treba da čuva i brani svoj identitet i teritoriju, nikada niko ga nisu napadali radi osvajanja. Zato su identitet i teritorije tako lako gubili od raznih osvajača, sve do danas kada moraju na silu da uče kako se uređuje država i čuva identitet. Njima je to strano jer im deluje neprirodno, ograničavajuće, oni samo žele da budu ono što jesu, pravi ljudi, sa ljudskom dušom,

kao sinovi božiji slobodni da žive u božanskom svetu. Zbunjeni su jer ih bezdušni osvajači uče „demokratiji“ i „ljudskim pravima“ (pomoću robovlasništva u svim oblicima) vršeći nad njima genocid i bombardovanje, falsifikujući im istoriju.

Danas je od njihove izvorne genetike, imena i jezika ostala samo mala država na Balkanu sa tim nazivom. Većina je raširena po svetu pod drugim imenima naroda, a njihova ljudskost je izmenjena raznim ideologijama i nametnutim kulturama.²⁹ Današnji Srbi ne znaju za svoje pravo poreklo.³⁰ Zbog

²⁹ Svi narodi Balkana (osim Albanaca i Grka) potiču od Srba još od Podunavske civilizacije, Vinče. Odatle su se nakon povlačenja ledenog doba širili po Evropi i danas su njihovi potomci poznati kao Bretonci, Baskijci, Portugalci, Holandžani, Velšani, Irci, Škoti (Scordisci/Serdi), Skandinavci, koji su lažno pretvoreni u Germane, kao i današnji Nemci. Na severoistoku su postali Sloveni i Rusi.

³⁰ Od 1903 godine, kada je ubijen srpski kralj Aleksandar Obrenović, tvorac savremene srpske države, od strane zaverenika koje je vodila britanska tajna služba, u Srbiji do danas vlada isključivo ineptokratija. Srpska akademija nauka i umetnosti je vodeća institucija u falsifikovanju srpske istorije i identiteta, zajedno sa vrhom srpske pravoslavne crkve. Najcenjeniji su naučnici koji falsifikuju srpsku istoriju i geografiju (Jovan Cvijić), političari koji su odgovorni za stradanje

svog porekla današnji Srbi su glavna meta napada arhontskih sila. Poreklo Srba je jedna od najvećih i najvažnijih tajni na ovom svetu. ***Da bi se resetovanje Zlatnog doba kroz planski zaborav u Novom dobu uspešno sprovelo, neophodno je bilo sakriti pravu istoriju Srba.***

Prava istorija Srba je sakrivena u temelju celokupne lažne istorije sveta. Otkrivanjem prave istorije Srba srušila bi se cela lažna istorija sveta i mnoge lažne ideologije koje podržavaju lažnu istoriju a koje sačinjavaju temelj savremene zapadne civilizacije.

Osnovni metod socijalnog inženjeringa sa kojima su izvorni ljudi zaboravljali ko su i dobijali druge identitete i jezike jesu stalni ratovi i razvoj pismenosti pod kontrolom Vatikana. U miru i normalnom životu ne bi mogli da zaborave ko su. Da bi se bratski narodi razdvojili potrebno je da se potuku. Sa ratovima i migracijama dolazilo je i do mešanja sa narodima drugačije genetike. Da bi se stvorio nov narod i nov jezik dovoljno je

1/3 stanovništva za vreme I sv. rata i ogromnu pljačku države (Karađorđevići, Nikola Pašić), pisci koji autošovinizmom degradiraju mentalitet srpskog naroda prikazujući Srbe kakvi ne postoje (Dušan Kovačević). Oni su akademici i po njima se daju nazivi ulicama i trgovima.

stvoriti pismo, gramatiku i otvoriti škole. Za par generacija svi će govoriti novim jezikom i smatrati sebe novim narodom. Tako je stvorena „nemačka nacija“ pomoću nemačke gotice, veštački stvorenog pisma veoma teškog za gledanje i čitanje, ali samo na njemu su mogli da se opismenjavaju stari Srbi (Sloveni) u katoličkim školama na tlu današnje Nemačke. Sav taj socijalni inženjering sprovodile su arhontske sile preko aristokratije i rimokatoličke crkve.

Predanja Srba i u današnjoj Srbiji govore o kosmičkom poreklu Srba, da su oni "deca neba", da su "nebeski narod". Folklorna igra "kolo" direktno odražava kretanje zvezda i planeta, učestvovanje čoveka u tom kretanju. Lirska i epska poezija govori samo o ljubavi, ali ne o ljubavi muškarca i žene već o kosmičkoj ljubavi prema čovečanstvu. Srbi nisu nikada imali nacionalnu isključivost, oduvek su sebe identifikovali samo po ispravnosti i dobroti. Biti dobar čovek i biti Srbin oduvek je za njih bilo jedno isto. Njihova himna ima naziv "Bože pravde". Najstariji običaji i predanja govore da je cela priroda živo biće i da je božanska, da je voda živa i svesna, kada dođu na izvor da zahvate vodu oni je pozdravljaju kao živu osobu sa "Dobar dan dobra

vodo"; da žito bolje raste ako mu se peva; da je sunce njihov starešina, svakog vedrog jutra su izvodili decu da pozdravljaju sunce, da se leče gledanjem u sunce, da primaju životne savete od sunca meditativnim smirenjem dok gledaju u sunce.³¹ Znali su za reinkarnaciju. Kod takvih Srba deca su bila poštovana kao anđeli na zemlji i živela su kao u raj. Tako su živeli bar 2.000 godina u Vinčanskoj civilizaciji; bez oružja i ikakvog nasilja. Verovatno zato jer su stubovi njihovog društva bile žene, majke. I danas se oseća duh takve prošlosti iako je svo zlo savremenog doba došlo i kod Srba - uglavnom sa Zapada.

Reči starog srpskog jezika poticale su direktno od značenja koje su oglašavale, kao muzika iz instrumenta, glasovi svojim zvukom oponašaju samu pojavu (onomatopeja): nešto je "tvrdo" a nešto "méko"; "svet" "svest" "svetlost" i "svetost" su reči iste osnove jer im je i duhovno značenje u osnovi isto. Izvorne

³¹ To su od Srba primili Hindusi, kao i ostalo znanje (na starosrpskom: Vede). Danas Hindusi to primljeno znanje prodaju svetu kao svoju „solarnu jogu“. Srpsko drevno znanje je potisnuto i pomračeno hrišćanskom dogmom. Umesto da vaskrsnu kroz znanje gledajući u svetlost sunca oni čekaju smrt sa nadom da će vaskrsnuti.

srpske reči su nastajale po zvuku koji pojave najbolje opisuje. Upravo zbog svog izuzetnog bogatstva (preko jedanaest miliona reči) prarski jezik je i mogao da bude osnova za stvaranje mnogih drugih, savremenih jezika. Samo srpski jezik ima svoju izvornu etimologiju i svi drugi evropski jezici se povezuju sa njom. Zato u Googlu na programu jezičkog inženjeringa zapošljavaju pre svega Srbe. Veštačka inteligencija ne može da se pravi bez izvorne etimologije. Zato su srpski programeri traženi u timovima za izradu veštačke inteligencije.

Oduvek su bili svesni "zlih sila" koje su bile protiv sveg ovog znanja.

Ovakva predhrišćanska tradicionalna verovanja Srba sačuvana su do danas u krajevima istočne Srbije,³² međutim "zle sile" i falsifikatori srpske istorije tu tradiciju nazivaju "vlaška magija". Današnji Srbi su opčinjeni tim lažima, oni ne znaju ko su - iako njihova reč "kosmos" jasno govori ko su (kosmo? = kosmos).

Pre pojave hrišćanstva Srbi su imali svoju pravoslavnu veru. Ona danas postoji

³² O njima još uvek svedoče pojedinci, kao što je Svetlana Stević Vukosavljević, istraživač predačke kulture i pevačica izvornih (tradicionalnih) srpskih pesama.

još samo u Rusiji kod Staroveraca. To je stara srpska predhrišćanska pravoslavna vera. Ona se zasniva na tri temeljna principa: pravo na život, na slobodu i na slobodan izbor. Zato nikada kod Srba nije bilo robova; robovi bi postali slobodni kada bi došli kod njih. Zato su robovlasnici Grčke i Rima Srbe sa prezirom i omalovažavanjem nazivali Barbarima.

Takođe predhrišćansko pravoslavlje Srba sastoji se iz tri sveta: *jav* - java ili fizički plan; *nav* - astralni svet u koji idu duše umrlih, i *prav* - svet božanske svesti u kome su bogovi i prosvetljeni pravednici. Zbog te najviše sfere, *prav*, ta vera se nazivala pravoslavna. Ona je imala i svoju zastavu sa tri boje koje su predstavljale te sfere: crvena - fizički svet (u osnovi, bog Svetovid), plava - astralna sfera (u sredini, bog Perun) i bela - božanska sfera (na vrhu, bog Svarog). To je današnja ruska zastava. Neki misle da je trebalo takva da bude i zastava države Srbije ali su je masoni okrenuli naopako zajedno sa lažiranjem i izvrtanjem srpske istorije. Za vreme komunističke diktature u Rusiji zastava je bila samo crvena, i sa simbolima alata, srpa i čekića; sve je svedeno na fizički svet, na materijalizam i rad na fizičkom planu. Među-

tim srpska zastava sa belom (božanskom sferom) u osnovi iz koje se nadograđuju plava i crvena (fizički svet) je zapravo ispravna i prikladna narodu koji materijalni svet izgrađuje na duhovnim i božanskim temeljima (ovo značenje ima jedanaesti heksagram Ji Đinga, Mir i harmonija). Ruska zastava je okrenuta naopako (kako je opisano u dvanaestom heksagramu Ji Đinga, Zastoj).

Srbi nikada nisu bili mnogobošci. Jedan, vrhovni Bog kod starih Srba bio je definisan kao "Prvonačelna nesaznatljiva suština". Ona je stoga neispoljena ili transcendentalna. Pored njega poštovala su se ispoljene ili vidljive manifestacije božanskog koje su se nazivale raznim božanskim imenima, ali jasno su se označavali kao mali bogovi, božići, ili sinovi božiji. Njihova predstava je u hrišćanstvu preuzeta i dovedena do besmisla, da Bog bukvalno oplođava devicu. Hrišćanska crkva je sebi lažno prisvojila naziv Pravoslavlje od staroveraca i zbog velike sličnosti Hristovog učenja sa staroveračkom tradicijom postigla je uspeh u potiskivanju stare vere. (U stranom nazivu „Orthodox Christians“ skrivena je ova prevara Crkve oko naziva Pravoslavlje koje potiče od stare srpske vere. Naziv Pravoslavlje

namenjeno je samo Srbima i Rusima da bi oni naivno prihvatili crkveno učenje kao svoju veru a da zaborave staru koju su slavili kao Prav, božanski svet.)

Vrhovnog Boga Srbi su smatrali za stvoritelja, održavaoca i rušitelja svega (sveto trojstvo hinduizma, Brahma, Višnu i Šiva potiče od Svetovida, Peruna i Svaroga; Hindusi su primili svu duhovnost od starih Srba i degradirali je u cigansku magiju koju svet danas prepoznaje kao „hinduističku religiju“).

Sve što se odnosi na osveščavanje duše crkva je lažno pripisivala sebi i svojoj dogmi, iako je to zapravo temeljno svojstvo ljudskog bića sačuvano u tradiciji staroveraca.³³

Srbi i svi Sloveni lako su prihvatili Pravoslavnu crkvu upravo zato jer je Crkva preuzela i zadržala mnoge elemente stare vere,

³³ Pavlova poslanica Rimljanima, glava 2, stih 14 govori o tome da staroverci na Balkanu (Srbi) imaju ispravnu veru iako nemaju knjige i zakone Hristove; ispravna vera, koju je Hrist učio, njima je zapisana u srcu, svedočio je Apostol Pavle. Drevni srpski mitovi govore o božanskom junaku koji silazi u podzemlje da bi pobedio smrt. To je učinio i Hrist. Stoga hrišćanstvo kod Srba nije nova religija već je novo samo to što je uspostavljena u formi crkve - koja teži da poništi staru veru iz koje je nastala.

pre svega osnovni princip očuvanja svesti duše u ljudima. Pravoslavna crkva je u velikoj meri čuvar duševnosti u ljudima i danas, ali ne zato jer je to namera i zasluga Crkve već zbog učenja stare vere koje je u velikoj meri izraženo kroz ezoterično hristovo učenje, na kome se delimično zasniva Pravoslavlje. Ezoterično hrišćanstvo (Gnosticizam) je učenje stare vere. Takođe to je učenje bilo sačuvano u drevnim manastirima Srednjeg istoka, na severu Avganistana, Irana, Iraka, Jermenije. Odatle je neke delove starog učenja o očuvanju i buđenju ljudske duše sakupio i na Zapad doneo G. I. Gurđijev.

Pre hrišćanske crkve judaizam je započeo skrivanje tragova Zlatnog doba. Ispod hrama u Jerusalimu, ispod Zapadnog zida nalaze se njegovi temelji koji se sastoje od ogromnih megalita teških više stotina tona. Oni su izgrađeni na isti način kao megaliti hramova u drugim delovima sveta (Liban, Egipat, Centralna i Južna Amerika ...) i savršeno su uklopljeni u temelj. Starost im je daleko veća od vremena kada se u istoriji pojavljuju Jevreji. Tu je takođe i vodovodni sistem čija izgradnja je neobjašnjiva a starost je merenjima procenjena na 40.000 godina. Jevreji su na temeljima hrama iz Zlatnog

doba izgradili svoj hram i od njega napravili tržnicu. Zato je Isus, potomak ljudskog roda iz Zlatnog doba, izbacio jevrejske trgovce iz „hrama njegovih otaca“, i zato su ga Jevreji osudili na smrt. ***Isus je bio poslednji glas duševnosti ljudi iz Zlatnog doba.***

Hrišćanska crkva, celokupno judeo-hrišćanstvo, falsifikuje izvorno Hristovo učenje. To je učinjeno učenjem da je ovaj svet negativan i da ga se treba odreći u korist Carstva nebeskog ili Božijeg. Kao način da se to izvede postavljen je uslov da se zasluži milost božija, a ona je predstavljena u liku Hrista kao Spasitelja, odnosno crkve kao njegovog zastupnika na zemlji. Magijskim ritualima u crkvama priziva se Spasitelj da nas spasi od naših grehova, koji su nam urođeni. Hristovo učenje je sasvim drugačije. On pre svega sebe nikada nije predstavljao kao Spasitelja, njegovi učenici su ga zvali učiteljem (*ravi*). On je učio kako da živimo ispravno na ovom svetu, a ne da težimo odlasku u nebeski svet, on je učio osnovnoj molitvi koja govori kako da volja božija bude i na ovom svetu kao što je na nebu. Falsifikatori hristovog učenja uspeli su da osnovnu molitvu hrišćansku, Oče naš, učine besmislenom i naopakom iako joj nisu menjali sadržaj. Jednostavno su ljude tako

hipnotisali da je razumeju naopako, da je ideal ljudskog života da ovde budu grešni robovi i da samo mogu da se nadaju da će zaslužiti raj nakon smrti. Tako se kod ortodoksnih vernika judeo-hrišćanstva, kod pravoslavnih hrišćana, jevreja i muslimana, razvio negativan odnos prema životu na zemlji, veličanje božanskog na račun zemaljskog. Umesto da nauče da žive na zemlji slobodno i kreativno oni teže povratku na nebo. Sva stradanja ortodoksnih vernika događaju se samo zato jer ne shvataju da je program rada taj da se 'nebesko' ostvari na zemlji kroz slobodu i kreativnost.

Falsifikatori su sebi ostavili zadatak da rade na pravom značenju te molitve i Hristovog učenja, da volja Božija bude na zemlji kao što je na nebu, da se božanska svest ostvari na zemlji na jedini ispravan način, kroz potpuno znanje o prirodnim zakonima, kroz nauku i radnu etiku. Zato su njihovi 'verski simboli' alati, uglomer i čekić, a Boga smatraju za velikog arhitektu univerzuma. Zato oni upravljaju protestantima i katolicima koji materijalnu kulturu sprovode u većoj meri od ortodoksnih vernika.

Drugi veliki falsifikat Hristovog učenja jeste o vaskrsenju, koje se navodno može

dogoditi samo pomoću Hristove milosti, kada on poništi naše grehe. Istina je da svaka duša vaskrsava nakon smrti tela i sama se suočava sa svojim gresima, delima i nedelima, i sama sebi sudi, najčešće tako što će izabrati sledeću inkarnaciju u kojoj će ispraviti svoje greške i propuste i nastaviti sa učenjem. Hrist nije učio o vaskrsenju posle smrti već kako da spoznamo svest duše u ovom životu, na ovom svetu, tako da ne moramo da grešimo i preporučamo se - kako da božansku svest ispoljimo na ovom svetu, u skladu sa molitvom Oče naš. Crkva je tu istinu iskrivila tako što je zabranila verovanje u reinkarnaciju, sebe postavila kao čuvara koji naplaćuje ulaz u raj, uspostavila je dogmu po kojoj samo Isus vaskrsava iz mrtvih, i to sa fizičkim telom, a običan narod može tome samo da se nada - dok redovno odlazi u crkvu. Banalna materijalistička predstava da se vaskrsenje događa sa fizičkim telom potpuno negira značaj i ulogu duše i prirodu viših dimenzija. Istinu o duši Crkva strogo čuva i falsifikuje.

* * *

Ono što je ovde bitno razumeti jeste da vremenom, podelama i mešanjem nije izgubljeno samo genetsko poreklo, stara vera i

jezik tog starog naroda, nego i mentalitet i duh tih ljudi. U njima je vladala svest duše iznad svega. Sa podelama, posebno sa stvaranjem antičke Grčke i Rima, počinje vlast i koristoljublje uma, ega i fizičke eksploatacije jačeg nad slabijim. Robovlasništvo stvoreno tada postoji i danas u raznim novim oblicima, pre svega u finansijama i ekonomiji, informatici. To je osnova svih sukoba među ljudima od tada do danas. Tokom cele dosadašnje istorije ljudi se bore da povrate svoje izvorne ljudske vrednosti. (To je taj jedan isti rat od Troje do danas). Ta borba se najžešće vodi na planu uma i sećanja, protiv falsifikovanja istorije. Ovim svetom se bore istina i laž a ljudi su samo njihove žrtve. Poznajući svoju pravu istoriju ljudi će znati ko su.

Ranije smo rekli da istoričar ne može znati pravu istoriju ako ne poznaje i priznaje postojanje visoke tehnologije u drevnim vremenima, megalitske građevine, i vanzemaljski uticaj na zbivanja na Zemlji. Sada možemo dodati da istoričar takođe ne može znati pravu istoriju i prave uzroke novijih istorijskih događaja ako pored toga ne razume uticaje koji nemaju samo zemaljsko poreklo, već koji zahvataju i više dimenzije a koje smo ovde nazvali „arhontskim silama“ (u

skladu sa gnostičkim učenjem). Presudno je razumeti njihovu ulogu u kreiranju istorije i ko je njihova glavna meta. To je izvorna ljudska vrsta koja u sebi čuva svest duše. Pod uticajem arhontskih sila ona je vremenom nestajala i delila se u druge narode i rase, i zajedno sa tim ljudi su izgubili svest duše. Međutim, nije nestala potpuno. Njen povratak i obnova jeste osnovna tema sve novije istorije.

Taj gubitak ne treba shvatiti kao nekakvu veliku nesreću već kao iskušenje koje je programirano od početka, koje je programirao sam Tvorac svega, koji je naša suština. To smo mi sami programirali.

Bez velikog zaborava ne bi bio moguć veliki reset.

Najveća prepreka razumevanju prave istorije jeste neznanje o pravoj prirodi ljudske duše, da je ona božanskog porekla i istinski tvorac svega na nebu i na zemlji. Razumevanje svesti duše je centralna tačka vrtloga svih zbivanja na ovom svetu, cele istorije.

Savremeno doba počiva na lažnoj istoriji

Konačno skrivanje savremene istorije započeto je osnivanjem Rimskog carstva, ono je brisalo staru i stvaralo novu istoriju pomoću vojne sile. *Rimsko carstvo predstavlja prekid ljudskih odnosa na osnovu svesti duše, roda, ravnopravnosti i jedinstva, i prelazak na korisnost, kontrolu i vlasništvo.*

Izvorni ljudski rod koje je postavljen od potomaka Zlatnog doba i koji se nazivao srpski, nije imao privatnu imovinu, sve što su posedovali i stvarali delili su bratski i jednako, tako da je svako imao dovoljno. Na taj način svi su bili slobodni. Rim je osnovan na principima vlasništva i staleške podele među ljudima. Tu je započeto robovlasništvo koje i danas traje u raznim, savršenijim oblicima. Arhotske sile koje su stvorile Rim kao osnovu perioda mraka i zaborava nakon gašenja Zlatnog doba, koji i danas traje, da bi sprovele svoj plan morale su da se odupru izvornim ljudima tako što su sakrile njihovu istoriju i nazivali su ih pogrdnim imenima, kao što su Varvari ili Barbari. Tako su se od antičkog doba nazivali svi stari Srbi, odnosno Slove-

ni.³⁴ Reč 'barbari' je starog srpskog porekla i označava one koji sve što imaju ravnopravno dele među sobom kao braća, tako da svako ima dovoljno ('bar' - barabar - dovoljno svi-ma). Osnova reči 'br' je takođe u reči 'brat'. Sve to potiče od drevnog ljudskog iskustva da je univerzum zapravo hologramska celina, da ne postoje istinski odvojene individue.

Kada Rim više nije mogao da traje pomoću vojne sile, arhontske sile su prešle na suptilniju ali jednako snažnu moć vere, stvaranjem hrišćanske crkve. Ona je kombinovala vojnu silu i veru. Svuda gde se hrišćanska crkva širila i osvajala (najčešće genocidom) brisana je istorija i izmišljena nova, stvaran je nov identitet osvojenog naroda. Širenje hrišćanstva je bilo samo veliki socijalni inženjering. Kada je moć hrišćanske religije opala, usled uticaja renesanse i prosvetiteljstva, kreiranje istorije preuzeli su Jezuiti u Vatikanu preko obrazovanja i tako su je ponovo ojačali. Poznata je njihova maksima: *naše oružje su škole*.

Jezuiti u Vatikanu 1622 godine osnivaju Kongregaciju za propagandu vere. Tada

³⁴ Eto, sada znate ko je bio Konan Barbarin, i zašto se borio protiv reptilskog hibrida.

počinje sistematsko falsifikovanje istorije, pre svega Slovena odnosno Srba, skrivanje i falsifikovanje starih dokumenata, izmišljanje novih.³⁵ Osnivali su univerzitate koji su imali dve uloge: da šire pismenost i znanje samo prema određenom modelu i jeziku, ali i da sakriju pravu istoriju i identitet čovekov. Danas su Jezuiti kontrolori akademskog obrazovanja i naučnog razvoja u celom svetu, oni stoje iza svih velikih univerziteta i institucija koje određuju naučni razvoj. Taj razvoj vodi kroz materijalizaciju svesti duše. Na katoličkim i protestantskim teološkim fakultetima ne uči se apsolutno ništa o duši, niti o dokazima njenog postojanja.

Lažiranje istorije konačno je dobilo i svoj politički oblik na Berlinskom kongresu

³⁵ Najbolji primer je falsifikat do tada nepoznatog dela cara Konstantina VII Porfirogeneta (913-959) "O upravljanju carstvom" (De administrando imperio - pre 1550 godine nijedan istoričar ne spominje postojanje tog dela). Iako je dokazano da je taj spis na nekoliko mesta falsifikovan, on i danas služi kao glavni dokaz da su se Sloveni doselili na Balkan u sedmom veku n.e. I to je jedan jedini "dokaz" koga se i danas pridržavaju istoričari. Sistematski se odbacuju svi etnološki, genetski, jezički, arheološki i drugi materijalni dokazi da su Srbi starosedeooci Balkanskog poluostrva od 11.000 g. pre. n.e.

1878. godine. Tu su postavljeni temelji nove evropske istorije zasnovani na lažiranju prave istorije, pre svega Slovena odnosno Srba. Tu su stvorene mnoge nove države u Evropi i izmišljeni novi narodi da bi se sakrio identitet starih, pre svega na Balkanu. Od jednog srpskog naroda koji je naseljavao ceo Balkan (Helm) veštački je stvoreno desetak novih naroda i država na tom prostoru. Poznata Berlinsko-Bečka istorijska škola je zasnovana na lažima i dotle neviđenom propagandom protiv Srba (koja traje do danas) da bi omogućila ideologiju za germanski (katolički) ekspanzionizam koji je eksplodirao u Prvom i Drugom svetskom ratu. Ujedinjenje „germanskog“ naroda i Slovena bilo je najveće pitanje devetnaestog veka. Pri tome na ujedinjenje Slovena Germani su gledali kao na pretnju svom ujedinjenju, verovatno zbog slovenske prošlosti na svojoj teritoriji. Ujedinjenje Germana sprovedeno je pomoću katoličke crkve. To je činjeno ne samo ratovima, već i lažiranjem istorije.

U Vatikanu je izmišljeno da su Goti bili germansko pleme. Međutim, svi stari izvori poistovećuju Gote sa Getima, i jedni i drugi su zapravo Tračani, odnosno Srbi. To se skriva pomoću Gotske biblije, *Codex Argenteus*

(Srebrna Biblija) koju je napisao Wulfila (grč. Ulfilas) između 318. i 383. godine, u Trakiji, današnjoj Srbiji. Zvanično se smatra da je prepis nastao 550 godine u vreme kralja Teodorika Velikog u Italiji tehnikom pisanja srebrnog i zlatnog mastila. Međutim, tehnologija pisanja srebrnim mastilom izmišljena je tek 1650 godine. U svim spisima u kojima se spominje Wulfila tvrdi se da je on preveo Stari zavet, a u Srebrnom kodeksu koji se danas čuva preveden je Novi zavet. Danas, dakle, imamo falsifikat iz 17 veka koji treba da opravda laž da su Goti Germani, a ne stari Srbi (Geti). Danas se navodni „gotski jezik“ uči iz te knjige koja je falsifikat. Knjiga je pisana skandinavskim dijalektom iz 17 veka, a laž je da je iz 5 veka. 16-17 vek je inače bio period najvećih falsifikata istorije i jezika jer to je bio period velikih verskih ratova i previranja i zato je bila važna kontrola znanja i jezika, zajedno sa tim i istorije. Ratovi se dugoročno dobijaju pre svega preko jezika i kulture a samo kratkoročno oružjem. Ta knjiga, falsifikat iz 17 veka, i danas je jedini „dokaz“ germanskog jezika.

U renesansnoj Italiji, u 15-tom velu, pojam 'gotski' imao je isto značenje kao 'barbarski'. Latini i Grci su odranije Srbe nazivali

barbarima, odnosno srpska plemena koja su imala razne nazive.

Germani nemaju istoriju niti svoj jezik u starom i srednjem veku, sve se to zasniva na legendama koje su izmišljene u devetnaestom veku oko 1871, u vreme ujedinjenja Nemačke. Tada je preformulisan ep o Nibelunzima i upotrebljen je za stvaranje mita o „starim germanima“. Nibelunzi nisu bili Germani kao što ni takozvana „germanska plemena“ nisu bila germanska, već stara Srpska plemena. Međutim, socijalni inženjering Vatikana je propagandom celu teritoriju severa Evrope, Severno od Rima, nazvao „germanskom“. Zajedno sa skrivanjem srpske istorije i identiteta, Vatikan je najveću prevaru izveo sa stvaranjem germanske istorije i lažnog identiteta. Sličan proces je izveden sa Dancima i Holanđanima (u njihovim hronikama je rečeno *Slaven, dat sijn nu Hollanders* - Sloveni su /bili/ ono što su sada Holanđani).

Uostalom to potvrđuje i genetika. Stari Srbi su bili izrazito visoki i snažni ljudi. Po tome su se izdvajali.

Svi lažni narodi imaju veliku potrebu za nacionalizmom i osvajanjem sveta, drugih naroda, pa tako i „Germani“. Autentični

narodi nemaju takvih potreba. Nacionalizam kao izvor sukoba i straha je potreban da zacementira laž, ona se ne bi održala u normalnim okolnostima slobodnog i kritičkog mišljenja.

Vatikanu je bilo neophodno da sebi i svojoj vlasti da legitimitet u celoj Evropi i Sredozemlju tako što će potisnuti pravu istoriju starosedelaca tog područja. Takođe Pravoslavna crkva i Istočno rimsko carstvo, koje se uveliko zasnivalo na slovenskoj etničkoj osnovi, bilo je još uvek snažno i uticajno, i trebalo ga je srušiti po svaku cenu. Vatikan je uspeo da ga sruši dovođenjem muslimana u Konstantinopolj. Laž je bila jedino sredstvo, a ratovi i podele među narodima način da se laž održi. U miru među narodima i prosperitetu nije moguće održati velike laži. Za to je potreban stalan strah, borba, podela i sukob. Od 1622 godine do danas to je sve ideološki kreirano u Vatikanu.

Osamdesetih godina u Nemačkoj je izvršeno istraživanje porekla porodice Martina Lutera. Nekada su se zvali Lutić, jer su poticali iz srpskog (Vendi) plemena Lutići. Tokom vremena, procesom germanizacije, svakih pedeset godina njihovo prezime se menjalo tako što je najpre postalo Luit, pa

Lut, pa Luth, i na kraju Luter. Njegovo rodno mesto Eisleben nekada je imalo srpski naziv, Sebenica.

Za vreme postojanja Istočne Nemačke, pre pada Berlinskog zida, vlasti nisu bile pod uticajem zabrana koje su vladale na zapadu Evrope pa su arheolozi mogli neometano da rade. Arheološkim istraživanjima je otkriveno da je svako naseljeno mesto u Istočnoj Nemačkoj pre šesnaestog veka imalo stariji naziv na starosrpskom jeziku. Svaki toponim i hidronim takođe. Nema razloga da nije tako i u Zapadnoj Nemačkoj, ali tamo takva istraživanja nisu mogla da se izvode.

Suština Tridesetogodišnjeg rata 1618-1648 jeste poništenje identiteta Slovena (Srba) na prostoru današnje Nemačke i Češke. Oni su u protestantizmu našli uporište za otpor rimokatolicizmu koji je svoj uticaj zasnivao na brisanju prave istorije i identiteta naroda. Suštinski razlog za rat između katolika i protestanata jeste insistiranje katolika na promeni jezika, brisanju istorije i lažiranju identiteta pokatoličenih naroda. Svi protestanti su zapravo potomci Srba koji su iz podunavlja naselili zapad i sever Evrope posle povlačenja ledenog doba. Rat je započeo pobunom čeških Srba protiv jezuitskog kralja

Ferdinanda II koji je nametao diktaturu katolicizma koja se zasnivala na ispiranju mozga i poništenju identiteta naroda i njegove istorije, dakle, na lažima. Postoji velika verovatnoća da je epidemija kuge u to vreme izazvana veštački da bi se smanjila populacija u Evropi koja je tvrdoglavo obijala da se pokori Rimokatolicizmu i da napusti svoj stari jezik, a to su bile razne varijante starog srpskog jezika. Kuga je bakterijska infekcija koja nastaje u nehigijenskim uslovima, pre svega prljavom vodom za piće, kao i kolera. Ona na takvim mestima nastaje i nestaje, kao u Indiji u novijem dobu. Prirodno nije moguća epidemija takvih razmera, koja bi pobila trećinu populacije na tako velikom prostoru i donela političku korist jednoj strani u sukobu, da ovlada preživelim populacijom. Kuga u srednjem veku je bila biološki rat.

Cela severna granica velike Franačke države nazivala se „Granica prema Srbima“ (lat. *Limes Sorabicus*).

To je srednjovekovni naziv za granicu nastalu 805. godine, u vreme franačkog cara Karla Velikog, koji ju je i utvrdio, a trajala je do 11. veka. Služila je za ekonomsko, vojno i etničko razdvajanje između Srba i Germana u Franačkoj. U to vreme stanovništvo koje se graničilo sa Franačkom državom „...nazivalo se jednim od najstarijih, čak i najarhaičnijih imena u celom slovenskom svetu: njihovo zajedničko ime bilo je Serbi.“ (Fransis Kont, Sloveni: Nastanak i razvoj slovenskih civilizacija u Evropi (VI-XIII vek), Tom I, Filip Višnjić, Beograd, 1989, pp. 37.)

Svakako, Srba je bilo i sa zapadne strane ove granice, u Zapadnoj Evropi, i oni su bili meta posebno snažne asimilacije, etnocida i kulturocida, brisanja istorije i jezika koju je sprovodila katolička crkva. Samo još genetika i koren jezika dokazuju da su nekadašnji

Gali, Bretonci, Baski i Portugalci,³⁶ Velšani, Holanđani, Danci i Irci bili Srpskog porekla. Imali su istu jezičku osnovu.

Među starosedeočima severne Evrope najpoznatiji borci protiv pokrštavanja i gubitka identiteta bili su Vikinzi. On su još u neolitu, sa povlačenjem ledenog doba, iz podunavske civilizacije naselili današnju Skandinaviju. Imali su čistu srpsku genetiku. Vatikan ih je satanizovao i prikazivao kao demonska bića, savršene divljake koji ne rade ništa drugo već samo bezraložno ubijaju sve pred sobom. U toj satanizaciji izmislili su poznate rogove na šlemovima Vikinga. Međutim vikinško društvo bilo je humano uređeno sa velikim pravima žena. Veliki ratnici su postali kada su morali da se brane od uticaja Vatikana. Zato su svoje napade na Englesku izvodili pre svega prema tamoš-

³⁶ Pored Baska i Portugalaca na Iberijskom poluostrvu su Španci koji se sastoje od mešavine Roma i Arapa. Baski i Portugalci su potomci Ibera, protosrba koji se lažno nazivaju praindoevropsko stanovništvo Evrope. Zato Baski sebe oduvek doživljavaju kao različite od Španaca. Portugal nije ime naroda već luke (*porto*) jednog starosrpskog plemena, Gala (Porto - Gali). Od naziva za jedno pristanište izmišljen je novi narod. Dobar primer kako katolička crkva falsifikuje istoriju i identitet naroda svuda gde zavlada.

njim manastirima (prvi napad bio je 793 godine na manastir Lindisfarn).

Najveće svetište starih Srba na zapadu Evrope nalazilo se na severu današnje Nemačke, na ostrvu Rujan (Rugen), na njegovoj severnoj obali nalazio se grad Arkona sa velikim svetilištem bogu Svetovidu (tu je, zapravo, bio kasni, degenerisani oblik stare srpske vere; kult boga Svetovida je kasna i ograničena personifikacija stare, izvorne srpske vere u božanskog Vida odnosno Apso-luta).³⁷ Danas je to Rt Arkona (Cape Arkona). Arkona je razorena od strane katoličkih Germana i Danaca 1168 ili 1169 godine pod

³⁷ Vekovima proganjani i ubijani stari Srbi su se deformisali i duhovno. Oni i danas slave Vidovdan kao najvažniji verski praznik, ali pogrešnog datuma, 28 juna, umesto 21, kada sunce ulazi u znak Raka, kada počinje leto i najduži je dan u godini, vrhunac kretanja sunca u godišnjem ciklusu, vrhunac godine i života uopšte. Jednostavno, tada se najduže vidi, najduža je dnevna svetlost i samo zato se taj dan naziva dan vida ili vidovdan. Duhovnim propadanjem izmišljen je bog Svetovid i pravljene su njegovi kipovi kojima su se klanjali, a njegova svojstva su bila ratnik, gospodar, pobednik, što su sve svojstva sunca na vrhuncu kretanja u godini. Vrhovna je ironija da narod koji je najviše slep za svoju istoriju i identitet obožava boga Vida, na Vidovdan, i to na porešan način i pogrešnog datuma.

vodstvom biskupa Absalona i danskog kralja Valdemara (njegovo ime na krštenju bilo je Vladimir), i njihovih saveznika Saksonaca, pod vodstvom kralja Henrika. To je opisao danski historičar i svedok događaja Sakso Gramatik (Saxo Grammaticus, oko 1150. - 1220.) Genocidna uloga katoličke crke u uništenju svega što potiče od starosedelaca Slovena (Srba) jasno je izražena u poruci svetog Bernara od Klervoa (Bernard de Clairvaux) sveštenika cistercitskog reda, koji je izdao, na zapovest pape Eugena III, proglas za drugi krstaški rat na Vende (Srbe) godine 1147. Ključne reči Bernarda od Klervoa u pismu u kojem se obratio svim prinčevima i sveštenicima u Nemačkoj bile su: ...da naprave invaziju na Slaviju i da ne sklapaju nikakav mir sa Vendima (Srbima), niti da primaju bilo kakvu odštetu (naknadu), niti bilo kakav danak (porez) od njih sve dok ili religija toga naroda ili čitav taj (vendski) narod ne budu uništeni. ("...Illud enim omnimodo interdicimus, ne qua ratione ineant foedus cum eis, neque pro pecunio, neque pro tribute, donec, auxillante Deo, aut ritus ipse, aut natio deleatur." Bernard, "Epistola" 457, PL 182, p. 652)

Svetu definitivno treba da bude jasno da su Jezuiti najveći falsifikatori istorije na

ovoj planeti. To je njihova glavna aktivnost. To je način na koji se širila vlast katoličke crkve. Ali iako je to negativan rad, svrha je pozitivna. Oni to rade da bi naterali čovekov um da upozna sve prirodne zakone (samu prirodu) da bi svest duše mogla sa naučnom preciznošću i efikasnošću da se izrazi na ovom svetu. Bez takvog njihovog uticaja stari narodi ostali bi i danas isti, ne bi se razvila civilizacija kakvu danas imamo. Konzervativizam je kod njih veoma jak. Sva borba na ovom svetu zapravo se svodi na borbu protiv konzervativizma starih naroda, pre svega Srba, i Slovena koji su potekli od njih, u novije vreme i Arapa.

Kada je um čovekov prepušten svom spontanom delovanju on će ili ostati primitivan ili će biti privučen svesti duše, biće inspirisan prirodom i njenim manifestacijama. To su svi mistici, šamani, pesnici, zaljubljenici u prirodu, oni koji ispravno u prirodi prepoznaju ispoljavanje božanske svesti. Oni su skloni da se predaju „volji božijoj“ odnosno celini. Međutim njih je vrlo malo, to čine samo zrele duše. Mnogo je više nezrelih čiji um će ostati vrlo primitivan i nezreo, i stoga u sukobu sa prirodom. Kao što mala deca razbijaju igračku da vide šta je u njoj, tako i

nezreli ljudi razaraju prirodu, samo je koriste a ništa ne stvaraju. Kada je prepušten sebi um postaje izgubljen i zatvoren u svojoj ego-centričnosti. Zato je čovekovom umu neophodna disciplina, prinuda i prisila da savršeno dobro upozna prirodne zakone, samu prirodu, da bi na taj način, kroz um duša mogla na savršen način da se izrazi i da deluje na ovom svetu. Nije dovoljno samo da se utelovi duša u telu, s time njen posao izražavanja nije okončan. Potrebno je da se fizički um/ego kultiviše i uskladi sa prirodom, odnosno sa svešću duše kako bi ona mogla fizički da deluje.

Svi istorijski izvori se slažu da je osobina Slovena humanost i altruizam ali i nesposobnost za organizovano uređenje države i religije, da su pretežno individualisti. To je osobina duševnih ljudi ali koji nisu svesni svoje duševnosti i otuda su nezreli. Zato su stradali od strane onih koji nemaju veliku duševnost ali zato imaju veliku moć racionalizacije ovozemaljskog života, vlasti i državnog uređenja. Problem je što su oni svoju racionalnost širili i nametali uglavnom silom i genocidom. I danas zapadna kultura potiskuje sve što je duševno u ljudima. Veći deo ljudske istorije prošao je u ovakvom sukobu i

neravnoteži snaga između duševnih i neduševnih ljudi i naroda.

Ovde je opravdano pitanje da li je u prošlosti bio moguć drugačiji metod, ali trebalo bi da verujemo da u budućnosti kulturu svakako treba širiti kulturom a ne genocidom. ***Racionalnosti i materijalnoj kulturi potrebna je duševnost a duševnosti je potreban racionalan izraz.*** U svakom slučaju, Srbi u Zapadnoj Evropi, koji su primili hrišćanstvo prvo od Vatikana a zatim od protestanata, stvorili su najnapredniju savremenu civilizaciju.

Budući da je sama priroda zapravo božanska svest konkretno ispoljena u trodimenzionom univerzumu, um čovekov se kroz upoznavanje prirodnih zakona zapravo usklađuje sa svešću duše, sa božanskom svešću. Spoznajući prirodu čovek spoznaje sebe, svest svoje duše. Zato je umu koji spontano teži svesti duše, „božanskom“ ili „nebu“, potrebno preusmeravanje, odnosno obrazovanje, upoznavanje prirodnih zakona, potrebno mu je školovanje i naučni razvoj. To ovde nazivamo „procesom materijalizacije svesti duše“. To preusmeravanje je ono što rade Jezuiti i masoni, od Aristotelove „Fizike“ preko Njutnovih „Principia“ do današnjeg zna-

nja o kvantnoj fizici i kvantnom umu, tj. odnosu svesti i kvantnog polja.

Um u velikom broju ljudi neće spontano da se kreće ka takvom temeljnom upoznavanju prirodnih zakona (mali broj ljudi je sklon tome, i oni su najtalentovaniji naučnici i stvaraoci). Velikom broju ljudi potrebna je prisila da se nateraju na takav razvoj. Ljudi sa najvećim potencijalom svesti duše oduvek su bili izloženi posebnim pritiscima. Taj pritisak je posao Jezuita i masona, zato oni kontrolišu svo obrazovanje na ovom svetu. I oni su prinuđeni da to rade na silu i svim sredstvima, uključujući i falsifikovanje istorije. Često i vrlo negativnim delovanjem jer da to ne čine, ljudski um koji ne poznaje prirodne zakone, koji nema povezanost sa svešću duše, mnogo je negativniji i destruktivniji od svega što Jezuiti i masoni rade. Zapravo svo zlo i destruktivnost na ovom svetu ne bi bili mogući bez aktivnog učešća ljudskog uma bez duše, odnosno sa nezrelom dušom. Zato nije suvišno ponoviti: pored svih tiranija i pritisaka kojima je čovek izložen jedino veće zlo je da bude prepušten sam sebi, svom nižem umu i egu.

Najveće težište u lažiranju istorije i identiteta naroda bilo je na izvornom sloven-

skom narodu, Srbima. Prema rečima Annie Lacroix-Riz u knjizi *Le Vatican, l'Europe et le Reich* (Armand Colin edition, 2010), „Srbija je od svih Slovena najveća fobija Vatikana“. To je zato jer su Srbi najopasniji svedoci prave istorije koju Vatikan pokušava da saskrije lažnom.

* * *

Krađa istorije Slovena do šestog veka nove ere jeste najveća krađa u istoriji čovečanstva. Ako se govori o lažnoj istoriji onda se pitanje Slovena, odnosno Srba, mora staviti na prvo mesto jednostavno zato jer u svetu ne postoji veći slučaj lažiranja istorije i identiteta jednog naroda.

Češki lingvista Antonin Horak svoj život je posvetio istraživanju zabranjene istorije Slovena. Godine 1991 objavio je svoje kapitalno delo "O slovenima sasvim drugačije" (O Slovanech upine jinak) i u njemu napisao: *Rimljani (i Grci) su prisvojili njihovu umetnost i sva njihova znanja, a prikazali su ih samo kao neobrazovane robove. Oni nisu uspeali da unište taj drevni narod, ali to je gotovo uspelo Vatikanu, Germanima i Francima. Sistematsko uništavanje svesti o praslovenima trajalo je do nedavno. Ali danas Sloveni ustaju na vlastite noge i počinju tragati za svojim*

izgubljenim identitetom, uništenom, skrivenom i zaboravljenom istorijom. Dolaze bolja vremena.

Dalimilova kronika (*Kronika tak rečeného Dalimila*) je prvi istorijski dokument napisan na češkom jeziku. Datira iz prve polovine 14. veka. Autor hronike Dalimil Mezeřícký dokazuje poreklo Čeha od Srba. Pored toga daje hronološku istoriju Slovena, počevši od najstarijih vremena i završavajući sa važnim događajima XIV veka. Međutim, autor ne koristi reč „Sloveni“ već umesto toga reč Srbi. Tako su se svi oni nazivali pre uvođenja reči „Sloveni“ u šestom veku nove ere, iako su postojala lokalna plemena sa raznim nazivima.³⁸

* * *

Ovde smo pri opisu istorije naglasak stavili na područje Balkana (Helma) i slovenskih naroda zato jer su tu započeti ključni procesi koji su se razvili u celu poznatu nam istoriju, i savremeno doba. Svakako da je bilo bogatog i raznovrsnog razvoja drugih naroda, i njihova istorija je takođe manje ili više

³⁸ Detaljno o istinitoj istoriji Srba videti u odlično dokumentovanim knjigama Aleksandra Šargića i Aleksandra Mitića: „Praistorija Srba“, „Srpski pogled na svet“ i „Nije bilo seobe Srba na Balkan“.

lažirana, ali u to ne možemo ulaziti zbog obima teme i zbog namere da se držimo suštine. Suština će nam biti jasnija kada u narednim poglavljima saznamo detalje o nastanku vladarske elite (hibrida) i kada vidimo da je najveći deo istorije Evrope i ostatka sveta, kao i savremenog doba, zasnovan ***na odnosu vladarske elite prema Slovenima***. Videćemo kako je taj odnos direktno izazvao Prvi i Drugi svetski rat kao i civilizacijske sukobe posle njega.

U pozadini svega toga je nastojanje da se svest ljudske duše kultiviše u uslovima ovoga sveta na kreativan i produktivan način.

U osnovi svih ratova stoji civilizacijski sukob koji se zasniva na otporu duševnih ljudi procesu materijalizacije svesti duše, tj. izgradnji materijalne kulture.

Suprotstavljanje arhontskih sila ljudskoj duši u svetu se izražava kao suprotstavljanje hibrida slovenskim narodima. Posledice toga su trpeli svi ostali narodi.

Usled tih sukoba, uticaja vremena i velikog prostora na kome su živeli, od Evrope preko Egipta, Bliskog Istoka, do Sibira, severne Indije i Dalekog Istoka, slovenski narodi su se sve više delili u jeziku i mentalitetu.

Zaboravljali su svoje zajedničko poreklo i postajali su neki novi narodi, sa drugačijim jezicima.

Prvi naziv za Kinu bio je Kitai. Ta reč je sastavljena od reči *ki* koja znači čvrsto, kamen, i *tai* koja znači ograda, stoga bi reč *kitai* značila čvrsta ograda ili granica, granični zid od kamena. Veliki kineski zid podigli su Stari Sloveni (Srbi) koji su se graničili sa Kinezima i sa kojima su ratovali. To je bio prvi sukob ljudi sa ljudskom dušom i ljudi koji su bili pod vlašću reptilskih hibrida (Kinezi). Godine 5.530 pre nove ere potpisana je "povelja o večnom miru", sklopljen je mir nakon pobede u velikom ratu koju je predvodio general Georgije Pobedonosni. On je zarobio neprijateljskog cara Arimana (Ahriman je poznat u zaratuizmu i učenju Rudolfa Štajnera kao princip otuđenja od božanskog, suprotnost božanskoj svesti). Nakon te pobede sagrađen je zid razgraničenja koji se danas prikazuje kao veliki "kineski zid". Rusi i danas kineze nazivaju Kitajcima. Sami kinezi ne skrivaju da su u vreme naseljavanja današnje oblasti Kine tu zatekli starosedeoce, bele ljude, i da su ih proterali ka zapadu i severu.

Georgije Pobedonosac je postao kulturna ličnost u celom tadašnjem svetu, i na Istoku i na Zapadu. Hrišćanska crkva ga je preuzela i lažno predstavila kao sveca koji ubija aždaju, na osnovu izmišljenih priča o rimskom legionaru koji se preobratio u hrišćana, ili nekog junaka koji ubija nekog zmaja na Bliskom Istoku. Ipak ta aždaja verno prikazuje borbu ljudske protiv reptilske genetike. Sveti Đorđe je zaštitnik Engleske, Katalonije, reda vitezo-va Svetog Đorđa, mnoga najviša ordenja raznih država nose njegovo ime. Prvi ruski grb sadrži Svetog Georgija i nije logično da bi Rusi tu stavili lik nekog rimskog legionara, ma koliko on bio preobraćen u hrišćanstvo; pri tome on na ruskom grbu nema oreol sveca.

Kod Srba Georgije Pobedonosni postao je hrišćanska slava na datum srpske nove godine, Đurđevdan, početak leta. Taj datum se nekada slavio kao Jarilo, bio je prikazivan kao lep mladić na belom konju. Reč Jarilo označava sunce i njegovu toplotu (jara) što je karakteristično za početak leta. Tada je bila proslava nove godine kod starih Srba. Od njih i njihovog jezika se i danas u engleskom jeziku za novu godinu kaže *new year* a u

nemačkom *neues jahr*. Staroengleski je nastao od starosrpskog jezika.³⁹

Sredinom devetnaestog veka katolička crkva je preko Bečkog dvora i uz pomoć srbi-
na Vuka Stefanovića Karadžića, izvršila reformu srpskog jezika (tzv. Bečki književni dogovor iz 1850 g.). Sa tom reformom Srbi su izgubili vezu sa starim srpskim jezikom koji im je danas neprepoznatljiv. Katolički reformatori su izbacili stare reči i ubacili nove iz zapadnih jezika. Tada je starija osnova srp-

³⁹ Ne samo jezik već i mnogi običaji na Zapadu potiču od starih Srba. Na primer, prenošenje mlade preko praga prilikom venčanja. To je drevni srpski običaj sa kojim se pokazuje posebna pažnja kućnom pragu. Zašto je prag bio posebno poštovan otkriveno je kod najstarijih predaka Srba, u neolitskom naselju Lepenski vir (7.000 godina pre. n.e.), ispod svakog praga kuće nalazile su se kosti pretka čiji duh je čuvao tu kuću. Otuda potiče i specifično srpski običaj slavljenja Slave, duha predaka, koji je hrišćanska crkva zamenila slavljenjem nekog hrišćanskog sveca, po izboru. Mlada koja dolazi u kuću svog muža najpre ljubi prag a zatim biva prenešena preko njega da ga slučajno ne bi nagazila, jer prag se do novijeg doba kod Srba nikada nije smeo nagaziti. Takođe se mlada unosila u njen novi dom iz poštovanja jer žena je u kulturi kod Srba oduvek uživala najviše poštovanje kao temelj porodice i doma. Žene i majke su kod Srba oduvek imale status boginje.

skog jezika iskorišćena da se ustanove dva nova jezika koja nisu postojala nikada ranije, hrvatski i bugarski. Vuk Karadžić je na zahtev ruskog carstva iz srpskog jezika odvojio i otuđio najstariji srpski prizrensko-timočki dijalekt i od njega su Rusi stvorili "bugarski" i "makedonski" jezik". Zato bugarski jezik koristi rusko pismo - jer nema svoje i moralo je da se razlikuje od srpskog.

Samo na srpskom jeziku postoji epska i lirski poezija, i usmeno predanje - oni su dokaz izvornosti jednog jezika. Ni na jednom drugom balkanskom jeziku to ne postoji. Sve ono što se danas takvim prikazuje pokradeno je od Srba. Stari srpski izrazi pripisani su novom hrvatskom jeziku, kao na primer nazivi za mesece u godini, a Srbima su nametnuti zapadni nazivi. Da bi ta reforma bila prihvaćena izvršene su i neke pozitivne promene u pismu (jedno slovo jedan glas, piše se kao što se govori i govori se kao što je napisano). Srbi su tako izgubili svoj izvorni jezik a s time i svoj identitet. Čoveka koji je zaslužan za to propadanje, Vuka Karadžića, Srbi i danas slave kao sveca.

Miloš S. Milojević (1840-1897) je u svom delu lično putujući sakupio 385 pesama (obredne, svatovske, lirske i epske) srp-

skog naroda sa celog Balkana, od Dalmacije do Crnog mora, od Grčke do Mađarske. One jasno govore o njihovoj starosti, da pripadaju predhrišćanskom dobu, staroj veri, dakle da su mnogo starije od 2.000 godina. To je bio razlog zašto je Milojević zabranjen i proganjan kao istoričar, od njegovog doba sve do danas. Njegovi progonitelji i klasifikatori srpske istorije (Stojan Novaković, Jovan Cvijić) danas imaju najveće ulice i trgove u srpskim gradovima.

Rusi su stvorili lažnu bugarsku naciju (zbog očuvanja njihovog uticaja na Crnom moru) i trebao im je lažni bugarski jezik. Zato su, pored Beča, i Rusi finansirali Vuka Karadžića. Rusi su u istoriji doneli mnogo više negativnih nego pozitivnih promena Srbima. Oni su pomagali i aktivno stvarali lažne nacije Rumuna, Bugara, Makedonaca i savremene Grčke države, proterivanje srpskih starosede-laca sa tih teritorija i njihovu asimilaciju. Ništa od toga ne bi bilo moguće bez aktivne ili prećutne podrške Rusa (ne ruskog naroda već njihove vlasti koja od cara Petra Velikog, hibrida, koji je vladao od 1682-1725 godine, do danas nije ni ruska ni narodna).

Da bi se Srbi oslobodili današnje iluzije o Rusima kao prijateljima dovoljno bi bilo

otkriti pravu istoriju Srba i Rusa. Tada bi shvatili da su im Rusi najveći neprijatelji. Takođe da bi se Srbi oslobodili iluzija o Pravoslavnoj crkvi koja ih odvaja od prave svesti duše pretvarajući je u dogmu i mit, idolopoklonstvo i sujeverje. Dovoljno bi bilo otkriti da je Crkva igrala presudnu ulogu u lažiranju prave istorije Srba, da je tokom vladavine Nemanjića lažiranje istorije sprovodila i pomoću genocida nad Srbima starovercima (koji se i danas lažno nazivaju „Bogumili“). Uostalom ključno učenje Isusa Hrista, onako kako je sačuvano u jevanđeljima nakon svih cenzura, samo je mali deo i bleđa kopija učenja srpskih staroveraca. Srbi su preko apostola Tit-a preuzeli rano hrišćansko učenje u prvom veku nove ere.⁴⁰ To su učinili zato jer

⁴⁰ Spis „Služba svetom Ahilu”, koji je pripadao Despotu Stefanu Lazareviću, čuva se u Hilandaru pod brojevima 230 i 665. U Službi se kaže da je posvećena svetom Ahiliju koji je ubijen u zemlji Tribala zbog propovedanja vere, pri čemu se naglašava da su Tribali sebe nazivali Srbima, što takođe tvrde brojni romejski srednjovekovni izvori. Ahilije je bio sledbenik apostola Tit-a, koji je bio pratilac apostola Pavla za vreme dok je putovao Balkanom, srpskom Dalmacijom. Ovaj dokument potvrđuje da su Srbi primili apostolsku veru ranog hrišćanstva u prvom veku od apostola Tit-a koji je na srpskim prostorima boravio i propovedao od 55

je Hristovo učenje u suštini staroversko. Isus je staru veru očistio od dekadentnih sadržaja koji su se nakupili tokom vekova, i sveo je na suštinu, slično kao što je budistički reformator Nagardžuna učinio sa budinim učenjem, u približno isto vreme, krajem prvog veka nove ere.

Današnji narodi na Zapadu, u Evropi i SAD, imaju mali procenat duševnosti koju su imali Stari Srbi haplogrupe I2a1 i I2a2. I to malo što imaju nasledili su od njih. Većina u današnjoj Zapadnoj Evropi je haplogrupa R1a-R1b koja je došla iz Azije sa mongoloidima. Njihovi potomci u Evropi su oni koji su sejali genocid po svetu kao jedini metod „širenja civilizacije“. Oni su zbog neophodne podele rada i svih prinuda koje ih teraju na materijalni razvoj postali maksimalno otu-

do 61 godine nove ere. Srpska pravoslavna crkva skriva ovu istinu i podržava lažnu istoriju po kojoj su Srbi doseljeni na Balkan tek u sedmom veku nove ere kao nepismeni divljaci. ***Ovo takođe dokazuje da je hrišćanstvo kod Srba starije od onoga u Rimu. To je verovatno i jedan od razloga zašto postoji tako snažan otpor prema Srbima u Vatikanu od tog doba sve do danas. Prava istorija Srba narušava primat Vatikana nad samim hrišćanstvom. Katolička crkva to nije smela da dozvoli.***

đeni, naučeni da neguju individualizam i pragmatizam.

Zapadnjaci danas pokušavaju da ljudskost i duševnost nametnu kroz zakone o ljudskim pravima i slobodama. Ne znaju da su sve te osobine Stari Sloveni (Srbi) imali u genima oduvek. Kada neko, kao na primer Keanu Reeves, učini neki gest koji bi učinila svaka normalna osoba, on se na Zapadu slavi kao svetac, to se „tvituje“ i „šeruje“. To pokazuje koliko su otuđeni od svega što je normalno.

Više od 100 godina rimljani nisu mogli da pobede srpska plemena na jadranskom moru koja su se zvala Iliri i Dalmati (pobedili su ih izdajom vojskovođa i podmićivanjem). Srpska reč "barabar" znači "svima podjednako", oni su sve delili kao braća, tu nije bilo robova. Rim i Grčka su se zasnivali na privatnom vlasništvu i robovlasništvu. Zato su ratovali protiv Slovena na Balkanu i Severu Evrope i reč *barabar* je dobila negativan kontekst divljaka sve do danas.

Danas se ceo svet zasniva na privatnom vlasništvu i robovlasništvu koje je poteklo od Rima. Danas njihovo robovlasništvo nema lance na nogama ali ima bankarski sistem i Vatikan. Svi ljudi su otuđeni i nisu

više braća. Danas naslednici robovlasnika iz Rima (i Vatikana) ne ratuju na Jadranskom moru protiv ljudi koji su samo želeli da žive slobodno kao braća, danas su osvojili većinu sveta i ratuju u Ukrajini, pokušavajući da potisnu Slovence („barbare“) još dalje i da ih porobe iznutra, narušavanjem tradicionalnog načina života. Oduvek su na ovoj planeti ratovali samo neljudi protiv ljudi.

Zlatno doba je bilo završeno onda kada se čovek udaljio od svesti svoje duše. Tada je postao više identifikovan sa nižim umom koji vidi samo materiju, ono neposredno što se događa, a ne vidi uticaj božanske svesti na celokupnu egzistenciju, ne vidi da je božanska svest sama egzistencija. Tako su počeli svi sukobi i ratovi. Ljudi koji se bore jedni protiv drugih, osvajaju jedni druge, potpuno su slepi za prisustvo univerzalne božanske svesti u njima, za prisustvo svesti svoje duše. Oni vide samo telo i materijalne potrebe.

Tako je počela savremena istorija. Samo nam je ona poznata, i to ne u celosti.

Drevnu prošlost i našu pravu istoriju zaboravili smo zato jer smo zaboravili svest svoje duše.